Observationes medicae varii argumenti. Praemittitur methodus examinandi aegros ... Sylloge 1[-VI] / [Joseph Eyerel].

Contributors

Eyerel, Joseph, 1745-1821

Publication/Creation

Viennae; Leipzig: Apud Georg Philipp Wucherer [etc.], 1786.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/k274vkgm

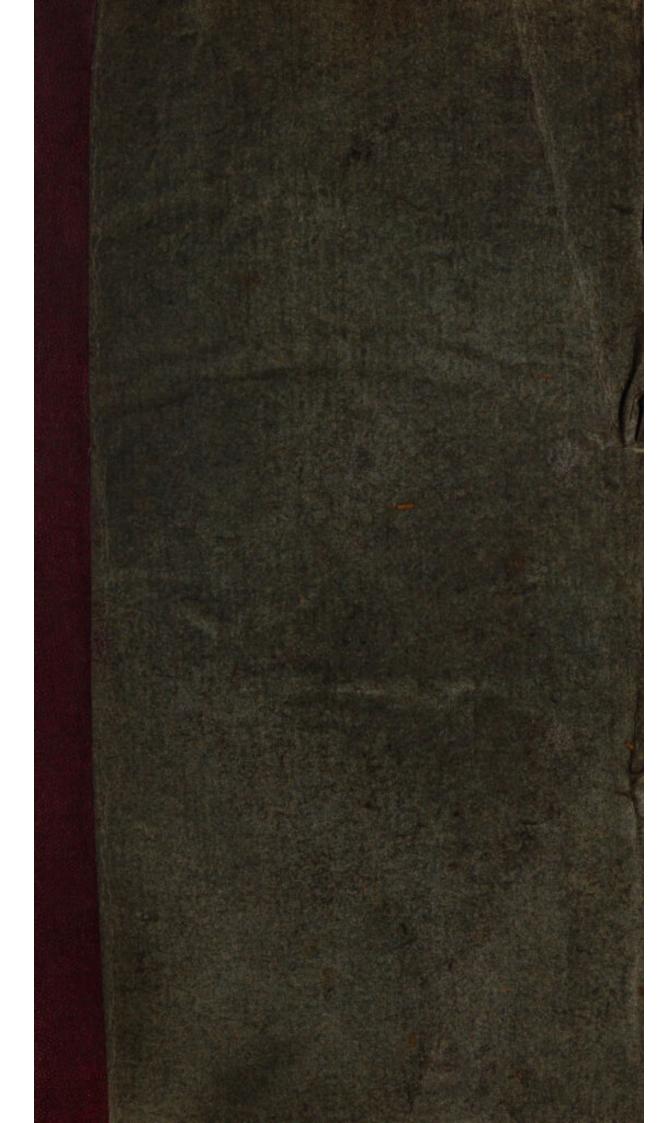
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

22008 8				
EXV e			Sec. 1	The same
18	3.	23	Vor= und Zunamen.	100
	Rummer des Betts.		iii ii	Stand und Gemerke
	35		3mm	Ster
	De		D	100
	ner	15	E	1
	=	Zimmer.		Sur
	38	1 2	330	175
			324	
	19	-100		THE REAL PROPERTY.
				A SE
				1
				1
				A STATE OF
				State of the same
				The state of the s
				The state of the state of
				THE PERSON NAMED IN
				The Part of the Pa
		4		
	7	4		THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER. THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NAMED IN COL
	1	4		
	7	4		一年 一日 一日 一日 一日 一日 一日 日 日 日 日 日 日 日 日 日 日
		4		

OBSERVATIONES

MEDICAE VARII ARGVMENTI.

PRAEMITTITUR

METHODVS EXAMINANDI

AEGROS.

EDIDIT

IOSEPHVS EYEREL.

STLLOGE 1.

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WYCHERER.

MDCCLXXXVI.

6 HAr 03

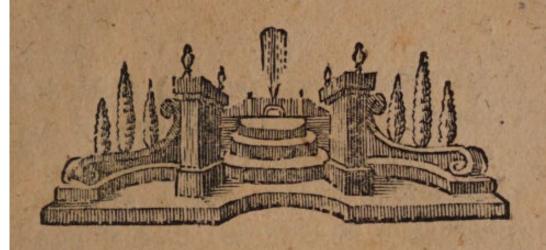
11534

HISTORICAL MEDICAL MEDICAL

Celsiana dictio: non item amor veritatis, candorque animi, quo tandem omne redit de boc labore judicium. Visa scripsi, quamvis prolixius, et inconcinne: et borum quoque minima pars ad me pertinet. Morbi enim ipsi aegrorum pars, medendi methodus Praeceptoris, reliqua, confignatio et sparsae adnotationes mei, hominis tenuissimi, tenuis lalor. Id quoque lubentissime profiteor, quotidianas tantummodo morborum formas descriptas esse lippis et tonsoribus notas, quamvis fortasse aliqua excusatio exinde accedat, quod ex iisdem vulgatissimis morbis homines quotidie pereant. Haec me praefatum fuisse ignosce, et si Tibi verbosius dicta videantur, memineris,

me cum Marco Tullio Cicerone, si res parvas magnis comparare liceat, oratiunculam pro domo scriptitasse.

Vale!

METHODUS EXAMINANDI AEGROS.

Exactam omnium earum rerum feientiam, quae in aegro homine morbum praecessere, aut in praesenti praeter naturam contingunt, ad cognoscendos curandosque morbos plurimum conferre et antiquitus et nostro etiam aevo a magnis in arte medica viris traditum est. Accuratam fidamque morbi historiam tanti fecerat magnum illud italarorum quondam medicorum decus Baglivius, ut A eam

eam Medicinam primam *) recte dixerit. At mirabatur quoque vir sagacissimus Medicos plerosque has morborum praenotiones in artis ignominiam et aegrorum suorum perniciem negligere: nam in peragendis observationibus methodum atque ordinem non adhibere, sed prout faciunt homines in tenebris, omnia confuse palpare et pertentare, donec casu rectam viam inveniunt; vel prout homines in eremo, qui a fortuito rerum concursu consilia capiunt, ordine interrupto ac praepostero, easdem observationes hinc inde petere, atque adnotare.

Ut autem pura et exacta habeatur morbi historia prout ex ipsa natura rei profluit, et ab aegro ipso describitur, accuratum aegri instituendum est examen, quo tam praeterita, quam prae-

^{*)} Baglivius de praxi medica L. II.

praesentia innotescant, et sutura quoque, divinatione quadam a cognitis ad incognita traducta, facilius appareant. In quo genere examinandi duo omnino vitanda sunt, ne medicus symptomatum multitudine obruatur, aut in consusa aegri narratione conquiescat.

Quod ergo uno obtutu pervideri non potest, id per partes, unam post alteram inspiciendo, fieri oportet. Ordo itaque per locos quosdam communes condendus est, quibus hoc examen aegri ad certa quaedam capita revocetur: quae quidem methodus et facilis esse debet, ne potius impedimento, quam adjumento sit: dein completa, ut omnia, quae in aegro praeter naturam contingunt, sub ea comprehendantur, ne aliquod fymptoma medici attentionem effugere queat. Via, qua anatomicorum more incedimus, adjectis excretionibus et qualitatibus ' tatibus laesis, omnium simplicissima videtur.

Ut autem, quaecunque aeger de morbo suo narraverit, aut ad quaesita responderit, non vagam et aequivocam significationem habeant, singula propriis, vocabulis breviter et adaequate notanda sunt, verbo: idioma vulgi in idioma artis traducere debet medicus.

Tanta certe examinis ad has leges exacti necessitas est, ut celeberrimus Vogel*) recte asserat, vel ex sola methodo examinandi, et Magistrum artis, et ignorantem agnosci.

Priusquam propius ad nostram examinandi methodum accedo, generaliora quaedam praemittenda esse existimo,

Medicinisches Handbuch, Th. I.

existimo, quae in omni examine probe notanda sunt.

- I. Examinari aeger debet accurate, et ordinate.
- II. Hinc exercitatione multa opus est, et methodo quadam, quam sibi medicus familiarem reddiderit.
- III. Male faciunt, qui raptim, aut omnino non interrogant, solis urinis, aut pulsibus confisi.
- IV. Examen fiat terminis aegro notis. Non fiat fuggestive. Aeger narret libere, et non interruptus inani quaestione.
- V. Medicus interroget aegrum non statim, ubi aegrum accesserit, aut aegro adhuc commoto, praecipue si ignotus aegro sit.

- VI. Animum aegrotantis antea componat medicus. Gravis regula apud infantes, pueros, nobiles, de sua salute anxios.
- VII. Institui examen debet non quovis morbi tempore, sed quo aeger melius habet, in intermissione aut remissione febris; neque statim post evacuationem aliquam sanguinis, alvi, aut statim post emesin.
- VIII. Audiat aegrotum, utut confusa in fit ejus narratio; et quae ad rem faciunt, ea retineat.
- IX. Bene attendat, ne aeger imponat medico, dum non quae sentit aeger, sed quae ipse de morbo suo opinatur, ac si illa sentiret, exponit. Male narrant
 aegritudines suas eruditi; illi
 praecipue qui librorum medico-

rum lectioni sese dederunt, Medicastri. Indocile enim hoc genus hominum, et immorigerum sanis medicorum consiliis. Medius narrant indocti, exponunt enim et sacta, et suas assectiones praeternaturales, non solliciti, quae pars corporis, et quonam modo assecta sit.

- X. Saepe in unica visitatione in longo morbo examen aegri absolvi non potest; resumi erga historia debet, atque expleri.
 - XI. Praestat historiam in multa praecipue praxi mox consignari in tabulis.

Methodus examinandi aegvos.

I. Aetas.

IL Sexus conditio.

III. Patria: commorationis locus.

IV. Vitae genus.

V. Status fanitatis praecedentis.

VI. Epocha morbi.

VII. Status praesens.

Caput.
thorax.
abdomen.
alvus.
urina.'
pulfus.
calor.
color.
cutis.
fanguis e vena miffus.

VIII. Remediorum usus.

De morbis praecipue infantilibus, variolis nempe et morbillis, follicitos nos esse opportet. Si enim aeger iis nondum sit defunctus, et variolarum aut morbillorum epidemia incesserit, justa omnino horum morborum suspicio oritur. In Infantibus praeter ea dentitionis, et qui in haec plerumque tempora incidit, rachitici morbi, ratio habenda est.

Sexus conditio.

Varium et mutabile semper soemina. Harum mutationum memor
sit medicus in mulierum morbis indagandis. An catamenia ex ordine
sluant, an parca, copiosa, et bonae indolis, an gravida aut puerpera, an
primipara, aut multarum prolium mater: universim de singulis momentis,
quae in graviditate aut puerperio
notanda veniunt, peculiaris quaestio
insti-

instituenda est. Terminus tandem foecunditatis — prosluvii genitalis cessatio.

Patria: commovationis locus.

Cum in contiguis faepe regionibus varius atmospherae habitus sit, et diversa inde morborum popularium facies, non inutilis certe hujus momenti scientia: praesertim si de indole epidemiae ibi regnantis, aut ex medicorum relationibus, aut aliunde certius quid constiterit. Commorationis locum medici attentione haud indignum esse in populosis urbibus quotidie experimur. Suburbia enim in plagis depressioribus, ad littora magnorum fluviorum totam faepe viciniam inundantium fita, febres intermittentes a magno febrium domitore cortice peruviano vix coercendas, et ipfum scorbutum, quem maritimarum folummodo regionum incolam esle, multi multi existimant, frequentius exhibent. Pari modo multum saepe ad praesentem morbum contulerit, an aeger in suprema contignatione, an in subterraneo humidoque loco habitet.

Vitae genus.

Humana corpora varium vitae genus variis quoque morbis opportuna facit. Aliter enim vir exercitatus, aliter longa defidia emollitus adficitur: quisque fuos morbos habet intra. Huc opificia pertinent fere infinita, quae tum ob multifariam materiam, quam homines tractant, effinguntque, tum ob certos membrorum motus, flexusque varios id tandem efficient, ut aut domestica oriantur vitia, aut foris etiam adveniens morbus in hoc illudve viscus prae omnibus aliis incumbat. Medicus certe, qui et communia et propria praesentis

tis aegri intueri voluerit, saepe hac sola re de natura mali admonetur.

Status sanitatis praecedens.

Alios ex aliis longa saepe serie morbos oriri, quis nescit? Febres intermittentes, aut nulla aut inepta medicatione pertinacissimas in visceribus obstructiones, et multiplex ex hac causa mala corporibus inferunt. Quandoque idem morbi irritamentum per annos hominem infestat, at ex alia in aliam continuo partem migrans varia semper scena ludit, ut hebetior medicus symptomatum varietate delusus diversissimos morbos existimet, cum tamen re ipsa unum idemque malum sub diversa specie exstiterit. Eadem arthritidis materia ob partis vexatae nobilitatem, viciniam cum aliis, sensilitatem etc. varios tumultus excitat. Id quoque, si praegressam sanitatem noverimus

rimus, quodam modo praevidere posfumus, an corpus adversa valetudine fractum novo huic morbo ferendo par sit.

Epocha morbi.

Infolens eft, (paucos morbos fi excipias) hominem repente morbo corripi. Plerumque ante adversam valetudinem notae quaedam oriuntur, quibus praecedentibus morborum timor subest. Harum omnium notarum commune est, ut cum Celso loquar*), aliter se corpus habere, non in pejus tantum, sed etiam in melius: nempe protinus timeri morbus debet, si graviora membra sunt, si corpus supra consuetudinem incaluit, si gravior somnus presit, si tumultuosa somnia suerunt; si saepius expergiscitur aliquis

^{*)} L, II. C. 2.

quis, quam affueverit; si gravior somnus pressit, deinde iterum soporatur; si marcet animus, si loqui et movere piget; si dolor praecordiorium aut totius pectoris, aut qui in plurimis evenit, capitis. Si membra inhorrescunt, si spiritus gravior est, si frequentes oscitationes, si genua quasi fatigata sunt, totumve corpus lassitudinem sentit, ex quibus saepe plura, nunquam non aliqua febrim antecedunt. Has notas fedulo colligere oportet, cum morbi partem constituant, et non raro, si. longo tempore manifesto morbi initio praeluserint, de morbi ipsius diuturnitate recte timeas.

Morbi autem initium inde ducimus, cum quis manifestius febre lavoraverit, aut evidentiora symptomata accesserint. Id quoque nosse
juvat, an aegri toto morbi tempore
obambulando munia sua perfecerint.

Illis

Illis enim, qui firmioris compagis funt, et de rebus suis parum anxii, si decumbere debuerint, id ex vi morbi factum esse colligitur.

Omnia nunc tum febribus communia, tum alia evidentiora morbi fymptomata aeger a morbi initio ad novissima usque tempora medico narret, quamvis perturbate, et in concinne fiat: sua enim ipsius, quod aegri hominis est, sensa, non ordinatam morbi historiam, quod artis est officium, aegri exponant.

Oportet quoque id ab aegro rescire, an sorte errore aliquo diaetae
commisso praesentem morbum invitaverit. At raro id aut curant aegri,
aut salso judicio id quod morbo proxime antecessit, illius causam esse accusant.

Cognitis his morbi praenotionibus status praesens examinandus est, in quo ita versari oportet medicum, ut per partes eat, singulisque symptomatibus inhaereat reflexione semper ad praecedentes dies habita, quo non tantum aegrorum memoriae, morbo praesertim longiori, auxiliatur, 1ed accuratam etiam morbi cognitionem acquirit. Id denique in omni examine summopere cavendum est, ne suggerendo id fiat; aegri enim saepe longioris examinis pertaesi, aut loquaciores, ita faciles se praebent in respondendo, ut vitia, quorum medicus mentionem fecerat, mox sua esse profiteantur.

In fingulari autem hoc examine anatomicorum ordo servandus est.

CAPUT.

Caput.

Cephalalgia.
Gravitas.
Temulentia.
Vertigo.
Animi praesentia, tarditas, stupor.

05. 05.

Amarum, pituitosum, glutinosum.
Ructus, Vomituritio, Vomitus: materia vomitu rejecta.

Lingua.

Alba, flava, livida.

Humida: ficca, arida, fissa.

Sordida, hirsuta, villosa, glutinosa.

Tremula, impotens (porrigi nescia.)

Tumida, gracilis.

THORAX.

Respiratio.

Facilis, difficilis.
Aequalis, inaequalis.
Velox, tarda.
Fortis, debilis.
Calida, frigida, foetens.

Oppressio thoracis.

Continua, per vices.

Aucta inspiratione, tussi.

Locus oppressionis.

Dolor.

Conditio doloris

acutus, gravis, pulsans, tenfivus.

Circumscriptio.

punctorius, diffusus.

fixus, vagus.

Augmen-

Augmentum.

inspiratione.

attactu externo.

decubitu.

Tuffis.

Ratione sputorum.

ficea.

humida.

inanis: tufficula.

Ratione irritamenti.

gutturalis.

pectoralis.

abdominalis.

Sputa.

Facilitas

facilia, difficilia.

Quantitas.

copiosa, pauca, suppressa.

B 2

Color.

Color.

alba, flava, crocea, viridefcentia.

Confistentia.

tenuia, aquosa, tenacia, glutinosa.

Materia.

sanguinea, biliosa, mucosa, puriformia, purulenta.

Decubitus.

Facilis, difficilis (in latus affectum, aut in utrumque latus).

Praecordia.

Mollities.

mollia, tensa.

Aequalitas.

aequalia, inaequalia. fublimia. introducta.

Dolor.

dolentia, indolentia.

Alvus.

Alvus.

Quantitas.

copiosa, parca.

Confistentia.

liquida, pultacea, figurata.

Facilitas.

tarda, foluta, diarrhaeica, tenesmoidea, colliquativa fpontanea infcio aegro: enemate follicitata.

Materia.

mucosa, biliosa, cruenta, verminosa.

Urina.

Quantitas.

copiosa, parca.

Color.

naturali coloration, rubra, flammea, flava, tingens.

Confistentia.

tenuis.

craffa.

crassa.

Contenta.

nebulofa.
femihypostatica.
hypostatica.

lateritia.

alba, flava, crocea.

cinnaberina.

Puisus.

Celeritas.

celer, tardus.

Robur.

fortis, debilis.

Mollities.

mollis, durus, vibrans.

Rythmus.

aequalis, inaequalis, intermittens, remittens.

Calor.

Intensitas.

naturali major. urens.

Color corporis.

Pallidus, flavescens, lividus.

Oculi flavi.

Genae rubentes.

Flavedo aut livido circa nares et labia.

Cutis.

Perspirabilitas.
ficca, humida.

Sudor:

copiosus, colliquans.
universalis, partialis.
tenuis, viscidus.
acidus, olidus, fretidus.
flavus.

guttatim profluens. frigidus, calidus.

Exanthemata:

maculae. puftulae.

Sanguis e vena missus.

Bayefeets lividus.

Cruor.

densus, dissolutus.

Serum.

copiosum, parcum. flavescens, viridescens.

Crusta phlogistica.

Tenax, scissilis.
diffusa: contracta, simbriata.

Remediorum usus.

Non graves folummodo morbi, si ad vim illorum medentis quoque imperitia accesserit, aegros citius interimunt, sed leviores etiam tumultuosa mox in initio medendi methodo a suo tramite dessectunt, et in aegri perniciem celerrime moventur. Hinc nosse oportet, quibus aeger remediis sit usus, nisi malum solis naturae medicatricis viribus commiserit, et quodnam inde nocumentum aut emolumentum subsecutum sit. Nostrates, cum venae sectionem inter remedia haud numerent, de illa peculiariter examinandi sunt.

Praemissa hac brevi Medicinae clinicae terminologia, quasdam in praecipua hujus examinis momenta observationes addam, ut clarius appareat, quam attente in aegrorum examine versari debeamus.

I. Maximi momenti res est respirationis libertas, sive morbi cognitionem, sive praesagia spectes. Veteres eam tanti aestimarunt, ut praesentibus etiam pessimis signis, dummodo spirandi liber-

tas adesser, de aegris suis non desperarent. Ante omnia ergo de libertate respirationis quaeftio instituenda est. At non sola aegri confessione contenti simus: nam quibus encephalon adfectum est, ii respirationis difficultatem et thoracis oppreffionem non fentiunt. At fi profunde et lente inspirare jubeas, an libera, an impedita fit respiratio ex motu thoracis turbato facile cognoscitur. Saepe enim aegri thoracem omnino non attollunt, aut costas ex uno tantum latere diducunt, aut superiorem modo thoracis regionem movent inferiori immota, aut costas potius introducunt, aut intervenienti tuffi spiritus fuffocatur. Hinc celeberrimus Tiffot *) discipulos suos de ea re ad-

^{*)} Vater de praesagiis vitae et mortis. Iterum edidit, auxit Tissot. Papiae, 1783. 8.

admonuit: "Non fufficit vero, "praesertim in malignis, inter-"rogare aegrum de respiratione, "faepe enim in his morbis fine "aegri sensu laeditur; si vero "ad pectoris motum attente re-"fpicit medicus, protinus judi-"cabit an laesa, an integra sit "haec functio: illius vero lae-"fione percepta inquiret, num "a virium defectu, a pulmo-"num vitio, a frequentiori pul-"fu, aut abdomine aegrotante " oriatur: hae funt enim causae, ,, quae frequentius in acutis re-"spirationem turbant." Nunquam ergo hoc profundae inspirationis experimentum debet.

II. Tussis quoque irritamentum medici attentionem meretur. Nam rudiores etiam homines exacte notant locum, ubi tussis inchoat: ut exinde dignoscere saepe possis, quaenam potissimum viscera adsecta sint.

III. Praecordiorum et abdominis examen follicite instituendum est. Fit hoc capite aegri fuffulto, genubus modice flexis, musculis abdominalibus laxatis, et abdomine utraque manu contrectato. Occultae faepius hoc modo vifcerum abdominalium, hepatis praesertim, inflammationes deteguntur. Praeclare in hanc rem Celeberrimus Tiffot l.c. "Prae-"cordia dicuntur haec regio, "quae incipiens paulo fupra "basin cartilaginis Xiphoideae "fere ad umbilicum descendit, "et utrinque latus extenditur, "ficque concludit fcrobiculum "cordis, totam regionem epiga-"ftricam, et maximam hypocon-"driorum partem: inde intelligitur,

"gitur, quot et quam momento-" fae partes in praecordiis la-"teant. Hic in vicinia stat "ipsum cor, et pars infima pul-"monum: hicadhaeret pars dia-"phragmatis musculosa, adsunt "maxima pars hepatis, et ven-"triculus totus, et praesertim "in centro cardia pars adeo fen-"fibilis; hic transeunt maxima "corporis vafa, adfunt arteriae "cœliacae, adfunt etiam in par-"te posteriori et pancreas, et "non parva coli pars. Non mi-"rum ergo, si quoties laedun-"tur praecordia, pars sane no-"bilissima, periculum inde saepe "adesse indicetur; et saepe " quaerantur de scrobiculo aegri, " nunc fenfum tantum ingratum, "nunc dolorem acutum, nune "fenfum stricturae, nunc tumo-"rem accufantes: fed fedes est " praesertim inquietudinis et anxietatis,

"xietatis, quae frequentius fe-"det in regione epigastrica, "quam in ipso pulmone, et quo-"ties male afficitur, mox quo-"que ipfa adficitur respiratio, "mox turbatur motus cordis, , et ipsum cerebrum. Non mi-"rum ergo, si ad statum hujus "partis tam attente respexerint "veteres, et praesertim Hippo-"crates: et sane, quoties in acu-"tis, praesertim putridis et ma-"lignis optime se habent prae-", cordia, utilissimum est signum; "ubi vero jam laeduntur, peri-"culum sane grave imminet, et "in causas illius laesionis sedu-"lo indagandum est."

IV. Quemadmodum ex alvi dejectionibus de faburra aut quocunque alio stimulo primas vias
insestante, aut de vi vitae superstite judicium ferimus; ita
quoque

quoque ex urinis febris saepe praesentis indolem, aut affinitatem cum aliis morbis dignoscimus. Hinc medicus nunquam in morbis acutis harum excretionum inspectionem negligat.

- V. In pulsu examinando ad manisestas qualitates, sensu facile dignoscendas, attendere opportet:
 Celeritas, robur, etc. Deinde
 in utroque carpo pulsus examinandus: saepe enim in viscerum
 inflammationibus pulsus in latere adsecto sictitie debilis est,
 qui tamen venae sectionibus iteratis elatior sit.
- VI. Calor manu pectori diutius admota exploratur. In morbis inflammatoriis calor manu applicata potius decrescere videtur, cum

cum in putridis febribus manum ingrato ardoris fenfu urat.

VII. De colore in hominibus nobis ignotis difficile est judicium. At in iis, quibuscum familiaritas aliqua intercessit, manifestius apparet, quantum faciei habitus colorque a sano statu discrepet. Biliosa febre laborantibus genae intense rubent; quibus hepar adsectum, oculorum faciei, imo totius corporis slavus color. In putridis lurida facies, et livedo circa nares et labia.

fit multum refert: nam male famae medici confulitur, si aut insirmaria, aut nasutula mulier petechiale aut miliare virus erumpere prae medico animadvertat.

Hinc superficies corporis tum
inspicienda, tum etiam manu su-

per pectus et abdomen mota exploranda est, an aliqua cutis scabrities emineat, quae medicum de erupturis miliaribus admonet.

Examine nunc rite peracto, morbi praesentis notio directrix, facile determinari poterit:

- I. An fit morbus febrilis?
- II. An continua, remittens, intermit-
- III. Ad qualem febrim principem reduci possit, an

inflammatoria.
biliofa.
putrida.
pituitofa.
maligna.

Morbum ad classem febrium pertinere mox innotescit, tum ex pulsuum celeritate, tum ex frigore, et ex functionum laesione.

Neque in typo febrium definiendo exercitatus medicus diu haerebit: id enim aut ex aegri narratione, aut fubsequa circuitus febrilis observatione colligitur.

Cum vero hae duae quaestiones medicum in medendo non dirigant, nam sebris in genere nulla est curatio, et typus formam tantum non, indolem sebris exprimit, hine ad quasdam principes sebres praesens morbus reducendus est, prout cum hac vel illa major similitudo intercedit.

Neque tamen ex unico aegro notio directrix et vere practica tuto eruitur. Id praecipue in febribus inchoantibus contingit, in quibus praeter communissima febrium symptomata nullum peculiare symptoma eminet. In hac igitur inopia de aliis fontibus indicationum cura habenda est.

Genius igitur epidemicus considerandus est, id est, febris stationaria, et febris annua. Immortalis enim Sydenhami observationibus constat, febres quasdam longiori, etiam per annos, curriculo stationem obtinere, et omnes alias febres tunc ortas in suum imperium redigere, ita ut variolae, morbilli, febres puerperarum etc. in castra epidemica transeant.

Aliae febres funt annuae quae a manifestis aeris qualitatibus humida et sicca, calida et frigida temporum mutatione dependent.

Medicus ergo uno oculo aegrum praesentem, altero autem aegros una decumbentes respiciat: neque facile in eruenda practica febris notione errabit.

Ex cognita febris indole sponte sluit indicatio, et qui febrium naturam bene novit, non magno remediorum apparatu justam febribus medicinam faciet.

*ΩΦελεείν ή μή βλαπτείν.

Non ea medicorum felicitas, ut medendi methodum ad certam femper manifestamque causam dirigere liceat. Morbus enim saepe generalioribus tantum febrium symptomatibus incedit, ut difficile sit determinatu, ad quodnam febrium genus pertineat. Medela tamen sacienda est, neque morbus solis naturae viribus commitendus. Rebus ita ambiguis id medicus curet, ut medendi methodus aegro aut prosit, aut si id sieri non possit, non noceat. Indirecta haec medendi methodus ad tria potissimum capita revocatur:

vires neque exorbitent, neque nimis langueant. Exorbitantes deprimendae, lanquentes excitandae. Iusta autem virium scala, non ut in rebus physicis, facta

facta ad tertium quoddam comparatione, fed ex prudenti folummodo medici exercitati aestimatione componitur.

- 2) Excretiones neque justo parciociores, neque profusiores sint. Illae incitandae sunt, hae vero cohibendae.
- 3) Nullum denique symptoma urgeat, aut mox peculiaris illi medicina fiat.

Observatio.

Puer novem annorum infantiles morbos variolas morbillosque passus ante quatuor dies, cum matri ex periculoso morbo decumbenti media nocte sacra caena porrigeretur, e somno repente expergesactus est, re hac insolita perterritus. Mox frigore, subse-

subsequente calore, cephalalgia et artuum dolore corripiebatur.

Crescentibus iisdem altera die symptomatibus in nosocomium magnum delatus est. Accessit acutus in abdomine dolor, et assidua inanis tussicula.

Prima morbi die sumptis duobus cochlearibus salinae cujusdam mixturae, quae matri suerat praescripta, sexies vomuit.

Die morbi 4ta aeger in schola clinica examini subjectus.

14. Novembr. d. m. 4.

Sapor oris pituitosus, lingua humida mucosa.

Tussis frequens, inanis: irritamentum tussis in gutture: nulla thoracis oppressio.

Dolor

Dolor abdominis attactu auctus. Alvus quater posita: urina jumentosa.

Pulsus naturali modice celerior, calor parum auctus.

In thorace sparsim petechiae lenticulares.

Roob sambuci cum nitro.

18. Nov. 8. m. d.

Tenuis haec febricula cum affidua catarhofa tufficula aegrum his diebus vexabat. Dolor abdominis continuo magis diffundebatur, et attactus externi impatientior: vagi quoque hac nocte artuum dolores.

Alvo heri aliquot lumbrici ejecti. Urinae coloratiores. Cutis inperspirabilis.

> Cataplasma emolliens. abdomini applicatum.

19. Nov.

Abdomen in magna plaga acute dolens. Febricula.

Decoctum Altheae cum nitr.

cataplasma abdomini.

1. Decembr. 21. m. d.

Dolor abdominis sensim sine sensu mitior, tandem evanidus. Tussicula in dies rarior, et tenuisissima tandem sebris. Binis adhuc vicibus lumbrici aliquot ano dejecti.

30. Novembris noctu primus in cute mador: urinae copiosissimae: versus auroram leves per totam corporis superficiem sudatiunculae Deciduae per reliquos dies cutis squamulae. Sub usu eorundem remediorum puer tandem die 24. Decembris, morbi vigesima prima, ad suos rediit.

Epicrisis.

Febris haec fub mitissima specie apparens non facile definitione quadam comprehendi poterit. Potius id quid non sit, quam veram indolem talium febrium determinabis. Parvus fymptomatum apparatus, decurfus tarditas, et virium potius languor, quam incitatior motus, fatis oftendebant, febrim hanc neque ab inflammante stimulo, neque ab acri et abundantibile fuisse profectam. Accedebat haec febris ad illam Maninghamii febriculam, quae pueros, debiles, laxos, loca depressa humidaque, et pauperum potissimum tabernas infestat. In longa tempora trahitur aegrorum patientiam exercens, et medici non raro famam praecoci imperitae turbae judicio pessumdans. Qui enim natura fua longus est morbus, si per septimanas nulla manifesta crisi folvitur, in homine praesertim nobilis prosapiae, cunctator medicus accusatur, qui vim hosti inferre non audeat. At male saepius hac impatientia aegrorum saluti consulitur, cum medicus hucusque sidus naturae minister continuis adstantium querelis consundatur, pejus mox de aegri statu ipse sentire incipiat, et rem, quam cunctando certe restituisset, docta sestinatione nunc perdat.

Ut ad hunc aegrum redeam, sola hac indirecta methodo corpus contra nocivos sebrilis stimuli essectus tueri consultius esse putabatur, quam ignotum stimulum calesacientibus medicamentis aggredi. Eminens symptoma, dissus ille abdominis dolor, antiphlogisticis cessit:

At vermes? seu inquilina sint animalcula haec corporibus viventibus, seu soris ovulis illorum cum cibo potuque una deglutitis, et animali calore

calore demum evolutis, in primis viis hospitentur, tantum abest, ut ideo in hoc puero verminosa sebris adfuisse dicatur, ut hi lumbrici tanquam concomitans potius symptoma, quam excitans sebris causa haberi debeant.

Crisis tandem in hac sebricula, quae plerumque longam inanem tussiculam sui praenuntiam habet, miliaribus et sudatiunculis levantibus sieri solet. In hoc tamen aegro nulla equidem miliaria, at deciduae cutis squamulae, acsi exanthema miliare praegressum esset, urinae copiosae et
aequabilis per omnem cutim mador
morbum solvebant.

Peripneumonia lethalis,

Pulmonum inflammatorum conditio.

Medicinae studiosus annorum 25, cum quinque circiter dies de capitis dolore, daedolatione artuum, inappetentia, thoracis oppressione, et horrore vago conquestus esset, die 26. Octobris vesperi ex urbe in suburbium redux frigore valido corripiebatur, subsequente calore magno ad auroram usque durante. Sequentibus diebus affidua thoracis oppressio, aestus magnus, dolores artuum vagi aegrum vexabant. Apparentibus morbi prodromis aeger emeticum indicari existimans, solutionem tartari emetici sumserat; nonies vomuit, ingruente altero die morbo. Die morbi secunda sanguinis unciae VI, altera die unciae XII eductae: sanguis compactus, crusta phlogistica nulla. Reliquis

Reliquis, morbi diebus methodus antiphlogiftica adhibita.

6. Nov. 12. morbi dies.

Continua thoracis opressio, tussis antelucano tempore frequens, sputa mucosa.

Pulsus celer, subdurus; calor naturali major.

Urina cum fedimento albo, mucofo: alvus foluta.

Venae sectio unc. V.
Potus emollientes, tepidi.

7. Nov.

Heri circa vesperam major spira ndi dissicultas: Vena iterum secta. Sanguis binis vicibus eductus crustam phlogisticam exhibuit. Minor nunc oppressionis sensus, at sub inspiratione profundiori inserior thoracis pars minus libere movebatur.

Pulsus celerior, plenior, subdurus.

Venae sectio unciarum X.

Emollientia continuantur.

Enema.

8. 10. Nov. 17. m. d.

Versus auroram tota cutis aequabiliter imaduit, et miliaria alba in abdomine apparuere. Oppressio thoracis parum imminuta, sanguis e vena missus phlogisticus.

Altera die copiosiora exanthemata: reliqua symptomata ad speciem
mitiora. At breve solamen. A Meridie enim major accedens oppressio
novam venae sectionem unc. VIII requirebat. Tantum absuit ut morbus
inde.

inde fractus fuerit, prostantibus etiam copiosis miliaribus, ut aeger initio 17. morbi diei, convulsus et suffocatus perierit.

Sectio cadaveris.

Pulmo uterque ex toto dire inflammatus: uterque pulmo antiquis ubique cohaesionibus ad latera thoracis, et ad diaphragma religatus.

Pulmonum autem inflammatorum conditio his notis dignoscenda:

- ita ut in peripneumonico unius lateris vitio, alter pulmo aucto focii pulmonis volumine in angustum saepe spatium comprimatur.
- 2. Dura est pulmonis inflammati substantia: difficulter scinditur et sub cultro scindente stridet.

3. Aquae non supernatat, sed sundum petit; et si levior inflammationis gradus suerit, frustula pulmonum dissecta aquis tantum internatant.

Epicrisis.

Ex inflammationis magnitudine, ut sectione anatomica constitit, aeger periit. Nulla pulmone fere toto inflammato benignae resolutionis spes superest, morbo praesertim mox in initio negligentius aut omnino perverle curato. Miliare exanthema nec minimum aegro levamen tulit, neque antiphlogisticam methodum ideo cum stimulante medicamentorum apparatu commutandam esse, ullo modo indicabat. Ad febrim enim principem, non ad junctum illi febrile exanthema curam dirigere debet medicus, nam et biliosae, et inflammatoriae, et pituitosae sebri miliaria saepe accedunt, quamvis id quoque negandum non sit miliaria in pituiotosam potissimum sebrim incidere, eamque sudatiunculis et urinis copiosioribus sociis ut plurimum judicare. Status in febribus nervosus

a depositione ad encephalum facta.

In morbis acutis, inflammatoriis praecipue febribus, inchoante aut perfecta ad cerebrum metaftasi tantae et tam variae nervorum fystematis turbae exoriuntur, ut vis vitalis modo exaltata, modo depressa appareat. Symptomata, quae auctam irritabilitatem oftendunt saepissime sub malignitatis specie imponunt, et de subtilissima quadam materie nervorum origines vellicante medicis non nunquam suspicionem movent, quamvis ex sola pressione humorum, qui aut majori copia advecti impetum faciunt in encephalum, aut quibus refluere per venas non datur, ii omnes abnormes nervorum motus explicari possint.

Perniciosa haec symptomata in-Mantis aut factae depositionis haec potissimum funt: Parcae urinae, alvique, aut involuntariae omnino excre-Rubor faciei, haemorrhagiae narium, delirium mite primum, deinde ferox; subsultus tendinum, manuum ad attactum medici retractatio inscio aegro, masticatio assidua, pupillae dilatatio; pulsuum inconstantia, modo accelerati, pleni vibrantes, debiles nunc mollesque. Musculi denique faciei et colli ex alterutra parte semiparalitici, et frigidus, inaequalis, in guttos collectus faciei sudor. Eo magis terrere debent haec symptomata, cum licet praevisa cognitaque nullis remediis averti queant. Non venae sectionibus, non irritantibus enematibus, non vesicante, non hirudine applicata humorum derivatio obtinetur.

Observatio.

Ancilla 24 annorum, semper rite at parce menstruans per 14 sere dies de continua lancinante capitis dolore conquesta ante 5 dies post prandium ingesta bile comixta vomuit. Accessit daedolatio, dolores vagi artuum, horripilatio frequens cum colore alternans. Haec symptomata sequentibus diebus perstabant: os insuper amarum et copitis temulentia.

Die 2. morbi domi emeticum propinatum, septies vomit. Dies tertia vena bis secta: sanguis crusta phlogistica tectus.

Die 14. Decembris ad nos delata.

14. Decembr. 5. m. d.

Caput temulentum, sapor oris amarus, lingua siccescens; sub profundiori inspiratione et tussi dissicultas, et dolor dolor in media infimaque thoracis regione. Sputa mucosa, puriformia: tussis rara, pectoralis. Praecordia mollia.

Urinae intense flavae, alvus soluta.

Pulsus celer, vibrans, durus; calor naturali major, genae rubentes, dolores vagi artuum et lumborum.

> Venae Sectio unc. VIII. Potus emollientes tepidi.

15. Decembr. 6. m. d.

Dolores vagi post venae sectionem evanuere, at major cephalalgia, et intensior calor. Sputa quaedam cruenta.

Urinae flavae, jumentofae: alvus bis mota. Pulsus celer, vibrans, durus, praecipue in carpo dextro, sanguis heri e vena missus phlogisticus, crusta crassa

> Venae sectio unc. VII. Emollientium continuatio.

16. Decembr. 7. m. d.

Praegressa die a meridie acutus dolor in hepatis regione attactum non ferens. Vesperi pulsuum acceleratio et major vibratio, hinc quinque unciae sanguinis eductae.

Mane amaror oris; respiratio ad profundiorem inspirationem interveniente tussi impedita, dolor in regione Hepatis et ventriculi: Pulsus magnus, fortis, plenus, celer. Sanguis ultima venae sectione missus, crustam rheumaticam, gelatinosam, plumbeam et dissolutum cruorem exhibuit.

Venae sectio unc. V. cataplasma abdomini applicatum.

Potus emollientes tepidi.

17. Decembr. 8. m. d.

Heri a meridie mite delirium, et narium haemorrhagia. Noctu ferox delirium, et largior haemorrhagia. Sangninis ea nocte unciae V mittebantur. Crusta crassa, gelotinosa, ex livido slavescens, cruor tamen compactior. Mane dolor in hepatis regione multum imminutus, et pulsus fortis, plenus, vibrans, durus iteratam Venae sectionem unc. IV indicabat.

18 - 20. Decembr.

Perstans sequentibus diebus delirium. Pulsuum inconstantia magna, qui enim magnus, sortis, plenus, celer suerat, mox debilis et mollis sactus. AcceAccedebant tandem subsultus tendinum, manuum attrectatarum retractio, continua masticatio, pupillae immobilitas, capitis in dextrum latus assiduus relapsus, quasi semiparalyticum, partialis tandem saciei sudor.

Quamvis ter adhuc vena secta, enemata irritantia binis ultimis diebus omni bihorio injecta, et vltima die vesicans nuchae applicatum, aegra inter assidua deliria exspiravit.

Sectio cadaveris.

- 1. In ventriculis cerebri anterioribus non magna seri quantitas, at major sub tentorio et in theca vertebrarum.
- 2. Pulmonis dextri dimidium supremum inflammatum, inflammatione quidem non dirissima, sed quae videbatur esse proxima benignae resolu-

resolutioni. In codem cavo dextro thoracis libra dimidia seri essus.

3. Hepar inflammatum. Vesicula fellea serosa bile plenissima. Intestina pleraque aut dire inflammata, aut gangraenosa.

Epicrisis.

Pessimae notae inflammationem adesse sanguine dissoluto et crusta discolori, plumbea cum virore caerulescente, et gelatinosa tecto constabat. Vix quemquam ex ejusmodi perniciosis inflammationibus, evasisse vidit Praeceptor, cui tam prava sanguinis conditio suerat. Acrior videtur esse materies, quae tam mali moris, et ad gangraenam proniorem inflammationem essicit. Nulla hic in acidorum mineralium usu, nulla in antisepticis remediis salus. Cito enim pereunt

pereunt aegri admotis his stimulis: aliqua eaque unica ab antiphlogistica methodo curationis spes.

Cito in hac aegra inflammatio haec maligna progrediebatur. Nulla enim, cum advenerat, hepatis inflammati indicia, at brevi et hepar, et intestina et inflammati, et gangraena insecuta, ut sectione anatomica innotuit. Optandum certe et in artis salutiferae incrementa, et in ipforum quoque medicorum famam dignitatemque, ut de necessitate pathologiae anatomicae convicti, in mortuis, quos vivos fervare non potuerant, causas fedesque morborum rimarentur. Nam praeter noviter detectas devastationes vi morbi invectas, id saepe ex desperatis rebus qualecunque solatium redundaret: medicinam huic malo in arte humana fuisse nullam.

Variae

inflammationum thoracis formae.

Febris rheumatico - inflammatoria, quae jam longo tempore stationem in nostris terris obtinet, in eo praecipue a stationariis aliorum temporum discrepat, quod prae aliis partibus in thoracis viscera incumbat. At non semper sub specie exquisitae pleuritidis aut peripneumoniae apparuit, fed fubdole non raro pulmonibus insedit, in phtisin abitura, nisi attentior medicus in principio morbi antiphlogifticam medicinam fecerit. Imo in ipso morbi decursu, cum antea nulla adfuerint inflammationis indicia, peripneumonica tandem affectio apparuit. Cognito hujus epidemiae imperio, omni attentione respirationis negotium, inspirationis praesertim libertas,

bertas, sputorum conditio, et universim pulmonum antiqua vitia ex accurata sacta anamnesi dignoscenda dirigere debent medicum. Iuvabit varias quasdam ejusmodi inslammationum formas adserre, ut asserta haec
natura coram intueamur.

Observatio prima.

Puella 22 annorum menstruis a duobus primum annis ex ordine sluentibus, cum antea per 4 annos chlorosi laborasset, a tribus circiter septimanis manifestius aegrotat. Nam praegressa jam aestate aestuante corpore frigidam hausit. Assiduo inde catarrho vexabatur, et sputa sanguine tincta saepius ejecta.

Incipiebat autem novus hic morbus a pectoris oppressione, palpitatione cordis, frigore et calore abs lege accedentibus. Aegra tamen, quin quin lectum peteret, officiis suis sungebatur. Ante triduum dolor lateris sinistri punctorius tussi et inspiratione auctus et pectoris oppressio. Remediis domi nullis utebatur. 9na Novembris ad nos delata.

9na Novembr.

-Caput grave. Os pituitosum, lingua albida.

Levior thoracis oppressio. Dolor punctorius in sinistro thoracis latere ad ultimas costas spurias, tussi et inspiratione auctus. Tussis noctu frequens. Sputa, quae ante octiduum striis sanguineis mixta, nunc mucosa.

Pulsus naturali celerior, subdurus.

Venae sectio unc. X.

Cataplasma emolliens.

Potus emollientes, tepidi.

10. Novembr.

Nulla thoracis oppressio. At dolor a costis ultimis ad superiora thoracis dissussi, attactu externo auctus. Vagi quoque artuum dolores.

Pulsus celerior, mollis tamen.
Roob Sambuci cum nitro.
Cataplasma.

13 - 18. Novembr.

Dolor sub continuato sambucinorum usu de die in diem mitior, intra
arctiores continuo limites, et tandem
evanidus. At eo magis aegra doloribus vagis cervicem occupantibus
vexabatur. Hinc die 13. Nov. pulsu
omnino naturali vesicans ad nucham
applicatum, iisdem remediis internis
continuatis: dolores inde plurimum
mitigati. Omni vespera modica febris exacerbatio. Urinae partim jumentosae, partim coloratiores. Al-

vus morosa non nisi enemate movenda. 18. Novemb. aegra tandem apyreta.

19 - 30. Novembr.

Ob alvi morofitatem aucta nitri dosis. Alvus 10. posita inter abdominis tormina. At mox iterum morosior alvus, quotidie enemate sollicitanda, neque sale mirabili Glauberi ad 3 - 4 quotidie drachmas insuper praescripto, facile movebatur. Abdomen iterum tentabat rheuma, eoque mox iterum relicto caput et artus occupabat. Ad has rheumatis reliquias exterminandas die 30. Nov. in mixtura ex aqua et roob sambuci intra 24 hor. assumenda granum unum tartari emetici folvebatur. Eo remedio per aliquot dies continuato, saepius alvus movebatur, et leves ad auroram sudatiunculae obortae, quin tamen aegra magnas nauseas, aut vomituritiones conquesta esset. Disparnit ruit tandem dolor omnis, et aegra 10. Decembris e nosocomio dimissa.

Observatio secunda.

Coqua 22 annorum, morbillos nondum passa, rite semper menstruans aestate praegressa catarrho saepius vexabatur, quem tamen utpote leve malum neglexerat. Ante novem dies novus catarrhi infultus cum valida thoracis oppressione. Os insuper pituitosum, et inappetentia. Quarta morbi die frigus et color aegram saepius per diem corripuere. Accessit cephalalgia, palpebrarum tumor, dolor faucium, coryza, et crebra tuffis. Sexta morbi die maculaae rubrae difcretae primo in facie, dein in pectore et artubus apparuere. Perstabant febris, et catarrhi fimulacra. His ultimis diebus aegra lecto decubuit. Septima morbi die aegra in nosocomium magnum, heri vefperi ad nos delata.

28. Novembr. 9. m. d.

Levior thoracis oppressio, et doloris sub sterno sensus sub tusti et profundiori inspiratione. Sapor oris pituitosus, lingua albescens. Fauces modice dolentes. Tustis frequens.

Alvus ad 7. usque diem morosior, enemate dein sollicitata, nunc soluta. Urinae jumentosae. Pulsus naturali sere celeritate. Exanthemata hinc inde in facie disparentia. Cutis a praegresso noctu sudore madida.

Decoctum Salep. tepide.

29. Nov. - 14. Decembr.

Dolor sub inspiratione et tussi plurimum mitigatus. Faucium quoque mitis dolor. Exanthemata sensim evanida, cutis perspirabilis. Pulsus sere naturalis. 1 ma Decembris apyreta. Sputa quaedam puriformia. Continuato nuato tepidorum emollientium usu aegra die 14. Decembris, morbi 13ma dimissa.

Observatio tertia.

Operarius 30 annorum, olim fartor, hucusque sanus, cum ante 8 dies urbem peteret, repente dolore acuto cervicem et lumbos occupante corripitur. Dolor brevi evanuit, et aeger fuetis laboribus fungebatur. noctu domum redeuns calore, artuum daedolatione, capitis temulentia corripiebatur, subsecutis largis sudoribus. Mane commode fe habens ad labores rediit. Secunda, tertia, et quarta die eodem fymptomata apparuere eodem modo definentia, ut aeger de die opus suum perficeret. At 25. Nov. 5. morbi die decumbere coactus. Noctu intensior calor, et profusi sudores. 8va morbi die examini subjectus.

28. Novembr. 8. m. d.

Caput temulentum: daedolatio magna. Lingua ficcescens.

Assiduus ponderis sensus ad serobiculum cordis. Pulsus naturali celerior, subdurus.

Venae sectio unc. VII.

Decoctum hordei cum ni-

29. Nov. - 1. Decembr.

Heri a meridie levior exacerbatio. Perstabant temulentia, daedolatio, et oppressio thoracis. Minor tamen pulsuum durities. Versus auroram sudor largus. Sanguis e vena missus compactus: parcum serum.

Noctu sequente major iterum thoracis oppressio, ut aeger decoctum suum tepide exhiberetur. Alvus ea nocte quinquies posita, et largus

LECTORI AEQVO.

Quicunque animo perpenderit Medicinam omnem a fidis morborum obfervationibus profestam atque excultam esse, non certe meam qualemcunque opellam, cum bistorias quasdam morborum, quos Duce STOLLIO publice in schola clinica observare licuit, litteris consignarim, et typis excudi curaverim, odio contemptuique * 2 habe-

babebit. Id autem cur in me susceperim, multiplex mibi ratio fuit.

Quanta sit utilitas observationum singularium, quas medici in suis diariis confignarunt, vel ex eo patet, quod plenior morborum theoria non nisi a pluribus ejusdem morbi exemplaribus haberi possit. Sunt mibi in hac re Summorum vivorum exempla, et ut praeclaram rem praeclaro opere confirmem, Immortalis Swietenii constitutiones epidemicas adduxisse sufficiat, quas ex ejus adversariis Praeceptor venerandus edidit. In boc enim diario et vulgatissimi morbi plenius descripti funt; et quamvis sit, ut plane desperem, me unquam banc in describendo induindustriam et concinnitatem propius posse imitari, tamen et magnos viros imitari voluisse, benevoli bominis venia baud indignum esse facinus spero atque consido.

Quod autem boc praecipue anno academico morborum bistorias collegerim, eleganti clarissimi Haeberl de sebribus annuis opusculo adductus sum, quamvis non eadem omnino laborum nostrorum ratio sit. Placuit enim cl. Viro a generali morbi epidemici notione exordium ducere, et peculiares morbos sub bac sebre militantes suo quemque loco exponere. Mibi alia via incedere constitutum est: singulas enim morborum bistorias enarro, post ali-

aliquod demum tempus generalem morborum epidemicorum constitutionem expositurus. Accedit, quod existimaverim juniores medicos, qui una mecum hos morbos observarunt, jucundam visorum quondam morborum memoriam habituros ese, et meo periculo forsan incitari, ut vulgares morbos et accuratius observare, et concinne magis describere studeant. Non enim is ego sum, qui ex bisce minutis opusculis gloriolam aliquam in me redundare existimem, cum probe sciam, me' iis dotibus destitutum esse, quibus magni in describendis morbis magistri in bac etiam civitate eruditorum orbi inclaruere. Deest mibi illud in observando acumen, deest illa ingenii ubertas, et Cel/2gus sudor. Mane pulsuum celeritas, et aliqua iterum durities.

Eadem continuantur.

1. Decembr.

Respiratio dissicilis: dolor ad scrobiculum cordis recrudescens: celer fortis, durus pulsus. Alvus 3 posita, largus sudor.

Venae Sectio unc. V.

Idem decoctum, absque nitro.

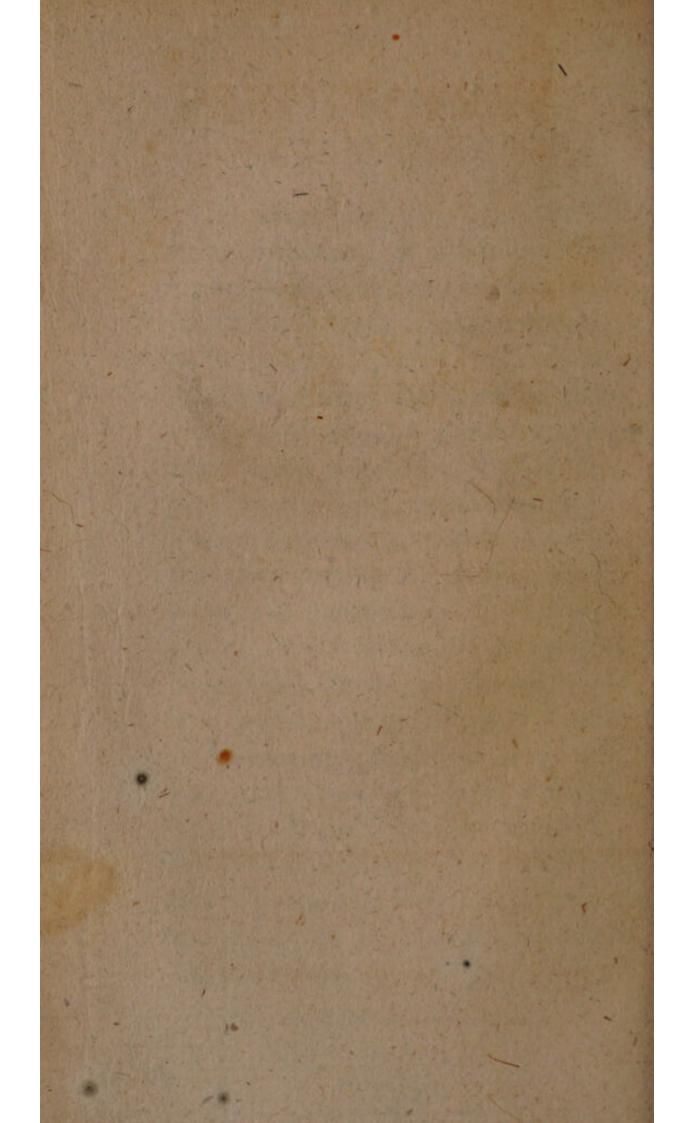
2-4. Decembr.

Dolor plurimum imminutus. Lingua ficcescens, daedolatio magna alvus 7es posita, urina coloratior, et mollescentes pulsus. Hinc grana tria camphorae in emulso, altera die dupla camphorae dosis, tertia die nullo superstite doloris vestigio, magna tamen virium debilitate, corticis peruviani decoctum exhibebatur.

5 - 19. Decembr.

At altera die valida oppressio, et ardor in thorace, et sub inspiratione profundiori dexter thorax fere totus immobilis. Sputa quaedam crocea; pulsus celerior, plenior. Cataplasma emolliens thoraci impositum, et potus emollientes tepidi. Altera die vix ullus dolor superstes. Pulsus fere naturali celeritate, mollis, at magna artuum daedolatio, et non plena adhuc animi praesentia, quae toto morbi decursu desiderabatur. Hinc camphorae iterum grana VI in emulfo, quam binis diebus cum levamine tulit. 8. Dec. apyretos, lingua humectari incipiens. Decoctum nunc corticis peruviani, sub cujus usu pulfuum vigor, et animi praesentia rediit. Cura confirmatoria 23. Decemb. elixiri stomachico inchoata, et aeger 28. Decembris e nosocomio dimissus 19. morbi die.

OBSERVATIONES

MEDICAE

VARII ARGVMENTI.

EUIDIT

IOSEPHVS EYEREL.

STLLOGE IL

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WVCHERER.

MDCCLXXXVI.

Medicorum dissensus de indole febris Puerperarum.

a Rossing sinds and

Mirum certe non est, variam in hac sebre medendi methodum a medicis adhiberi, cum non una sit de natura harum sebrium sententia. Alii plethoram lactis, alii uteri insummationem, omenti et intestinorum inslammationem alii, sunt denique etiam qui putridum in primis viis stimulum causam proximam esse asserant; et quamvis diversissimae sint, quas celebres medici statuunt, opiniones, ad experientiam tamen A 2 omnes

omnes provocant, felici quilibet sanatorum hominum cura, et detecta anatomicis fectionibus morbi fede confisus. Difficilis primo intuitu ratio hujus dissensus, cum exercitati in arte viri inter se dissentiant. At si consideremus Sydenbami effatum, febres puerperarum in castra Epidemici transire, probabilem certe hujus controversiae rationem habemus: Varia scilicet febris puerperarum indoles est pro varia morborum epidemicorum constitutione. Aliis temporibus antiphlogistica methodus prodest, si stationaria aut annua febris inflammatoria fuerit; fubinde evacuans et antiseptica methodus juvat, si puerperium in constitutionem biliofo-putridam inciderit. Vniversim peracta graviditatis tempora, vexata ob molem increscentis uteri abdominalia viscera, fordes in canali intestinorum collectae, fractae puerperarum vires etc. excitans tantummodo caufa

causa sunt, cur epidemica sebris puerperio superveniat. Cum ergo habito ad constitutionem epidemicam respectu varia omnino sit medendi methodus, sebris puerperarum non pro sebre quadam propria habenda est, sed ad principes in pyrotologia constituendas sebres reducenda, et ex sebrium catalogo prorsus delenda est. Adnexa observatio sebrem puerperarum exhibet sub regnantis rheumatico-inslammatoriae constitutionis imperio.

Ol fervatio.

Mulier 37 annorum ante quatuor feptimanas gemellos peperit. Primus foetus natibus praeviis versione, alter autem naturali quidem situ, at ob vires a primo partu debilitatus, manu obstetricante eductus. Placentae faetuum separatae partitis vicibus ab obstetrice exemptae. Toto graviditatis tempore de ventriculo depravato conquerebatur aegra. Quarto circiter graviditatis mense vena secta, et alvus purgata.

Primis a partu diebus sanguis grumosus parca copia decessit: sexta die
materies pallida faeci cerevisiae similis, itidem parca. 14. puerperii die
prima vice domo exiit, at semper sub
levioribus horripilationibus rediit.
Vbera praebuit gemellis ad 15. Nov.
lacte tunc in mammis disparente.

Die 16. Nov. frigore corripitur, et subseque calore. Vagus primum in dextro abdominis latere dolor per femur diffusus, dein in sinistro etiam latere, omnem tandem abdominis regionem occupans. Gravior continuo morbus est factus, et aegra 20. Nov. vesperi ad nos delata.

Domi suasu obstetricis castoreo jusculo dilutum sumpsit; dein aquam laxativam: a purgante vomuit. Hesterna die, cum ad nos venisset, venae sectio instituta unciarum VIII.

21. Nov. 6. m. d.

Dolor abdominis affiduus, acutus, attactus vel levissimi impatiens. Abdomen insigniter tensum. Alvus quinquies mota. Pulsus naturali vix non celeritate, subdurus. Sanguini heri e vena missi crusta contracta, simbriata.

Venae

Venae sectio unc. X.
Cataplasma, abdomini applicatum.

Potus emollientes, tepidi.

22. Nov.

Intensior heri a meridie abdominis dolor, et major pulsuum durities, ut vena denuo secaretur ad unc. VIII. Tranquillior sequebatur nox, et aliqua doloris remissio. Minus mane intumuit abdomen, at eadem attactus impatientia. Alvus 5. mota, urina naturali coloratior. Pulsus naturali vix non celeritate. Secta vena est. At a meridie et febris et dolor increvere, major pulsuum durities: sanguinis iterum unciae VIII eductae.

23. Nov.

Continuato usu emollientinm tepidorum, dolor abdominis sensim per vices remissior, subinde plane evanidus, dus, universim plurimum mitigatus, tandem mobilior factus oculorum orbitas, thoracis latera, femur obambulando vexans. Febricula exigua.

27. Nov.

Veficans ad nucham. Acrius ea vespera dolor abdomen infestat. Sequentibus diebus relicto abdomine ferofum acre, leniter inflammans ex oculis stillicidium; doloris quoque per thoracis integumenta et artus migratio. Tandem abdomini iterum infedit rheuma absque ulla febre; os insuper amarum et ructus. Lene porrigebatur eccoproticum per epicrasin, a quo tamen altera mox die abstinebatur. Dolor enim abdominis intra aliquot dies eo modo recruduit, accedente pulsuum quadam duritie, ut 7. Decembris novae venae sectionis unciarum V. et emollientium in- et externorum necessitas adesset. Rebus

mitigatis lene mannatum cum cremore tartari exhibitum, infigni cum levamine. Raro nunc hinc inde vagante rheumate sambucina cum grano uno, tandem dimidio tartari emetici intra 24 horas exhibebatur: alvus inde libera et cutis major perspiratio. Disparuit dolor omnis, at emaciata aegra, leviori fubinde thoracis oppressione tentata, et sputa toto morbi decursu puriformia justa pthyseos suspicionem praebuere. Sola emollienti methodo, decocto Salap. per 5 septimanas continuato lentus admodum in phtysin transitus. Aegra tandem 30. Decembris domum rediit.

Infausta Peripneumoniae, et febris intermittentis connubia.

In curandis febribus continuis remittentibus, ea notio directrix tutissime medicum ducit, quae remittentem febrim in elementa sua, ex quibus coaluit, resolvit: unam continuam febrim, alteram intermittentem, utramque et indole sua et typo variis modis invicem junctam. Saepissime prioribus annis in schola clinica vidimus, dum febri principi continuae mederemur, et ipfam fub hac methodo intermittentem aut sopitam, aut fi duplicata fuerat, in fimplicem conversam suisse. At non in medico est has febres recta semper via sanare; pendet id potissimum a febris continuae indole et vehementia, et a pravis insuper symptomatibus febrim intermittentem stipantibus. Omnium autem difficillima curatio est, si febris

bris continua inflammatorii generis peripneumoniam fimul comitem habeat. In eo enim casu, seu inslammationi, seu intermittenti obviam eas, anceps semper curationis eventus est: Sanationis impedimentum in pulmonum inflammatorio insarctu. Quamvis enim antiphlogistica methodus febri principi conveniens adhibeatur, intermittentis frequentiores paroxismi novo semper impetu vexatos pulmones adficiunt, et morbi vim augent: fin autem intermittens febris cortice peruviano jugulare animus fit, inflammans in sanguine stimulus, nullis antiphlogisticis mitigatus, inevitabile pulmonibus exitium adfert.

Trigam observationum adjicio, quibus haec asserta probantur.

Observatio I.

Ancilla 38 annorum menses regulariter semper passa, per sex jam septimanas affiduam cephalalgiam conquesta ante 16 circiter dies frigore corripiebatur faepius per diem recurrente absque manisesto tamen caloris sensu, praesenti tamen siti. Ea symptomata continuo augebantur, horis praesertim post meridianis. Ante quatuor hebdomades ob continuam cephalalgiam vena fecabatur. Primis morbi hujusce diebus suasu aniculae theriacam fumpfit: largus inde fudor fine morbi levamine; dein guttulas, nescio quas, neque sudorem neque alvum moventes. Die 16. Nov. ad nos delata.

16. Nov. 16. circiter m. d.

Caput temulentum: pressivus oculorum dolor. Os glutinosum, inappetentia. Lingua levissima albescente pellicula obducta.

Respiratio facilis, tussis rara.

Circa praecordia in latere dextro obscurior insarctus.

Vrina brevi jumentosa facta cum sedimento lateritio. Alvus soluta.

Pulsus celerior, ad debilem accedens, cum aliqua duritie.

Mixtura falina.

17. Novembr.

Heri circa meridiem manifesta caloris exacerbatio, sub qua et in pectore et brachiis petechiarum lenticularium eruptio. Mane capitis stupor. Pectus et praecordia libera. Pulsus modice celerior. Vrina coloratior, alvus ter mota. Calor naturali major. Cutis perspirabilis. Pauciores petechiae.

Mixtura falina.

18. Novembr.

Rediit heri circa meridiem exacerbatio, protractior, at minus intenfa. Accessit audiendi dissicultas. Vrina coloratior sine sedimento, alvus ab
enemate parce mota. Eadem pulsuum conditio.

Decoctum corticis peruviani. Interpolata mixtura falina.

19. Novembr.

Manifestior iterum heri exacerbatio. Mane capitis temulentia, cophofis, et pone finistram aurem levis tumor ab oritura parotide.

Sputa insuper quaedam crocea, et aliquod profundioris inspirationis impedimentum; levior item hypocondriorum infarctus. Idem reliquorum status.

Decoctum cort. peruv. omissa mixt. salin.

20. Novembr.

Levior heri exacerbatio. At major hodie capitis stupor, et tarditas in respondendo. Liberior ad sensum respiratio. Sputa quaedam purisormia. Noctu miliaria erupuere.

Vnc. I. cort. peruv. in decoct. additis fl. arnicae. drach. II. fyr. e bacc. famb. unc. II. et spir. minder. dr. II.

23. Novembr.

Gravior at seriori vespera omni alterna die exacerbatio. Copiosa miliaria absque levamine. Largus per noctes sudor, sputa quaedam sanguinolenta.

Eodem continuantur.

24. Novembr.

Sera vespera validus paroxismus absque praegresso frigore, pulsu valde accelerato, respiratione citata. Exacerbatio longe protracta, summe debilitans, sero obortis sudoribus.

Corticis peruvian. scrup. II.

25. Novembr.

diches en contenientes

Serior heri, at aeque gravis paroixímus. Tuffis insuper, et remittente etiam febre inspirationis pro-Syllog. II. B fundioris fundioris impedimentum in thorace dextro.

Decoct. rad. althed. et cort. peruv.

26 - 28. Novembr.

Summa hesterna, vespera virium debilitas. Hinc vesicantia suris apposita. Post mediam noctem paroxismus aliquantum remissior. Circa nonam matutinam debiles pulsus, urinae biliosae et totum corpus dilutiori slavedine persusum, neque plena thoracis libertas. Levior parotidis sinistrae tumor.

Graviores et protractiores reliquis diebus exacerbationes, pectus valde adficientes. Difficilis respiratio cruentaque sputa. Inchoans parotis iterum disparuit. Neque corticis peruviani drachma dimidia cum pauxillo vini, neque mixtura leniter

camphorata levamen tulere. Aegra 28. Nov. fatiscente paroxismo periit.

Sectio.

Vterque pulmo dire inflammatus, dexter praecipue.

In cavo thoracis dextro ultra duas libras feri. Pulmones multis in locis connexi pleurae, mediastino, diaphragmati antiquis nexubus. Pericardium ubique firmissime nexum cum corde.

Epicrisis.

Vitium in hac aegra peripneumonicum serius accessit, eo periculiosius, cum et ipse morbus ab initio neglectus et materies quoque inflammans acrior mobiliorque fuerit, quod ex parotide per vices apparente conjicitur. Protractae et summe de-

bilitan-

bilitantes exacerbationes corticis peruviani necessitatem imposuere. At augebatur peripneumonicum vitium, ut aegra, monstrante id cadaveris sectione, ex inslammationis magnitudine perierit, nullo modo cohibendae.

and the core of the core of the characters of the

ACTION HOLD PROMERS - STREET STATE

physical anatomic commission rich

Mornoum for his added in co. period

Sollers cum et lefe kon buy-eleinisto

Committee a control of the control of the control

he delication and the desired and the first

mail to marginal of thems

ion ulique firmiteme ne

Observatio II.

Vidua 49 annorum catameniis a duobus jam annis cessantibus, longo caeteroquin tempore sana, ante 16 dies ea capitis temulentia, ut vix pedibus potuerit insistere, inappetentia, artuum daedolatione, amarore oris, frigore et calore per vices recurrentibus vexata, ante 8 dies nosocomium magnum adiit. Die 8. Nov. ad nos delata. Domi remediis nullis usa.

8. Novembr. 16. m. d.

protection to the content of the content and

Caput temulentum. Os amarum, vomituritio. Lingua mucosa, slavescens.

Respiratio facilis: tussis praegressa nocte frequens, irritamento sub scrobiculo cordis, sputa puriformia.

Abdomen indolens, tumidulum.

Cles meridien emericum

Pulsus celerior, duriusculus. Calor naturali major. Flavescens corporis et faciei color.

In Nosocomio magno a mixtura falina alvus 12, posita: Vena quoque secabatur semel, et parce.

Mixtura falina.

9. Novembr.

Multa per noctem inquies. Temulentia, os amarum, vomituritio, ructus. Lingua albida, modice flavescens.

Sinistrum thoracis latus minus expedite attollitur, sputa quaedam purisormia.

Vrina coloratior, alvus liquida 9. posita. Pulsus celerior, subdurus.

Decoctum alth. cum nitro tepide.

Circa meridiem emeticum.

10. Novembr.

Octies vomuit: at neque copiose, neque eminentiori subsecuto levamine. Vesperi horruit, caluit, dein alvus 5 posita. Oris hodie amaror, caput grave.

Thorax finister inspiratione profundiori minus elevatus. Sputa tenacia, puriformia.

Pulsus celer, sat fortis.

Emollientia continuantur.

II. Nov.

Heri sera vespera praegresso horrore, et subsequente calore 4 circiter horarum sudores inter aegra indormivit.

Alvus 7. posita, aquosa.

Pulfus celerior, vibrans.

Idem

Idem fere reliquorum status.

Venae sectio unc. V.

Decoctum altheae sine nitro.

12. Novembr.

In fanguine e vena misso crusta inchoans, parcum serum Noctu alvus 5. posita.

Minor thoracis elevandae libertas. Pulfus celer, vibrans.

> Emollientia continuantur. Cataplasma remotum.

13-18. Nov.

Ob validiorem hesterna die exacerbationem decoctum corticis peruviani praescriptum. Mitiores inde
sequentibus diebus accessiones. At
thoracis continuo major oppressio, et
inaequalior elevatio, sputis purulentis, subinde croceis. Profusior tamen omni die alvus.

16. Novembr. a meridie binae febris accessiones, praegresso semper horrore valido. Noctu quoque bis febris exacerbata. Alvus 9. mota.

17. Nov. levior exacerbatio: at dolor lateris sub profundiori inspiratione: sputa purulenta: alvus 6. mota.

Continuatur decoctum corticis: omni vespera paregoricum.

19-23. Nov.

18. Nov. a meridie valida febris exacerbatio in feram usque noctem protracta. Magna thoracis oppressio. Sanguinis unciae V. e vena eductae. Omni bihorio, praemisso mane paregorico scrupuli duo corticis peruviani.

Leviores nunc continuo exacerbationes sub continuato usu corticis peru-

ms 28 minuted votes and

peruviani, at deterior semper thoracis conditio. Sputa purulenta. Co-stae sinistri lateris sub inspiratione sere immobiles.

Aegra tandem 23. Novemb. morbi die 35. periit.

Sectio.

In finistro thoracis cavo librae circiter quatuor seri subflavescentis dira utriusque pulmonis, finistri potissimum inflammatio.

Vesicula sellea plus quam 40 calculis triangularibus repleta.

Epicrifis.

Manifesta in initio sebris biliosae imago. Continuus amaror oris vomituritiones, ructus, lingua slavescens, biliosae urina, et slavescens cor-

corporis faciei imprimis color id clare demonstrabant. Serius peripneumonicum vitium evolutum. Antiphlogistica methodo adhibita vehementiores exacerbationes, ut intermittens febris cortice debuerit cohiberi. Increvit interim pulmonum inflammatio nullo modo praevertenda. Ipse denique morbus, qui per 16 dies negligebatur, infaustam prognosin suppeditabat.

peractal Bolot mounts full

by Lands to Minister Line

Observatio III.

Operarius 48 annorum, antea longo tempore sanus (excepta aliqua aegritudine inundationem illam torrentem Viennae sluvii, ex qua tamen persecte convaluit) die 3. Novembris horrore vehementi corripitur, calore subsequo, et dolore lateris sinistri punctorio. Eadem Symptomata secunda et tertia die aucta. Die 4. ad nosocomium magnum, 5. ad nos delatus.

7. Nov. 5. m. d.

Caput indolens, lingua albida, sapor oris nauseoso dulcis.

Thoracis oppressio continua. Inspiratio solo fere sinistro thoracis latere peracta. Dolor lateris sinistri
punctorius ad oras costarum spuriarum, anteriora et superiora versus
dissulus, tussi et inspiratione auctus.

Sputa

Sputa in morbi initio striis sanguineis permixta.

Praecordia indolentia. Abdomen molle.

Pulsus naturali celerior, subdurus, doloris vehementiae non respondens. Calor naturali major, color corporis subslavescens.

Die secunda morbi domi parca venae sectio: largior die quarto in nosocomio magno, subsecuto aliquo levamine: sanguis crusta tectus.

Venae sectio unc. X.
Potus emolliens, tepidus.
Cataplasina.

8. Novembr.

Hesterna die e meridie febris exacerbatio absque praegresso frigore. Noctu exiguum doloris levamen. Assidua sidua thoracis oppressio. Tussis rara, sputa quaedam cruenta.

Alvus ab enemate pultacea, copiosa. Vrina jumentosa, cum sedimento lateritio.

Modica pulsuum celeritas, vix ulla durities.

Crusta sanguinis e vena missi ingens, crassa, slava.

Continuantur emollientia.

9-12. Nov.

Heri a meridie febris intensior, urgente thoracis oppressione et dolore. Hinc unciae VIII. sanguinis eductae. Perstans vespera oppressio, et sputa sanguine tincta iteratam phlebotomiam exigere. Noctu quaedam symptomatum remissio. Sanguis a prima venae sectione crustam magnam,

nam, diffusam, a secunda inchoantem folummodo exhibuit.

Sequentibus diebus levior a meridie exacerbatio sub emollientium usu mitior, et oppressio et dolor, at inaequalis semper inspiratio, thorace fere immoto. Pulsus celer, mollis.

12. Nov. a meridie pulsus plenior, naturali tamen celeritate; sera
tandem vespera tenuis, debilissimus,
remittens, intermittens sudore per totum corpus aequabili, magna respirationis libertate, mente praesentissima: morientis imago. Corticis peruviani decoctum cum gr. XII. camphorae: et duo vesicantia suris apposita.

13-23. Nov.

Exacerbatione finita reliqua nox fcit tranquilla. Mane pulfus debiles, aequa-

aequales tamen. Nulla thoracis oppressio, manente sinistri lateris immobilitate. Nulla sequentibus diebus exacerbatio rediit. Sputa tamen purisormia, et eadem respirationis conditio. Vrinae sensim nullo deposito lateritio sedimento ad sanorum urinas accedebant. Continuabatur per aliquot dies corticis peruviani decoctum, debilius postea, et cum radicis altheae decocto, cum vires magis infurgerent; tandem omnino sepositum, et cum mixtura ex mucilagine gummi arabici et aqua sorum rhaeados commutatum.

23. Nov. - 12. Decembr.

23. et 24. a meridie modicum oppressionis augmento, et exacerbationis sebrilis suspicio. Vrinae insuper
lateritiae. Cortice peruviano emollientibus juncto oritura intermittens
suppressa. 1. Decembr. Mucilaginosa
iterum

iterum exhibita. Oppressionis sensus sinsim disparuit; at inaequalis semper inspiratio et sputa purulenta.

13. Decembr. - 3. Ian.

Pulsuum aliqua iterum durities. Altera die et fortiores et pleniores, oppressio insuper aucta venae sectionem unciarum 8 indicabant. Sanguis phlogisticus. Potus antiphlogistici. Fracta et diffipata iterum phlogofis. At omne inspirationis negotium solo dextro thorace abfolvebatur. Latus finistrum manu leviter percussum for num nullum edidit. Sputa continuo purulenta, eaque copiosa. Nulla tamen colliquans diarrhaea, nulli pthy. ficorum more nocturni fudores, nullae vespertinae exacerbationes. Aeger tandem sub affiduo emollientium tepidorum usu emaciatissimus sensim fine fensu vivere defiit 63. morbi die.

Sectio.

In cavo thoracis finistro magna copia esfusae lymphae coagulabilis. Magnus inter finistrum pulmonem et pleuram abscessus. Dexter pulmo magna ex parte adhuc crude inslammatus.

Epicrisis.

Longus duorum mensium morbus: Pleuroperipneumonia febri intermittenti duplicatae sociata, in pthysin tandem terminata.

Et ipsum peripneumonicum vitium mox in initio sat grave ex laesae respirationis dissicultate, sputorum conditione, et pulsu doloris vehementiae non respondente judicabatur. Ad magnitudinem inslammationis sebris insuper intermittens accessit, et ipsa perniciosissima, cortice peruviano

ruviano illico supprimenda. Non potuit tamen impediri, quin inflammata
pulmonum loca suppurarint, quamvis
lente et absque colliquantibus diarrhaeis aut sudoribus tabisica mors insecuta sit. Id quoque sectio cadaveris quod in plerisque peripneumonicum videre contingit, ostendit, in
eodem suppurato viscere, crudam una
posse inflammationem existere; magno
certe argumento, emollientem antiphlogisticam in curanda pthysi methodum balsamicis, irritantibus medicamentis, longe esse anteserendam.

A THE STATE OF THE

one snow lover andorse

Varia Colicae Pictonum medendi methodus.

Dirum morbi genus et saevitie sua, et pertinacia, cum in eodem homine, nisi genus vitae mutare datum sit, saepius et brevibus intervallis recurrat. Quinam artisicum plumbata tractantium morbo huic succumbant, in docto et eleganti clarissimi Haeberl, de febribus annuis libello, abunde scriptum est.

Variam medendi methodum Medici adhibuere, quae ad triplex genus reduci poterit:

1) Methodus involvens, quae emollientibus, oleosis potis, injectis, externe applicatis vexata intestina fovet.

- 2) Methodus evacuans purgantibus eccoproticis, clysmatibus etiam alvum sollicitans.
- 3) Methodus narcotica, quae doloris faevitiem, et turbas inde excitatas opiatis fedat.

Sua cuique methodo oportunitas, et saepissime ex apto duntaxat triplicis methodi connubio optima morbo medela paratur.

Observatio.

Sellarum pictor 59 annorum per decem annos saturninis operibus victum quaerens colica pictonum saepius laboravit. Elapso Mense Maji colicis iterum doloribus vexatus in nosocomio magno decubuit, intra 4 septimanas sanatus.

Elapso octiduo frigore et calore, ardore ventriculi, torminibus saevis, doloribus artuum vagis, et daedolatione corripitur. Ructus insuper acidi, et pertinax alvi constipatio. Continua suere haec morbi symptomata in hesternam usque diem. Alvus heri enemate sollicitata bis mota.

14. Nov. 8. m. d.

Dolor abdominis continuus, attactum non ferens, per vices intenfior. Spiritus quoque aliqua difficultas, et vagi artuum dolores. Alvus ab enemate ter mota. Pulfus naturali fere celeritate, at plenus, fortis, durus, vibrans.

> Cataplasma emolliens abdomini applicatum. Emuls. ordinar.

15. Novembr.

Heri a meridie et noctu etiam 8. aeruginosa vomuit. Intensior abdominis dolor; dolores artuum vagi. Vrinae jumentosae, alvus enemate bis sollicitata. Pulsuum eadem celeritas, at ingens durities chordae serreae ad instar.

Venae fectio unc. VIII.
Emollientium continuatio.
Lene eccoproticum mannatum
cum cremore tartari, per
epicrafin fumendum.

16 - 23. Novembr.

Ea heri versus vesperam dolorum in abdomine saevities, ut convulsionum timor subesset. Desistebatur ab eccoprotico. Granum dimidium opii exhibitum. Emuls. et enema. Nox magis tranquilla. Dolor paulo remissior.

A meridie aliquoties vomuit. Emollientia continuata.

Sera vespera dolorum exacerbatio, et frequens vomitus. Granum dimidum opii et vomitum et dolores sedavit. Alvus ea nocte ab enemate saepius mota.

Continuatis emollientibus, et opio omni vespera exhibito intra biduum adeo mitescebat dolor, ut 19. Nov. abdomen rudiorem etiam attactum sertet. Vltima nocte ingens saecum copia dejecta.

Solo jam enematum et emollientium usu dolor omnis sensim evanuit, et pulsus ad naturalem mollitiem rediit. Aeger tandem 25. Novembr. e nosocomio dimissus. Instammatoria febris cum serosa colluvie ex praegressa intermittente tertiana.

Famulus 25 annorum ante 5 menses Laxenburgi degens sebre intermittente tertiana correptus, in pagum Doebling Viennae vicinum, ob intermittentes febres jam dudum infamem migravit. Febre intra quatuordecim dies a chirurgo non profligata Viennae nofocomium magnum adiit. Elapsis octo septimanis a febre tandem fanatus 2. Novembris dimittebatur. At cum primum egrederetur novus accessit paroxismus, tertia iterum die redeuns. Binis his paroxismis febris haec intermittens absoluta. Non tamen perfecta ab eo tempore fanitas: nam et calores nocturni, frequens insudatio, pedum oedema brevi iterum evanidum, et assiduus circa praecordia oppressionis sensus.

Ante

Ante 9. dies thoracis oppressione, tusti calore, et largo subsequo sudore corripitur. Continua ad 13. Decembris febris.

19. Decembr. 9. m. d.

Lingua albida: levis amaror oris Tussis rarior, sputa mucosa. Sub profundiori inspiratione sensus oppressionis ad scrobiculum cordis.

Praecordia indolentia: levior tamen circa lien abdominis tumescentia.

Vrina brevi jumentosa facta cum sedimento lateritio: alvus ab aliquot diebus morosior.

Pulsus naturali celerior, fortis, durus, calor naturali major.

Antiphlogistica nitrosa.

20. Decembr.

Heri a meridie remissior paulo sebris: at manisestior nunc etiam hepatis infarctus, et oppressio ad serobiculum cordis inspiratione profundiori aucta.

Sedimentum in urina lateritium, alvus bis mota. Pulsuum naturalis fere celeritas, et major mollities.

Solventia antiphlogistica.

21. Decembr.

Noctu intensior febris. Aucta circa praecordia oppressio. Ingens sedimenti lateritii copia. Celerior pulsus.

Continuantur antiphlogistica.

22. Decembr.

Major iterum noctu incalescentia: intensior dolor ad cardiam, versus fus thoracem ad scapulas usque protensus, auctus profunda inspiratione, et rudiori attactu. Accessit narium haemorrhagia. Coloratiores urinae cum sedimento lateritio. Pulsus modice celerior.

Venae sectio-unc. VIII. Antiphlogistica emollientia. Cataplasma emolliens.

23. Decembr.

Circa mediam noctem manifestior febris exacerbatio profuso tandem sudore terminata. Levior jam circa cardiam oppressio, et dolor per dorsum punctorius evanidus. Facilis respiratio, rara tussis. Lingua albida, dilute slavescens. Abdomen molle, collapsum. Vrinae fere ictericorum; alvus pultacea, bis mota.

Pulsus naturali modice celerior, minus vibrans. In sanguine heri e vena

vena misso initians crusta, et serum viride.

Venae sectio unc. VIII. Emollientium continuatio.

24. Decembr.

Versus auroram sebris exacerbatio rediit. Mitior nunc oppressio, et dolor sub profundiori tantum inspiratione. Auctus. Modica pulsuum celeritas, aliqua tamen vibratio. Vrinae biliosae. Alvus semel mota.

> Venae fectio unc. VIII. Emollientium continuatio.

25. Decembr.

Serior continuo sequentibus diebus exacerbatio rediit, mitior tamen
continuato emollientium usu. Dolor
omnis sensim evanuit. At facies
noctu intumuit, interdiu detumescens.
Addito emollientibus liquore terrae
foliatae

foliatae tartari urinae copiosiores ad naturalem sensim colorem accedebant.

3. Ianuar.

Nulla heri exacerbatio. Levissimum inspirationis profundioris impedimentum. Major faciei intumescentia. Vrinae copiosae.

Continuatum emolliens decoctum aucta dosi liquoris terrae foliatae tartari. Copiosum inde urinae prosluvium, facies detumuit, tenuissima febris.

7. Ianuarii aeger apyretos, nullae doloris reliquiae. Convaluit, at errore in diaeta commisso, novae febris remittentis accessiones, post aliquot iterum circuitus solventium usu sublatae. Aeger 26. Ianuar. sanus ad suos rediit.

Rheuma ad hepar et intestina conversum.

Observatio I.

Lotrix 17 annorum ante 12 dies cephalalgia et artuum doloribus vexabatur. Accessit frigus, et calor. Secunda et tertia morbi die vespertina manisestior exacerbatio. Dein continua sebris, aucta-interim capitis temulentia, et artuum daedolatione. Remediis domi utebatur nullis. II. Vena secabatur in nosocomio magno.

15. Decembr. 12. m. d.

Veriginosum caput, assiduus aurium tinnitus. Lingua albida, mucofa. Thoracis oppressio nulla.

In regione epigastrica versus hepar dolor fixus, assiduus, attactus impatiens, per reliquum etiam abdomen
dissus. Vrinae brevi jumentosae
factae, cum sedimento lateritio: alvus ter mota.

Pulfus

Pulsus naturali vix non celeritate, non plenus, non fortis.

Cataplasma emolliens abdomini.

Decoctum emolliens cum nitro.

16 - 20. Decembr.

Eadem doloris per abdomen diffufio, minor tamen ejusdem ad attactum intensio, aucta interim capitis temulentia. Pulsuum debilitas fere, et naturalis celeritas. Copiosum in urina sedimentum.

Continuato antiphlogisticorum usu mitior, et angustiori plaga circumscriptus abdominis dolor. Minor sensim capitis temulentia, et sensuum tarditas, sat valida tamen artuum daedolatio. Pulsuum nunc plenior evolutio,

Iutio, et aliqua vibrationum accessio. Idem, aeque abundans urinae sedimentum.

21. Decembr.

Heri sera vespera magis incaluit; reliquum noctis dormiendo peractum. Mane sub inspiratione profundiori aliquod in thoracis parte superiori impedimentum notabatur. Lingua levissime albida, pulsuum in carpo praecipue sinistro aliqua durities. Abdomen indolens. Vrinae biliosae absque sedimento. Levior capitis temulentia, assidua daedolatio.

Praescripto emulso nitroso nullum ea vespera caloris augmentum. At major intra biduum thoracis adsectio. Doloris et tensionis in dextro thorace sensus, sputa aliqua crocea, et inseriores costae inter inspirandum minus diductae. Dolor iterum sub cordis Syllog. II.

D scro-

ferobiculo recruduit, attactum non ferens. Pulsus celerior, plenus, durus. Vrina sine sedimento, alvus aquosa. Major insuper sensuum tarditas et daedolatio, ut 23. Dec. sanguinis unciae V. educerentur, et latus adsectum emollienti cataplasmate soveretur. Potus insuper emolliens, nitrosus, tepidus. Oppressione circa vesperam aucta, accedente pulsuum duritie venae sectio repetita.

24. Dec. - 12. Ian.

Aliqua doloris mitigatio. Sanguis emissus crusta inchoante gelatinosa tectus.

Continuatis emollientibus dolor thoracis et abdominis de die in diem magis mitescebat. Febricula sensim exigua, urina ad naturalem propius accedebat, et plena tandem inspirationis libertas. 12. Ianuarii morbi die 28. aegra sanata dimittebatur.

Observatio II.

Lotrix 20 annorum catameniis ultimo mense suppressis 4. Ianuarii sebre corripitur remittente primum, dein ultimis diebus continua sacta. Magna jam ab initio daedolatio, et capitis stupor adfuere. Die 13. morbi vena secabatur; aliquod inde levamen.

15. Ianuar. 13. m. d.

Lancinans capitis dolor. Levis amaror oris. Lingua albida, tenui pellicula tecta.

Nulla thoracis oppressio. Hypocondria mollia: abdomen modice inflatum.

Alvus quater mota, copiosa, pultacea. Vrinae copiosae cum sedimento mucoso, Pulsus naturali parum celerior, at fortis, subdurus, vibrans. Calor intensior, non urens. Cutis perspirabilis.

Venae sectio unc. X. Potus emolliens nitrosus.

17. Ianuar.

Noctu accessit dolor faucium: uvula modice inslammata. Levius in deglutiendo impedimentum. Caput indolens: stupor, Lingua albida.

Nulla in inspiratione difficultas; tussis frequens: sputa quaedam puriformia.

Alvus 6. posita. Vrina cum se-

Pulsus acceleratus, plenus, durus, fortis. Sanguinis e vena missi cruor compactus.

Venae

Venae sectio unc. V. Emollientia sine nitro. Gargarisma emolliens.

18. Ianuar.

Levior faccium rubedo: alvus 13. mota inter tormina. Tussis rarior Sedimentum in urina mucosum. Pulsus plenus, fortis, durus.

Emollientia continuantur. Sinapifinus inter scapulas.

19. Ianuar. .

Minor nunc, ac praegressis diebus, capitis temulentia. Deglutitio ob faucium dolores valde impedita. Amaror-oris, Lingua albida. Tussis rara, sputa mucosa, pauxillo sanguine tincta. Thorax oppressionis expers.

Alvus torminosa 9. mota. Vrinae naturales. Pulsus celer, plenus. Daedolatio.

Emol-

Emollientia fine nitro.

Cataplasmate collum fovebatur.

20. Ianuar.

Heri sera vespera manisestior pulsuum durities: sputa insuper crocea.
Facta phlebotomia unc. VIII. Noctu
tussis crebra, catarrhosa. Prosusa
diarrhaea, nullis doloribus stipata.
Dolor saucium remissior, facilior deglutitio. Pulsus naturali sere celeritate, non plenus, non durus. Sanguis e vena missus compactus, absque
crusta.

Emollientia continuantur. Noctu granum dimidium opii.

21. Ianuar.

Profusior sequentibus diebus diarrhaea non nisi dimidio opii grano omni vesperi exhibito paulo moderatior tior facta. Dolor faucium sensimevanidus. Sputa puriformia, subinde cruenta. Alta tamen inspiratio, et frequens inanis tusticula. Abdomen tumidulum, indolens. Mucosum in urinis sedimentum. Levior febris. Continuata sunt sambucina emollientibus juncta.

24. Ianuar.

Major morbi in thoracem impetus. Sputa puriformia, fanguine tincta. Crebra tufficula. A profundiori inspiratione strepitus in thorace exauditus. Profusior iterum diarrhaea. Recruduit 26. faucium dolor, siccescente et albescente lingua; cophosis. Pulsus sensim fortior et major illius durities, ut ad resumpta mere emollientia remedia venae sectio unciarium VIII. accederet, crusta crasfa disfusa, discolori apparente.

30. Ianuar.

Conferta in abdomine noctu miliaria prorupuere; profusa perstante diarrhaea parciora, illa sensim minuta iterum confertiora. Vniversim insigne a miliaribus levamen. Tenuis febricula.

Sequentibus diebus minor sensim alvi frequentia. Faucium et sputorum melior in dies conditio. Sedimentum in urina mucosum. Lenta cutis post evanescentia miliaria desquamatia. Convaluit.

15. Febr.

Errore in diaeta commisso recruduit dolor saucium. Lingua albida. Frequens tussis, sputa purisormia. Diarrhaea. Pulsuum major celeritas, et aliqua durities. Secta est vena. Vnc.

Vnc. VIII. Potus emollientes tepidi, quibus sedulo continuatis aegra tandem sanata e nosocomio dimissa. 27. Febr. 58. morbi die.

VI

Enteritis cum bepatitide et peripneumonia.

Mulier 29 annorum decem prolium mater, ante biennium ultimum partum enixa. Ante 4 septimanas tertio, ut videtur graviditatis mense, (nam catamenia tota aestate saepius redeuntia, tunc penitus emanserant.) cognatos ruri invifura, curru per faxuofa loca vecta, abortum probabilius patitur, profusissima haemorrhagia uteri oborta, per triduum durante, quae linteis aqua frigida imbutis tandem fistebatur. At assidua ab eo tempore thoracis oppressio, continua febris. Inappetentia insuper, abdominis dolor, et calidum pedum ad malleolos oedema. Domum redux aegrotae proli inserviens, se ipsam neglexit: quinque ultimis diebus decubuit. Domi ante 5 dies a purgante assumpto levamen nullum experta.

19. Decembr.

Cephalaea. Os amarum, vomituritio. Lingua in medio arescens, circa margines glutine obducta.

Spirandi difficultas ab ultimis quinque diebus major, sub profundiori praesertim inspiratione doloris et oppressionis augmentum. Tussis rara, sputa purisormia. Dolor per totum abdomen dissusas, levissimi etiam attactus impatiens. Oedema pedum fere evanidum, dolor tamen ad malleolos ab attactu. Artuum dolores vagi. Pulsus celer, in carpo sinistro durus, vibrans. Cutis perspirabilis.

Venae fectio unc. VI.
Cataplasma emolliens abdomini.

Decoctum falap. tepide.

20. Decembr.

Mitigatus paululum dolor abdominis. Dolor sub sterno in profundiori inspiratione, et thoracis elevatio inaequalis. Parcum, mucosum in urina sedimentum. Alvus soluta. Pulsus magis plenus, durus. Sanguis e vena missus compactus, crusta nulla tectus.

Continuantur emollientia.

21 - 22. Decembr.

Difficultas respirationis: dolor sub profundiori inspiratione ad scrobiculum cordis. Dolor per totum abdomen diffusus, attactus impatiens, in hepatis praesertim regione. Sputa puriformia alvus bis dejecta. Pulsus celerior, vibrans.

Venae sectio unc. VII. Emollientium continuatio. 22. Decembr. sanguis pridie e vena missus crustam nullam exhibuit. Imminuta parumper inslammationis symptomata.

23. Decembr.

Continuum in thorace sinistro profundioris inspirationis impedimentum.
Oppressio per vices major. Sputa
crocea. Pulsus celerior, subdurus.
Venae sectio unciarum VIII. instituta. Sera vespera oppressionis augmentum, et major pulsuum durities
iteratam venae sectionem unc. V. indicabat. Sanguinis educti crusta
rheumatica.

24. Decembr.

Oppressio thoracis, et abdominis dolor parum imminutus, intra octiduum demum sensim sine sensu evanidus. Thorax manu percussus sonitum nullum

nullum edens. Costis quoque, quae inter inspirandum vix diductae apparebant, aliqua tandem libertas rediit. Sputa purulenta in dies parciora, urinae magis naturales, lingua mollior humidiorque, exigua febricula, plena tandem sanatio sub assiduo emollientium tepidorum usu. Aegra 10. Ianuarii dimissa.

ava which out mous minus

VII.

Subdola Pleuritidis latentis origo.

Multum certe debemus Baglivio, qui medicos primo de periculo tam lenis ad speciem morbi admonuit. Neque tamen video, medicos nostro, quam illius aevo in dignoscenda curandave latente pleuritide magis attentos, aut magis cautos esfe. Praetervident enim, quamquam quotidianis periculis moniti, nasciturum morbum. aut etiam agnitum ita parum curant, cum aegri plerumque neque minimam periculi instantis suspicionem habeant, et aversa etiam praemature tabifica morte, magnae medelae peractae rumor nullus sequatur: ac si omnis Medicina magis in opinione vulgi, quam in docta, tacita licet, morborum fanatione versaretur.

Interest fontes nosse, e quibus tanta et insanabilia mala quotidie oriuntur.

oriuntur. Frequentissima causa sunt praegressae pleuritidis aut pleuroperipneumoniae reliquiae. Dum enim fracto generosa antiphlogistica methodo morbi impetu convalescere incipiunt aegri, manu mittuntur a medicis, utpote fanati. At nisi omnis phlogofis discussa fuerit, aut recidivas patiuntur, aut quod saepissime contingit, in latentes pleuritides incidunt, post longa demum tempora pthysi terminandas. Gravis hinc sit regula, ut in convalescentibus ex morbis inflammatoriis pectoris ratio potissimum inspirationis habeatur: quamdiu enim sub profundiori inspiratione vel lenioris oppressionis aut doloris punctorii fensus superstes, aeger quiete in lecto contineatur sub assiduo potuum emollientium usu: neque poenitebit quemque meticulosius egisse cum suis aegris, quicunque oculis suis viderit, quousque neglecta haec

haec peripheumoniae rudimenta infurgere foleant.

Alia, non insolens causa in neglecta catarrhi fubinflammatorii cura. Omnis enim medicastrorum exercitus ita prompte, ac vox ipfa pronuntiatur, catarrhum fanare posse sibi arrogat. At praeterquam, quod e catarrho faepissime peripneumoniarum initia scaturiant, ut in egregiis suis medicinae popularis institutis Tiffotus monuit, antiphlogisticam methodum malo opponere plerumque negligunt, et catarrhum cortice peruviano, lichene islandico, aliifque ex adstringentium medicamentorum classe opprimunt; malo certe rerum eventu, cum praecipiti hac festinatione simplex catarrhus in pleuritidem, aut chronicam pulmonum inflammationem, aut ipfam tandem pthyfin abeat.

Tuber-

Tuberculosa etiam pulmonum conditio non raro hunc morbum generat. Saepius enim infarcta haec ab extravasata lympha coagulabili pulmonum loca de novo inflammantur, ac pus sundunt, modo in angusta, modo in latiori plaga, donec tandem maxima pulmonum pars destructa sit.

Maximum vero periculum iis imminet, qui chronica, faepe nativa ad pthyfin praedifpositione mulctantur: Ii enim, quibus thorax angustus, alatae scapulae, collum praelongum, tenuis sibra, et irritabilitas corporis aucta, quam maxime huic malo sunt obnoxii.

Tam mitis saepe hujus morbi species est, ut et aegri, et medici vix morbum adesse existiment. Febris enim nulla, aut omnino exigua, et nullum in respirationis negotio impedimentum pulmonum integritatem significant.

nificant. At ex accurationi examine patet, aegros continuo dolorem quendam in thorace fixum, non errabundum persentire, incitationi praesertim corporis motu, aut si data opera profundius inspirent, magis notabi-Febricula plerumque tenuissima hanc chronicam pulmonum inflammationem comitatur, ex vagis tantum horripilationibus, leviori et transitoria incalescentia, et modica pulsuum vibratione dignoscenda. Male consulitur aegrorum faluti, fi medici fubdola hac latentium peripneumoniarum securitate delusi, ambulatorium corporis motum, equitationem, vinum exhilarans, et lautiorem victum fuadent. Magis enim ab iis stimulis sanguis inflammatur, et aeger certe citius aut serius in pthysin immedicabilem incidit. Vnica medela in potu multo emolliente, tepido; in victu tenui, vegetabili; et in maxima corporis animique tranquillitate. Obser-

Observatio I.

Puer 12 annorum tenerae compagis ante biennium peripneumonia laborabat, dein febre miliari; fanatus catarrhofis ab hoc tempore affectionibus continuo obnoxius. Sex abhinc diebus febre continuo corripitur, et leviori fimul thoracis oppresfione.

6. Martii d. m. 8.

Continua, at levior thoracis oppression lingua albescens. Tussis frequens, puriformia sputa.

Pulsus modice celerior, plenus, fortis, vibrans.

Vrinae fanorum: alvus foluta.

Venae fectio unc. VIII.

Potus emollientes tepidi.

.7. Martii.

Vix ulla thoracis oppressio. Rarior tussis. Sputa puriformia. Aliqua in pulsu durities. Sanguis e vena missus crusta phlogistica tectus.

Continuato emollientium usu plena rediit thoracis libertas, albescente tamen lingua, et aliqua remanente pulsuum duritie.

21. Martii.

Praegressis ultimis diebus oppressio thoracis per vices rediit. Lingua ex albescente in nigricantem mutato, ac si roob sambuci esset obducta.

21. Martii sub profundiori inspiratione in superiori thoracis paret levius opprimens impedimentum. Major insuper ab aliquot diebus pulsuum durities.

Venae sectio unc. VI. Decoctum Salap.

22. Martii.

Minor oppressionis sensus, nondum plena tamen respirationis aequalitas. Pulsus naturali celeritate, fortis, subdurus. In sanguine e vena misso inchoans crusta: cruor compactus.

Continuatis emollientibus naturalis pulluum mollities rediit, respiratio
aequabilis facta. Tussis continuo rarior. Parca, meliora sputa. Lingua
omnium ultimo emendata. Aeger
sublato omni peripneumoniae rudimento 30 Martii, morbi die 32 dimissus.

Observatio II.

Medicinae studiosus Transylvanus 26 annorum hyeme anni 1784, ex patria Viennam redux in itinere vagis artuum doloribus iisque saevis corripiebatur. Dolores hi sensim minus versatiles sacti in genu dextrum vi omni incubuere, pluribus tandem septimanis discussae.

Sanus per reliquam hyemem vixerat. At primo vere peripneumonia correptus, antiphlogistica methodo, et vesicante ultimis diebus adsecto lateri applicato intra octiduum sanatns, superstite tamen ab eo tempore tensionis sensu, sub profundiori praefertim inspiratione magis manisesto.

Paucas post septimanas nova peripneumonica advectio aegrum corripuit, accedentibus saburrae signis. Decubitu, et solventium medicamento-

rum

rum usu malum intra 4 dies ad sensum evanuit, per aestiva tamen tempora, saepius, vix 14 diebus intercalaribus, eodem habitu apparuit, eademque methodo prosligata. At 15
Augusti hujusce anni valida iterum
peripneumonia accessit. Vena bis
secta aeger intra octiduum sanatus.

Iter dein in patriam adgressus est. At in ipso itinere, et in urbe patria, cum primnm advenisset, novis recrudescentis peripneumoniae insultibus tentabatur. Largior tunc sputorum purulentorum copia.

Sanus, ut sibi videbatur, reditum tentabat Viennam, ubi ultima Octobris, absque novo sub itinere accessu, advenerat.

At 14 Novembris inappetentia et amarore oris de imminente morbo aegrum admonitus, altera die orituri morbi morbi metum ex animo faltando pellere consultius duxerat.

Die 16 Novembris versus meridiem horrore valido corripitur, sub-sequo colore, et sudore largo. Intensior simul dolor in dextro thoracis latere. Assiduus sequentibus diebus dolor, et vespertina febris exacerbatio.

19. Nov. 3. m. d.

Dolor in dextro thoracis latere tensivus, profundiori inspiratione et tussi auctus. Sputa puriformia. Pul-sus naturali sere celeritate, durus.

Venae sectio unc. X. Potus emollientes tepidi.

Magnum inde levamen dolor vix ullus. Sanguis crusta tectus. Melior brevi sputorum conditio, ut aeger intra paucos dies discesserit. At post paucas septimanas, cum aeger neque quiete se domi gereret, neque emollientium usum continuaret, inordinata insuper victus ratione accedente, in validam Haemoptoen incidit, et ex pthysi tandem periit.

VIII.

Peripneumonia sub specie febris biliosae in initio delitescens.

Puella 16 annorum menstrua nondum experta ante biennium morbo acuto, probabilius peripneumonia decubit. Sanata hucusque morbo nullo tentabatur.

Ante 4 circiter septimanas assidua. Cephalalgia aegram corripuit. 24
Novembris sebris continua accessit, cum ingenti daedolatione et oppressionis circa praecordia sensu.

29. Nov. 6. m. d.

Caput temulentum. Os amarum. Lingua fordida, arida, glutine obducta. Sputa pauca, pendula.

Continua ad scrobiculum cordis oppressio.

Vrinae

Vrinae biliosae: alvus per triduum diarrhaeica.

Pulsus celer, fortis, plenus, subdurus.

Calor naturali major, cutis a praegresso sudore madida, color terreus circa labia et nares, sparsae in pectore petechiae lenticulares.

Decoctum hordei cum nitro.

30. Novembr.

Heri circa vesperam valida hortacis oppressio, sputa crocea, et delirium. Vena secta unc. VIII. reliqua nox tranquilla magis fatiscente sensim delirio. Mane dolor ad cardiam versus dextrum latus magis diffusus, tusti et attactu externo auctus.

Pulsus celer, plenus, subdurus. Alvus septies mota: mucosum in urina sedimentum. In fanguine e vena misso initians crusta.

Venae sectio unc. VIII. Decoct. hord. tepide.

1. Decembr.

Mite noctu delirium. Acutus circa hepar dolor, tussi, inspiratione, attactu externo auctus. Pulsus minus celer, at fortis, vibrans.

Sordida, ficcescens lingua. Vri-

Sanguis e vena missus crusta caerulescente, livida, gelatinosa tectus.

Venae fectio unc. VII.

Cataplasma emolliens abdomini applicatum.

Decoctum salap, tepide.

2. Decembr.

Mitior paulo in regione epigastrica dolor. In profundiori inspiratione thorax cum sibilo elevatur. Sputa puriformia, quaedam cruenta. Pulsus celer, vibrans.

In sanguine e vena misso crusta gelatinosa, discolor, laxe cruori subjacenti cohaerens.

Venae sectio unc. VII. Emollientia continuantur.

3. Decembr.

Difficilior respiratio, frequentior tussis, sputa quaedam cruenta. Acutus magis in hepatis regione dolor. Pulsuum vibratio, naturalis tamen vix non celeritas.

Venae sectio unc. V.

Emollientia continuantur.

4-7. Decembr.

Continuato emollientium usu rediit thoraci libertas, et dolor in hepatis regione sensim evanuit, superstite tamen aliqua pulsuum duritie.

7. Decembr.

Placidus noctu somnus, absque ulla sere sebre. Mane recruduit dolor in hepatis regione; celerior iterum, et durior pulsus. Accessit auditus dissicultas, et major in respondendo tarditas.

> Venae sectio unc. VI. Emollientia.

8. Decembr.

Plurimum remisit dolor: aliquod tamen in thorace praecipue dextro inspirationis impedimentum.

9-15. Decembr.

Inspiratio sibilosa sputa purisormia, quaedam crocea. Major pulsuum celeritas et durities. Mittebantur sanguinis unc. V.

Circa vesperam ob auctam thoracis oppressionem, et cruenta sputa repetita Venae sectio unc. IV.

tas, superstite aliquo in inspirando stertore.

Sub continuo sequentibus diebus emollientium usu major sensim animi praesentia, pulsus mollior, lingua emendata, inaequalis tamen continuo thoracis dextri elevatio.

15. Decembr.

Heri circa vesperam perpauca miliaria, hodie iterum disparentia. Minor nor iterum thoracis libertas, sputa purulenta, crocea. Pulsus naturali celeritate, at subdurus, vibrans.

Venae sectio unc. V. Decoctum salap.

16 - 22. Decembr.

Levis sub inspirationestertor; nii in sputis cruenti. Mollior pulsus.

Aequabilior sensim sequentibus diebus respiratio, meliora sputa; exigua, sensim satiscens sebricula.

22-30. Decembr.

Heri sera vespera, cum nivosa tempestas ingrueret, tussis frequens aegram totu noctu vexabat, absque sebre tamen omni. Emulsum tepidum copiose propinabatur. 23. Rarior iterum tuffis. Melior in dies respiratio, et emendata sputorum conditio.

At 29 magis iterum tota die incaluit, redeunte per vices thoracis
oppressione, et vibrante pulsu ut altera die unciae V, et elapso biduo ob
stertorosam adhuc inspirationem, et
impuriorem linguam unciae VIII sanguinis mitterentur. Sanguis crustam
exhibuit. Continuato nunc emollientium tepidorum usu, et parciora et
meliora sensim sputa, lingua emendata, respirationis plena tandem libertas. Aegra 14 Ianuarii 1786 ex integro sanata e nosocomio dimissa.

Graves quaedam in curandis febribus difficultates.

Duo praeprimis sunt, quae accurata etiam facta diagnofi, curam febrium nihilominus difficillimam reddunt: morbus in initio neglectus, et varia febrium in eodem homine complicatio. Pone enim aegrum valida inflammatione visceris cujusdam, e. g. pulmonum corripi, eumque morbum per plures dies aut fibi ipfi relictum, aut perversam omnino medelam adhibitam fuisse, morbus certe, cum tuae curae traditur, ita jam increverit, ut et suppurata jam sint plura loca, et fimul crude adhuc inflammata. Quidquid nunc moliaris, sero nimis parabis medicinam, cum principiis obstare non licuit. Id praecipue in febribus inflammatoriis attentionem medici meretur, ne faustum adstantibus eventum praesagiat, mutatis brevi in pejus aegri rebus. Talis fuerat aegrorum quorundam in Ima et IIda Sylloge supra descriptorum conditio, qui inflammatione jam multum prosecta

tandem quaesivere.

Aliud aeque grave fanationis impedimentum a varia pendet febrium complicatione, qua non modo id efficitur, ut quae in aegro mutanda sint, sibi directe saepe sint opposita; sed praeter ea ipse princeps morbus tam longe a suo sueto tramite deflectit, ut abnormis omnino appareat nulla arte corrigendus. Infaustas habuimus peripneumoniae et intermittentis febris complicationes, adeo graves, ut uno morbo suppresso, alter eo majori vi incresceret. Ad has infaustas complicationes latentes illae pertinent viscerum inflammationes in febrium putridarum decursu accedentes.

Fractae aegrorum vires, et putridum praedominans vitium stimulantem, antisepticam methodum sibi petunt: at eodem stimulante apparatu latentes illae inslammationes latius serpunt, et aegros interimunt.

OBSERVATIONES

MEDICAE

VARII ARGVMENTI

EDIDIT

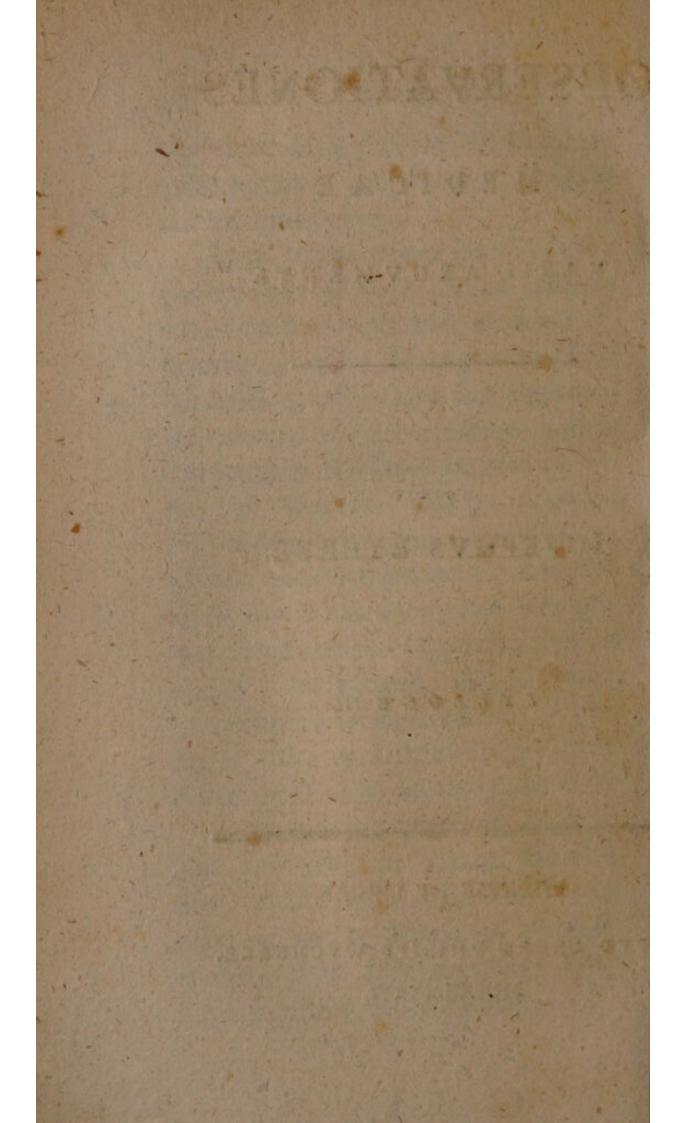
IOSEPHVS EYEREL.

STELOGE III.

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WYCHERER;

MDCCLXXXVI.

Ambigua saburrae turgescentis signa.

Quamvis febrium biliosarum theoria, seu illarum signa, seu diversa, quae percurrunt, stadia, medendique methodum spectes, nostris temporibus plurimum sit elaborata: multa tamen adhuc supersunt, quae aut dilucidari magis, aut ob anceps in medendo periculum inculcari frequentius opportet. Inter ea summam attentionem merentur ambigua illa saburrae turgescentis signa, quibus apparentibus medici delusi somi-

A 2

tem

tem morbi mox emetico evacuandum esse putant, somite tamen in primis viis nullo existente. Quamvis enim amaror oris, linguae sordities, ructus, vomituritio, ipse quoque vomitus materiae biliosae, et urinae bile tinctae biliosarum sebrium signa esse soriuntur saepissime, ut pro signis biliosarum propriis omnino haberi nequeant.

Interim error hic innocuus neutiquam est, cum medicus morbi specie deceptus, contrariam necessario medicinam faciat. Quis enim nescit, in pleuritidis accessu vomitum saepe biliosum observari, non a plethora biliosa, sed ab inslammante stimulo nervosum systema vellicante prosectum, neque emetico, sed antiphlogistica methodo sanandum? In ipso etiam ventriculo et tubo alimentari levior orta instammatio sensulas membranas continuo irritans, nauseas, vomituritiones, ipsum vomitum producit. Idem effectus a materia rheumatica ad ventriculum deposita producitur. Male certe aegrorum rebus consuleretur evacuantibus remediis, quibus instammatio horum viscerum augetur.

Frequentissime autem febrium biliosarum simulacra inslammato systemate hepatico comparent, et minus exercitatis medicis pro secundo sebrium biliosorum stadio saepissime imponunt. Emeticis tunc propinatis infarctus ille hepatis inslammatorius adeo non resolvitur, ut etiam plurimum inde augeatur.

Aliquas observationes probando huic asserto opportuna addaxisse sufficiat.

Observatio I. figulum exhibet, cujus morbum primo aspectu, assidua vomituritio, labii inferioris tremor, et biliosa urinarum conditio, ad febres biliofas pertinere facile potuiffent persnadere. Plurima tamen symptomata, et epidemicus genius. evidenter demonstrabant et thoracis. et systematis hepatici inflammatoriam adfectionem. Accessit etiam in hoc aegro fingularis illa fystematis nervosi in motus spasticos proclivitas, quae in aegris colica Pictonum quondam defunctis saepissime observatur: Ii enim aegri, quamvis sanati ab illa colica, novo tamen accedente acuto morbo omni spasmorum et convulsionum genere facillime corripiuntur. Manet enim alte infixa nervorum compagi a faturninis laboribus infausta haec ad quoscunque febriles stimulos mobilitas.

Observatio I.

Figulus 37 annorum vasis plumbo incrustandis occupatus, ante quinque annos colica pictonum laboravit. 20 Martii Febre continua corripitur cum dolore lateris punctorio, anxietate pectus obsidente et pertinaci alvi obstructione. Accessit sequentibus diebus frequens vomituritio, et mentis vacillatio. Plura rescire ex aegro, mente jamlabante, haud licuit.

28 Martii. 8. m. d.

Lancinans capitis dolor, temulentia. Sapor oris pituitosus, vomituritio, tremor labii inferioris, lingua albida, tremula.

Assidua thoracis oppressio, dolor lateris dextri punctorius, tusti, inspiratione auctus. Tustis frequens, sputa mucosa.

Acutus in dextro hypocondrio dolor, attactu exacerbatus. Abdomen tenfum.

Pulsus celer, plenus, fortis, durus. Tendinum subsultus.

Tertia morbi die vena secabatur. Heri iterum vena secta. Crusta rheumatica.

Potus emolliens, nitrofus, tepidus.
Cataplafma emolliens,

29. Mart.

Ferox noctu delirium accessit, opdressio thoracis valida, dolor lateris, respiratio inaequalis, thorace dextro minus elevato, inspiratione profundiori tussi interveniente impedita. Acutus in regione hepatis dolor. Alvus semel mota. Vrinae biliosae, semihypostaticae.

Pulsus celeres, mollesque.

Venae sectio unc. X. Emollientium continuatio.

30. Mart.

Heri a meridie intenso valde et lateris, et hypocondrii dextri dolore, et aucta pulsuum duritie Venae sectio unc. VIII. Nox inter deliria peracta. Mane mens rediit. Vix ulla hepatis et thoracis emendatio. Mollior pulsus. Tremor artuum, linguae, labii inferioris.

Emollientium continuatio.

31. Mart. - 3. April.

31. Mitior et in thorace, et in praecordiis dolor. Involuntariae alvi et urinarum dejectiones.

Fracta plurimum inflammatio. Eadem nervosi sistematis perturbatio. Pulsus mollis, debilis.

Camphorae gr. VI. in emulfo.

4. April.

Dolor lateris et praecordiorum recruduit. Elatior vibransque pulsus. Major mentis constantia.

Decoctum salap. tepide.

5-10. April.

Continuato emollientium usu pulmonum et hepatis inflammatio sensim discussa. Prompta ad interrogata responsio. Noctes tranquillae. Naturalis pulsuum celeritas. Soluta alvus.

10. April.

Noctu major incalescentia. Mane etiam intensior calor, et modida a prae-

praegresso sudore cutis. Siccescens lingua, frequentior tussis. Sitis magna. Alvus quinquies mota. Pulsus fere naturali celeritate. Cophosis.

Emollientium continuatio.

11 - 16. April.

Mitior proximis diebus rerum facies. At 14. April per omnia fere membra tremor, recrudrescens praecordiorum dolor, frequens tussis. Pulsus fortis, plenus, durus. Inquies noctu multa. Parva ea die venae sectio, sera vespera ob auctam pulsum duritiem repetita. Crusta pleuritica. Vix ullum inde levamen. 16. April circa septimam matutinam, praegresso noctu miti delirio, narium haemorrhagia, subsecuto mox vomitu cruento. Hora circiter elapsa repente moritur.

Sectio.

Levior pulmonis dextri in superiori parte inflammatio, pulmone dextro incolumi.

In abdomine tenfo copiosum serum. In hepate margo sinistri lobi inslammatus.

Intestina plurimo aere distenta.

Vesica urinaria dire inslammata, a magna urinae copia expansa, totam fere pelvis cavitatem occupans.

Observatio II.

Mulier 32 annerum, nunquam gravida, irregulariter semper menstruans ante 5 septimanas diarrhaea corripitur, materia biliosa, 11—15 intra 24 horas eliminata: alvus tandem tenesmoidea et cruenta. Intra 4 septimanas absque ullo remediorum usu alvus suere desiit.

Ante decem dies continua febri corripitur cum thoracis oppressione; et praecordiorum dolore:

24. Mart. 10. m. d.

Terebrans capitis dolor. Sapor oris amarus. Vomituritio affidua. Lingua albefcens.

Levior hodie thoracis oppressio, aucta aliquantum sub profundiori inspiratione. Tussis rarior, pectoralis.

Hypocondria utraque dolentia, praecipue dextrum, idque magis tenfum, et vel levissimi attactus impatientissimum.

Vrina coloratior cum sedimento mucoso: alvus semel mota, copiosa; seybalosa.

Pulsus celerior, plenus, fortis, vibrans. Cutis modida, petechiae in pectore lenticulares.

Remediis in hor morbo utebatur nullis.

Venae sectio unc. X.
Cataplasma emolliens.
Potus emolliens, nitrosus,
tepidus.

25. Mart.

Major thoracis libertas. Abdomen rudiorem etiam attactum ferens. Sapor Sapor oris amarus, lingua albida:

Vrinae biliosae, alvus enemate sollicitata:

Pulsus plenus, fortis, celer.

Emollientium continuatio.

29. Mart.

Disparente sensim inflammatoria viscerum affectione, cutis perspirabilis facta, et petechiis lenticularibus picta. Calor tamen major et pulsuum inchoans debilitas, et capitis levior temulentia.

At 29. Martii manifestum profundioris inspirationis in inferiori thoracis parte impedimentum; dolens, tenfumque iterum dextrum hypocondrium. Pulsuum aliqua durities.

Decoctum falap.

30. Mart.

Noctu miliaria apparuere, disparentibus interim petechiis. Hepar primum, dein sensim et pulmones ab recrudescente inslammatione liberati. Febricula. Disparentibus intra 6 dies miliaribus, et naturali reliquarum excretioum conditione, assiduus amaror oris, et sueta nondum linguae mollities perstabat. Solventibus eccoproticis reliquiae saburrates intra paucos dies eliminatae, et aegra sanata 20. April. e nosocomio dimissa.

Observatio III.

Ancilla 30 annorum per 3 septimanas catarrho vexata ante 8 dies in febrim continuam incidit, levi faucium dolore tumoreque et vagis artuum doloribus stipatam. Sumptis tertia morbi dies guttis aliquot liquoris min. anod. Hossmanni vomitus glutinosae materiae, sequentibus diebus minus frequens.

15. Mart. 9. m. d.

Cephalalgia. Os pituitosum. Mane vomitus biliosus. Lingua albida slavescens. Mitis faucium dolor.

Thoracis libertas. Hypocondria indolentia, mollia.

Vrinae fere naturales; alvus ter mota.

Pulsus modice celerior. Vagi ar-

Sambucina cum sale medio.

16. Martii.

Alvus ter mota. Vomitus nullus. Pulsus celerior, plenior. Dolores artuum remissiores.

Eodem continuantur.

17. Martii.

Bis heri vomuit biliosa multo glutine permixta. Levior ad cardiam dolor. Alvus parca.

Pulsus celerior, plenus. Pauca noctu miliaria.

Lene eccoproticum.

18 - 21. Martii.

Soluta et copiosior sequentibus diebus alvus. Copiosum in urinis B 2 sedi-

sédimentum lateritium. At saepius omni die vomuit, et assiduus ad caradiam doloris sensus.

21. Mart. Dolor is auctus ad attactum, et ardoris in ea regione sensus. Incitatior pulsus cum aliqua duritie. Intra 24 horas bis vomuit. Alvus soluta.

> Venae sectio unc. VI. Cataplasma emolliens. Potus emolliens tepidus.

22. Mart.

Obtusior ad scrobiculum dolor.

Lingua albida, os amarum. Mane bis vomuit. Alvus copiosa. Vrinae parum coloratae, mucosum sedimentum.

Eadem continuantur.

23. Mart.

Vomitus nullus. At in profunda inspiratione minor thoracis inserioris libertas, et doloris sensus. In regione hepatis dolor attactu auctus. Vrinae turbidae. Pulsuum naturalis celeritas.

Venae sectio unc. V. Emollient. continuatio.

24. Mart.

Et in thorace et circa hepar mitior dolor, et aequalior respiratio.

Alvus copiosa enemate sollicitata. Bis vomuit. Crusta in sanguine missonulla.

Emollientia continuantur.

29-31. Mart.

Per biduum nullus vomitus. Nondum plena thoracis libertas. 31. Mart. iterum vomuit. Sam. bucinis utebatur.

I. April.

Nullum respirationis impedimentum. At doloris circa cardiam sensus, et levior dextri hypocondrii intumescentia, et obtusus dolor. Febris nulla.

Sub usu decocti ex rad. gram. tarax. cich. Hypocondrium sensim detumuit, tandem indolens, et molle.
Alvus soluta, copiosum in urinis lateritium sedimentum. Vomitus, qui
omni die semel bisve rediit, 10 April.
cessavit.

Assumpta per aliquot dies mixtura fambucina cum sale medio aegra convaluit, 18 April. e nosocomio dimissa.

Observatio IV.

Operarius, quondam miles, a biennio, febre tunc acuta decumbens, fanus hucusque, 28 Ianuarii febre continua corripitur, accedente lateris
finistri dolore punctorio. Altera die
biliosa vomuit. Secunda morbi die
sanguis missus ad unc. VIII. modico
subsecuto levamine.

1. Februar. 5. m. d.

Cephalalgia. Lingua albida, flavescens in medio. Os a triduo amarum.

Dolor assiduus punctorius ad insimas sinistri thoracis costas, inspiratione profundiori, tussique auctus. Sputa puriformia.

Vrinae jumentosae: alvus soluta.

Pulsus celer, fortis, durus.

Venae

Venae fectio unc. VIII.
Cataplasma emolliens laters
applicatum.
Potus emolliens, nitrosus,
tepidus.

2. Febr.

Aliqua doloris punctorii mitigatio. Levior ad cardiam oppressionis sensus. Frequentior tussis. Vrinae biliosae: alvus 2 mota.

Pulsus celer, plenus, fortis, subdurus.

Crusta in sanguine e vena misso gelatinosa.

Venae sectio unc. VIII.
Potus antiphlogisticus.

3. Febr.

Levior at affidua thoracis oppresfic. Dolor punctorius perstans. Tusfis sis frequens, sputa savescentia, quaedam puriformia, et leviter cruentata.

Vrinae intense flavae, alvus quater mota, copiosa.

Pulsus celer, plenus, fortis, sub-

Crusta sanguinis e vena missi rheumatica, slavescens.

> Venae sectio unc. VIII. Emollientium continuatio.

6. Febr.

Dolor intra biduum sensim evanidus. Eadem tamen sputorum conditio, et pulsuum vibratio.

5. Februarii sera vespera major incalescentia, et pectoris anxietas. Vnciae VIII. sanguinis eductae.

Mane 6. Febr. magnum in respiratione impedimentum, dextro thorace altius elevato, sinistro potius introducto. Sputa quaedam crocea. Os amarum, urinae biliosae.

Pulsus plenus, fortis, durus. Crusta in sanguine misso pleuritica.

Venae sectio unc. VIII.
Potus emolliens.

7. Febr.

Noctu largus sudor. Aliqua respirationis emendatio. Nullus sputis cruor commistus.

Primae hac nocte jnmentosae urinae, mucoso brevi posito sedimento.

Pulsuum naturalis celeritas. Crusta sanguinis phlogistica.

8. Febr.

Sequentibus diebus sudores noctu largiores. Sputa purulenta, et minor in profundiori inspiratione thoracis dextri elevatio.

ra exacerbatio, et profusior sudor.

Continuatis emollientibus tepidis tenuis tantum febricula, et vagae horripilationes, sputorum copia sensim minuta, et emendata. Aequalior in dies respiratio. Aeger 28. Febr. sanatus discessit.

Sectio cadaveris peripneumonia defuncti.

Auriga 53 annorum 1. Martii, ingurgitata pridie, utpote ultima bacchanalium die, multa cerevisia, frigore corripitur, et calore subsequo. Sitis ab ea die continua nulla cerevisiae et vini ingurgitatione extinguenda. Rariores caeteroquin horripilationes, ut aeger servitio suo adhuc sungeretur. Die 24 Martii continua aegrum prehendit sebris.

27. Mart. 4. m. d.

Caput temulentum: continuus amaror oris, Albida, subslavescens in medio lingua.

Assidua thoracis oppressio, ad profundiorem inspirationem interveniente tussi impedita. Sputa quaedam pauca sanguine striata. Dolor in regione hepatis ab at-

Vrinae coloratiores, alvus foluta.

Pulsus celer, plenus, durus, vi-

Venae sectio unc. X.
Cataplasma emolliens.
Potus emoll. nitros. tepidus.

28. Mart.

Levior thoracis oppressio Hypocondrium dextrum vix non indolens, Rarior tussis. Sputa crassa, bile tincta.

Os amarum, lingua albida. Biliofum in urina sedimentum, alvus 5. mota.

Minor pulsuum durities. Sanguis e vena missus crusta gelatinosa, scissili, dissusa tectus.

Antiphlogistica continuantur.

29. Mart.

Validum hac nocte delirium. Os amarum, lingua albida. Sputa viridia, flavescentia, quaedam sanguine tincta. Nullus hypocondriorum dolor. Pulsus celerior, subdurus.

Antiphlogistica, emollientia subacida.

30. Mart.

Remissius noctu delirium. Inacqualis in profundiori inspiratione dextri thoracis elevatio. Sputa quaedam puriformia. Celer, duriusculus pulsus.

31. Martii. Nox absque delirio. peracta. Tussis crebrior, sputa purulenta, quaedam cruenta. Hinc

Eadem continuata.

1 - 3. April.

Capitis temulentia, prompta tamen ad interrogata responsio. Oculi objecta oblique intuentes, conniventes, limosi, plorantes, tendinum subsultus. Pulsuum debilitas. Indolens et thorax, et hypocondrium.

Camph. gr. IV. in emulfo.

4. April.

Leni hac cardiaco emollientibus juncto per tres dies continuato modica tantum lanquentium virium elatio.

At praegressa noce frequention tussis inspirationem profundiorem intercipiens. Sputa levissime sanguine striata, quaedam purulenta. Pulsus celerior, elatiorque.

Decoctum salap.

5. April.

Thorax dexter fere immobilis. Continuus in latere dextro decubitus, immoto fere corpore, oculifque clausis. Sputa purulenta, slavescentia, quaedam cruenta. Pulsus incitatior, plenus, durus.

Emollientia tepida conti-

6 - 11. April.

Nulla sequentibus diebus respirationis emendatio. Sputa in dies pauciora. 11. April respiratio stertorosa, sequente nocte aeger susso catus periit, morbi die 18:

Sectio.

Pleura costis pluribus locis acreta.

Vterque pulmo dire inflammatus,

Intesti-

Intestinum ileum in inferiori praecipue parte et inslammatum, et gangraenosum. In crassis quoque intestinis aliqua inslammationis vestigia.

Epicrisis.

In hoc quoque aegro, quamvis dira fuerit pulmonum inflammatio, faburralia figna accedebant, ab adfecto in initio hepate, et leviori intestinorum inflammatione. Sed virium fimul ruina fuperveniens lene cardiacum indicabant, at post paucos dies inflammatorium vitium iterum urgebat, et aeger periit.

Diversa genii epidemici facies.

Rheumatico-inflammatoria febris,. quae jam per tres fere annos dominabatur, inclinante mense Martio mutatam hinc inde faciem exhibuit. Rheuma enim phlogisticum et novissima hyeme aegros vix non omnes vexabat, et in viscera pleraque decubuit, pleuritides, peripneumonias, hepatitides, vomitus continuos, intestinorum inflammationes, diarrheas profusissimas, articulorum dolores mira varietate excitans. Tam diversis primo intuitu morbis methodus unica profuit. Venae sectiones largae, repetitae, potus emollientes tepidi, fotus partium vexatarum emolliens, et fatiscente tandem sebre sambucina, vesicans, tartarus emeticus refracta dofi ad profligandas rheumatis reliquias.

Senfim

Sensim vero alia symptomata accedebant a stimulo inslammatorio haud excitata, amaror oris assiduus, vomituritiones, vomitus, sputa bile tincta, urina alvusque biliosa, sanguis ipse e vena missus viridescens, slavescens serum exhibens, et crusta phlogistica bile intense tincta, manifesta denique sebris remittens typus, et sacilis in intermittentes transitus.

In hac genii epidemici mutatione duplex habetur febrium genus, unum antiquae constitutionis, alterum ingredientis novae per dies magis magisque evolvendae. Hinc medicus quoque in medendo id moliri debet, ut emorientis equidem epidemici genii ratio habeatur, non neglecta tamen subnascentis consideratione.

Id praecipue, cum phlogistica constitutio in biliosam transit, medicum in medendo circa usum venae sectio-

C 2

nis maxime dirigit. Experientia enim constat: ingrediente biliosa constitutione et ipsam phlogisticam viscerum affectio parca saepe venae sectione profligari, quae aliis temporibus largas et repetitas petiisset: evacuantium vero remediorum usum, dummodo indicantur, phlogosi etiam nondum omni abstersa, aegris plurimum prodesse.

Observatio I.

Ancilla 23 annorum ab octo diebus febre continua laborat, cum cephalalgia, thoracis dextri oppressione, et artuum inferiorum daedolatione, 5 morbi die ab assumpta purgante medicina alvus 5 mota.

25. April. 9. m. d.

Caput vertiginosum. Oris amaror. Lingua albescens.

Oppressione et tussi aucta. Sputa mucosa.

Hypocondrium dextrum dolens.

Abdomen tumidulum.

Vrina cum sedimento lateritio, alvus soluta.

Pulsus naturali celerior.

Mixtu-

Mixtura ex Aqua communi, Cremor tart, et syr. ribes;

et

Decoctum hordei cum multo oxymelli fimplici.

26. April.

Oppressio thoracis levior. Hypocondrium dextrum indolens.

Os amarum, lingua minus albefacens.

Vrina naturali coloration, alvus mota.

Pulsus naturali celeritate, mollis.

Solventia continuantur.

27. April idem morbi status.

28. April.

Dolor punctorius in infimo thorace tussi et inspiratione auctus. Sputa quaedam crocea. Lingua versus apicem albescens. Os amarum. Abdomen molle, indolens. Alvus 2 mota, urinae biliosae absque sedimento. Pulsus naturalis.

Decoctum Salap. tepide.

29. April.

Oppressio nulla, tussis rarior. Sputa nullo sanguine tincta, inaequalis tamen et difficilis profunda inspiratio.

Alvus 5 mota. Vrinae turbidae. Pulsus naturalis celeritas, aliqua tamen durities. Os amarum, et albescens lingua.

Emollientia continuantur.

30. April. - 8. Maii.

Sub usu emollientium plena sensim thoraci libertas rediit, rudimenta peripneumoniae penitus profligata, sapor quoque oris, et omnium ultimo lingua emendata. Aegra 8. Maii 20. m. d. e nosocomio discessit.

AND AND THE PARTY OF THE

Fredhelik continue

PROBLEM ON THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE

Observatio II.

Operarius 63 annorum ante 5 dies febre continua corripitur, cum magna daedolatione, dolore in regione epigastrica, et vagis artuum doloribus.

8. Maii. 6. m. d.

Caput vertiginosum, os amarum, lingua flavescens, arida, dolens.

Oppressio thoracis nulla. Tussis frequens. Sputa slavescentia, nunc pauca, in initio morbi multo sanguine tincta.

Diffusus per regionem epigastricam dolor, tussi, decubitu, attactu externo auctus.

Vrinae ictericorum, alvus in hesternam usque diem obstructa. Pulsus celer, plenus, fortis, durus, durior in carpo sinistro.

Calor fere urens, intensa faciei et oculorum flavedo.

Venae fectio unc. VII.

Cataplasma emolliens.

Potus emolliens, nitrosus, tepidus.

9. Maii.

Dolor multum imminutus: mollis dextri hypocondrii pars rudiorem attactum ferens.

In inspiratione profundiori minor thoracis inserioris elevatio. Tussis frequens. Sputa viridescentia, slava, pauca crocea. Lingua arida, sissa, scabra, dolens, circa margines glutine slavescente obducta.

Vrinae intense flavae cum mucoso sedimento. Alvus bis mota, biliosa.

Pulsus naturali modice celerior, fortis, durus, subinde intermittens.

Sanguis e vena missus multa bile tinctus.

Emollientia continuantur.

To. Maii.

Major inspirationis libertas, frequens tussis, sputa slavescentia, pauco sanguine striata. Lingua minus arida, molliorque.

Hypocondrium utrumque molle, indolens.

Vrinae ictericae, alvus copiosa, enemate sollicitata,

Pulsus modice celerior, aequalis.

Emollientium continuatio.

II. Maii.

Incalescentia noctu et inquies. Liberior inspiratio.

Tussis frequens, sputa viridescentia, slava, cruentata.

Hypocondrium dextrum urgente tuffi dolens.

Alvus copiosa, urinae ictericorum.

Pulsus fere naturali celeritate, cum aliqua duritie. Dilutior faciei flavedo.

> Decoctum rad. gram. et althe. cum cremore tartari.

12 - 15. Maii.

Continuatis folventibus antiphlogisticis manifestum morbi decrementum.

At 15 tumor hypocondrii dextri, et recrudescens ad attactum dolor. Sputa multa bile tincta. Alvus soluta. Pulsus aliqua durities, naturalis tamen celeritas.

Venae sectio unc. V. Emollientia nitrosa.

16. Maii.

Dolor hypocondrii dextri plurimum imminutus, abdomen molle.

Thorax liber, tussis rarior, sputa tenacia, bile tincta. Lingua purior, mollior, indolens.

Vrina fere fanorum.

Sanguis e vena missus pleuriticus, cum slavo virescente sero.

Emollientia continuantur.

17. Maii.

Aucta thoracis et circa cardiam oppressio. Tussis visceralis.

Vrinae copiosae, fere naturales: alvus copiosa enemate sollicitata.

Venae sectio unc. V. Emollientium continuatio.

18. Maii.

Minor oppressio thoracis, aliquis tamen in infimo thorace et circa cardiam dolor inspiratione profundiori auctus.

Sanguis e vena missus pleuriticorum crusta tectus, cum slavescente sero.

Eadem continuantur.

19 - 23. Maii.

Heri circa vesperam manisesta sebrilis exacerbatio accessit, eademque sequentibus modo mitior, modo intensior rediit.

Finito tamen semper paroxismo thoracis libertas, inspiratio aequalis, tussis rarior, pectoralis. Sputa minus slavescentia, at mucosa, puriformia. Diluta faciei slavedo.

24. Maii - 1. Iunii.

Emollientia tepida continuata. Heri nulla febris exacerbatio. Omnia tandem sensim emendata, cum aliqua tamen alvi morositate, purulenta sputorum conditione, et exiguo superstite tussis a dolente plagula irritamento. Sanus tandem 24. Iun. discessit.

Epicrisis.

Quamvis valida fuerit jam in initio et pulmonum et hepatis inflammatio, biliosa tamen labes simul adfuit, ex sputorum, urinae, et sanguinis conditione facile dignoscenda. At haec inflammatoria viscerum affectio vel prima venae fectione plurimum mitigata est: aliter certe regnante adhue antiqua constitutione contigisset, et probabilius tabifica a suppurato pulmone mors morbum terminasset: tantum interest, in quae tempora morbus inciderit. Exacerbatio vefpertina, quae per aliquot dies observabatur, dubium movebat, an id fuppuratis pulmonibus, aut biliofo vitio adscribendum effet. At ex thoracis libertate, quae finito semper paroxismo rediit, patebat, biliformem materiam harum exacerbationum caufam fuisse.

Febrium in eodem aegro successio.

Non infrequenter accidit, ut in eodem homine febre aliqua detento nova oriatur febris diversam omnino a priori medelam fibi vindicans. In febris inflammatoriae simplicis decurfu biliosum saepe vitium ita evolvitur, ut turgescens materia emeticis aut purgantibus, quae urgente phlogosi exitio fuissent, evacuari debeat. Hinc medicum primae morbi notioni pertinaciter inhaerentem lentus ille in novam febrim transitus saepe fugit, et illa etiam luculentius jam evoluta de priori potius jam emortua febre solliciti sumus. Morbum ergo presso pede sequi oportet, ne quid inopinate nobis accidat, quo et aegrorum saluti et medicorum samae pessime confulitur.

Inter omnes febrium fuccessiones illa forte omnium rarissima est, cum inflammatoria febris in pituitosam transit; quod etiam ex symptomatibus et causis utriusque febris longe a se invicem diversis difficilius exspectari deberet. Vidimus tamen saepe ejusmodi successiones, et hoc anno quoque bina habuimus hujus morbi exempla.

Observatio I.

Puella 16 annorum morbis infantilibus nondum defuncta, et ante 14 dies prima menstruorum conamina experta, per 9 dies praegressa ingurgi tatione pascali, sebre continua laborat, cum cephalalgia valida daedolatione, et lumborum atque praecordiorum dolore.

Primis morbi diebus purgans sumpsit, unde alvus 4—5 per diem mota.

27. April. 11. m. d.

Cephalalgia. Lingua arida, fissa.

Oppression thoracis per vices aucta, et dolor in medio sterno. Tussis, etsi rarae, irritamentum in praecordiis. Sputa mucosa.

Hypocondrium dextrum tensum, durum, dolensque.

In urina brevi jumentosa biliosum sedimentum. Alvus 5 posita.

Pulsus celer, subdurus.

Facies terrea, ambulatorius genarum rubor, inperspirabilis cutis.

> Decoctum hordei cum roob ribesiorium, et syr. acetos. citri. Cataplasma emolliens.

28. April.

Nulla thoracis oppressio. Tussicula frequens, visceralis. Lingua albida, mucosa.

Hypocondrium dextrum molle, indolens.

Vrinae coloratiores absque sedimento. Diarrhaeica alvus octies mota.

Pulfus

Pulsus celerior, absque duritie. Cutis strigosa.

Decoctum emolliens fine ni-

29. April.

Alvus 6 posita. Lingua albescens, in medio arida. Tussis catarrhoso-rum. Minor pulsuum celeritas.

Eadem continuantur.

Eodem fere sequentibus diebus rerum sacies placidis accedentibus nocturnis deliriis. At 2 Maii sera vespera plenus sortis, durusque assurgebat. Vnciae VIII. sanguinis eductae. Cruor compactus. Pulsus altera die ad justum moderamen redactus.

4. Maii.

Plena animi praesentia. Tussicula frequens. Lingua albida, siccescens.

Vrinae naturales, parcae alvi dejectiones.

Pulsus modice celerior.

Cutis inperspirabilis, strigosa, et deciduae hinc inde squamulae.

Sambucina cum spiritu Mindereri.

Cataplasma abdomini applicandum.

5. Maii.

Major pulsuum debilitas, faciei pallor, alvus 5 mota, et ab aliquot diebus inscio in lectum dejecta, accedente miti delirio. Cutis sicca.

Cortex peruvianus emollienti decocto junctus.

6. Maii.

Continuato corticis peruviani cum emollientibus connubio actionum vitalium vigor sensim rediit, alvo continuo suente, tussicula frequenti, cuti siccescente et desquammata. Absque ulla alia accedente evacuatione aegra tandem convaluit, et 27. Maii e nosocomio dimissa.

increvir accedents vill'in decloterie.

ablainen utipua difficia, an dimentarpan

alvo, us vi morbi neger decumbers

ne, tenfone, dolence per the cacust

non lines febris die ner Apoli

24. April 2. on d.

Coplaintain anion cinnicus. List.

gua arbida, muccifi, intifavelente.

Mors improvisa a vero cordis polypo.

Sartor 37 annorum ante quatuor feptimanas ex pleuritide decumbens generosa antiphlogistica methodo sanatus e nosocomio magno discessi. Duabus septimanis incolumis vixit. Die Dominica paschatis 16. April. vino largius ingurgitato sera vespera horripilatio, sequentibus etiam diebus incerta lege recurrens. Continua haec sebris die 24. Aprilis adeo increvit accedente valida daedolatione, tensione dolente per thoracem ad abdomen usque dissus, et diarrhaeica alvo, ut vi morbi aeger decumbere cogeretur.

24. April. 9. m. d.

Cephalalgia, aurium tinnitus. Lingua albida, mucosa, subslavescens. Tensionis in thorace ad abdomen usque protractae sensus.

Alvus noctu bis mota. Vrina multa bile tincta.

Pulsus acceleratus, fortis, subdurus idque eminentius in carpo dextro.

Subflavescens faciei color.

In sanguine e vena heri misso crusta pleuritica.

Mixtura falina.

25. April.

Praecedente die fera vespera biliosa vomuit.

Mane affiduus aurium tinnitus. Lingua albida flavescens, intensus amaror oris. Oppression thoracis per vices, alias plena respirationis libertas.

Alvus quinquies mota. Vrinae biliofae, sedimentum mucosum.

Minor pulsuum celeritas, major mollities.

Ipecacuanhae gr. XXIV.

Elapía dimidia ab emetico assumpto hora aeger ad sellam perforatam propriis viribus ivit, rediitque in lectum. Mox violenta artuum omnium tensio, et aeger animam dedit.

Sectio Cadaveris.

Aperto thorace uterque pulmo cum pleura concretus. In superiori dextri pulmonis parte cicatrix praegressante peripneumonia relicta.

In cordis finistro ventriculo polyposa substantia ex imo ventriculi ad ad aortae usque initia ascendens.

In auricula finistra eadem polyposa, at majoris voluminis substantia
in ipsum ventriculum propendens.
Vterque polypus propria fere tendinea vagina continebatur, ipsis cordis
parietibus miris modis intime nexa.

Epicrisis.

Febris ab initio inflammatoria admixta biliofa labe.

Et praegressa pleuritis, et praefentia morbi symptomata, et sanguinis e vena missi conditio, ortumque inde levamen inslammatoriam sebris indolem comprobant.

At conspicuus epidemiae rheumatico-inflammatoriae in biliosam epidemiam transitus, oris amaror assiduus, duus, vomitus, vomituritio, discussa phlogosi bilisormem materiam paratam esse, exitumque moliri aeque certum erat. Exhibitum ergo est emeticum. At priusquam vomitum ciebat, mortuus repente est aeger.

Erronea certe medicorum elapsi saeculi sententia suit, qui sanguinem grumosum a morte in ventriculis cordis repertum et polypum et mortis causam esse dixerunt. Concrescentis enim sanguinis emoriente sensim circuitu essectus non causa mortis sunt.

Aliam polypi imaginem lympha dat coagulabilis in morbis, pectoris praecipue, paucis ante mortem horis transudans, quam saepius in cadaveribus vidimus. Neque illa polypi species genuina est, et ad effectus praesentis morbi pertinet.

Vera polyposa substantia, neque grumosam, neque lymphaticam, sed privam faciem exhibet, atque ita intime cordis substantiae copiosis ramis inhaeret, ut facile agnoscas novum id esse corpus non paucis ante mortem diebus horifve conflatum, sed ab antiquis vitiis progenitum. Accedit, quod ex historia anteactae aegrorum vitae, symptomata innotescant, quae mali hujus suspicionem praebuere. Neque dubito, in hoc quoque aegro talia symptomata saepius suisse observata, quod tamen, cum aeger fine ullo consanguineo aut vitae socio obscurus obierit, rescire haud licuit.

Status nervosus in febribus acutis.

Multum interest, quomodo quis praedilpositus ad morbum accesserit. Varia inde ejusdem morbi in variis hominibus facies, imo in eodem homine, si diversis temporibus in eundem morbum inciderit. Ad nervos haec observatio potissimum pertinet. Ea enim subinde est peculiaris nervorum debilitas ut vel levissimo stimulo ex corpore eliminando impar, inani conatu in vehementissimos motus concitetur. Status hic congruo, sane vocabulo aucta nervorum irritabilitas vocari poterit. Praesente hoc stadio varia erit ab eodem stimulo, corporis affectio. Cur infantes, pueri, foeminae in convulfionum genus omne ita proclives? Intermittens febris, levior etiam, quae in firmiori corporum compage transitorio horrore

rore solet incipere, in pueris saepe convulsionibus tragoediam ludit.

Pone puerperam in biliosam sebrim incidere, mox inde deliria, convulsiones, et multiplex nervorum lusus, cum tamen eadem soemina, extra puerperii tempora, non ita impatienter hunc morbum tulisset. Eodem modo, si quis praegressis iisque largis haemorrhagiis, aut alia praegressa valida humorum jactura ab epidemica febre corripiatur, aucta certe nervoirritabilitas terrisscam symptomatum seriem excitabit.

Haec itaque diversa ab eodem sebrili stimulo excitata symptomata sebri et inslammatoriae, et biliosae, et pituitosae, verbo, omni sebri principi jungi possunt, ut ergo status nervosus non inter propria cujusdam sebris principis, sed inter communia omnibus sebribus symptomata reponendus nendus sit. Statu ergo hoc irritabilitatis nervorum auctae morbo febrili juncto, id sacere debet medicus, ut morbo praesenti ex notione sebris principis, sub qua juxta reductionis legem continetur, medelam faciat, atque symptomata interim nervosa, ne ultra modum exorbitent, attentus sit. Sequens observatio exemplum exhibet synochi imputris simplicissima antiphlogistica methodo curatae, quamvis ferocissimum delirium, summa inquies, et convulsiones validissimae sebris nervosae acutae suspicionem potuissent incutere.

Observatio.

Studiosus medicinae 26 annorum nervorum irritabilitatem si excipias, sanissimus 21. Aprilis febricula tenui corripitur vagis artuum rheumaticis doloribus stipata. Versus vesperam accessit delirium, ejulatio, spasmi, convulsiones.

vulsiones. Mixtura primum salina, deinde ob continuum oris amarorem emeticum praescribebatur. Nullo inde apparente morbi levamine vena secabatur. Morbo parum fracto in scholam clinicam delatus est.

5. April. 4. m. d.

Noctu ferocissimum delirium.

Capitis stupor. Oris siccitas, lin-

Oppressio thoracis, si aegro credidisses, assidua, alte tamen inspirando thorax attollebatur.

Abdomen indolens. Vrina coloratior, alvus bis mota.

Pulsus naturali modice celerior, debite fortis.

Decoctum altheae cum nitros Syllog. III. E 6.

6. April.

Noctu ferox iterum delirium rediit, clamores validi, jactitatio fumma.

Magna animi dejectio. Lingua albida.

Respiratio libera, aequalis.

Major paulo abdominis turgescentia.

Vrinae biliofae, alvus ter mota.

Naturalis fere pulsus celeritas, aulla vibratio.

Camphorae gr. IV. in mix-

7. April.

Heri a meridie horrenda iterum et plurima ejulatio. Nox paulo quietior.

Mane

Mane capitis stupor. Lingua al-

Oppressio thoracis nulla.

Abdomen magis tumidulum.

Pulsus fere naturalis.

Eccoproticum ex manna et cremore tartari.

8. April.

Ferox iterum noctu delirium cum intensis clamoribus.

Lingua albida, abdomen, alvo semel enemate solicitata, minus tumidum.

Vrinae cum sedimento lateritio.

Pulsus, quamvis naturali celeritate, fortis tamen, et subdurus.

> Venae sectio unc. VIII. Emulsum cum nitro.

> > E 2

9. April.

Noctu iterum clamores.

Lingua albida flavescens.

Major pulsuum durities et vibratio.

Vrina cum sedimento lateritio.

Sanguis e vena missus initiantem crustam exhibuit.

Venae sectio unc. VIII. Potus antiphlogisticus.

Io. April.

Prima noctu quies. Naturalis plane pulsuum affectio.

Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus.

11 - 19. April.

Continuatis antiphlogisticis emollientibus omnia ita sunt emendata, ut binis tantum vicibus, et mitius delirium accesserit, ut aeger persecte sanatus die 20. Aprilis e nosocomio discesserit.

VII.

Non nulla de verme Taenia.

Quamvis multa fint nostro aevo ad expellendam ex hominum intestinis vermem taeniam ventilata et caro etiam pretio redempta remedia; ea tamen est horum omnium indoles, ut faepe medicorum et aegrorum spem fefellerint. Eminet inter haec remedia et fama, et fausto ut plurimum eventu Noufferiana taeniam pellendi methodus. At tamen ét haec methodus frustra saepe adhibetur, ut nescias an remedii inefficaciam, aut methodum illud adhibendi accufes. Non ergo superfluum esse puto methodum in schola clinica et prioribus annis, et hoc etiam anno felici femper rerum eventu adhibitam fufius exponere, ut alii etiam medici, quibus occasio taenias expellere contigerit, observationibus repetitis methodi nostrae efficaciam comprobent. I. Pri-

- 1. Primis tribus diebus, praescripta tenuissima diaeta, ter de die uncia dimidia olei ricini americani jusculo diluti assumenda est.
- 2. Quarta die omni hora drachma una aut omni bihorio drachmae duae pulveris radicis felicis maris assumitur, ultima dosi assumpta haustus purgans ex solutione salis amari exhibetur.
- 3. Expulsa hoc modo taenia Vsus Elixirii Stomachici praescribitur, per aliquot dies continuandus. Vniversim virium coctricium ratio habenda est.

Hac methodo plurimae taeniae fuerunt expulsae, paucas tantummodo addam observationes, quas hoc anno colligere datum est.

Observatio I.

Coqua 23 annorum per 4 fere annos Taenia vexabatur. Variis utebatur remediis. Aliquoties frusta 3-4 ulnarum dejecta, ultimo ante dimidium annum frustum 3 et 1/2 ulnarum.

Prima die, quo oleum ricini exhibebatur, cum aegrius ferret naufeofum hoc medicamentum, fextes vomuit. Secunda die ter tantum vomuit. Tertia die nullus vomitus, at frequens vomituritio, et nausea, et alvus decies mota. Quarta die omni bihorio pulveris radicis filicis maris drachmam unam affumpfit. Affumpta octava dosi taenia dejecta est 2 et 1/2 ulnarum, in tenuissimum apicem desinens. Quarta die Elixir stomachicum temperatum praescribebatur, octava die e nosocomio discessit usum stomachicorum continuare jussa. Obser-

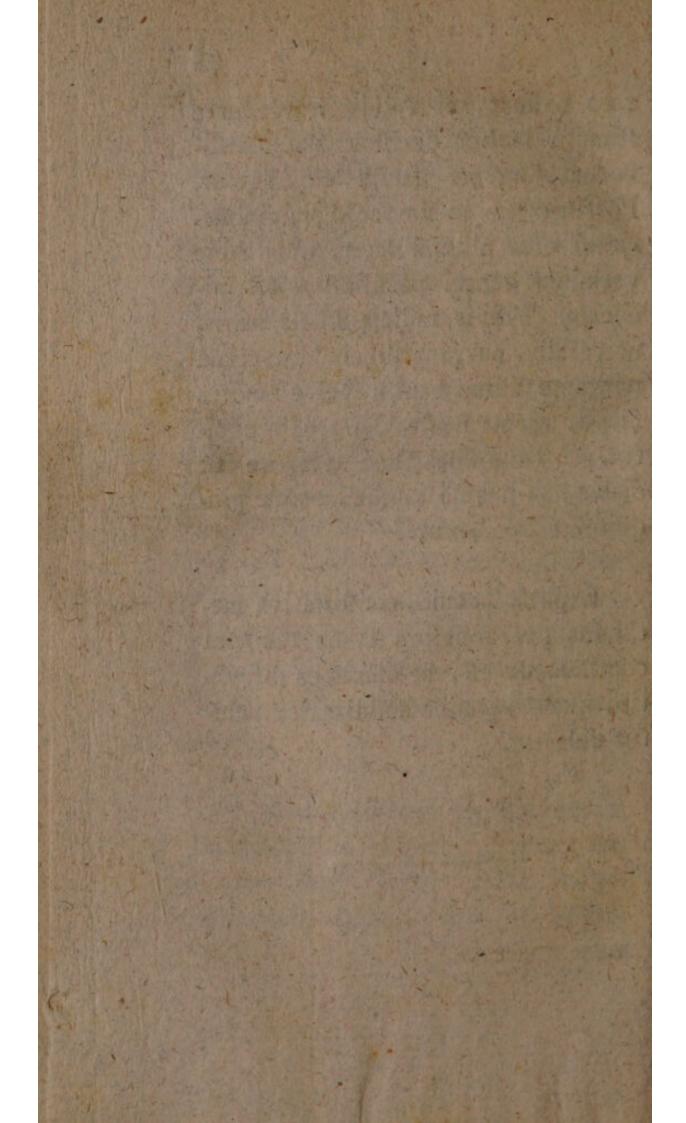
Coqua 20 annorum a tenera aetate vermibus e lumbricorum genere vixit obnoxia. Ante annum circiter prima vice taenia 3/2 ulnarum sponte cum alvo secessit. Ante dimidium annum a lacte, quo allium decoctum fuerat, frustum 1/2 ulnae longum eiiciebatur. Ante 14 dies in nosocomio magno febri pituitosa laborabat. Curata febre perstante cardialgia anthelmintica praescribebantur. Alvus non asservabatur. Die 2. April in scholam clinicam recepta. Facilius tulit oleum ricini, secunda ab ejus usu die fragmentum vermis alvo frequentius mota una movebatur. Quarta die omni bihorio drachmas duas radicis filicis maris, assumpsit, quarta dosi assumpta taenia aliquot ulnarum pell ebatur, in partem valde tenuem definens, apice forsan jam prius ejecta, vel in copio-Syllog. III.

sa et pituitosa forsan alvi materie delitescens. Vt omne tolleretur dubium binas adhuc assumpsit doses, et solutionem insuper salis amari; nulla amplius taeniae frustula alvo dejiciebantur. Cura dein consirmatoria stomachicis inchoata.

Haec methodus, quae certe est simplicissima, dummodo exacte aegri illam sint secuti, nunquam nos sesellit. Ratio autem omnis in cura taeniae ad duo potissimum redit, ut vermis una cum seminio verminoso expellatur, deinde ut vires coctrices, quibus lanquentibus vermium morbosa evolutio adjuvatur, roborante methodo contra novam taeniam muniantur.

Primum obtinetur ingestis oleosis, quibus oscula taeniae, si semel sint ab oleo sucto repleta, parietibus intestinorum minus sirmiter adhaerere ftimulo motum peristalticum intestinorum augente sacile expellantur.
Forsan etiam in nauseoso ricini americani oleo aliquid latet, quod huic
vermium generi peculiariter est inimicum. Pulvis radicis filicis maris,
ut validius purgans, superaddito etiam
purgante salino haustu per glomeres
saepe, rarius frustuatim taenia ejicitur. Tenuissima hoc tempore sit
diaeta, et juscula tantum, eaque pinquiora concedantur.

Expulsa Taenia, confortativa methodus per longiora etiam tempora continuanda est, ut omnis ea dispositio, quam verminosam dixeris, penitus deleatur.

OBSERVATIONES

MEDICAE

VARII ARGVMENTI.

IOSEPHVS EYEREL.

STILOGE IV.

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WVCHERER.

MDCCLXXXVI.

THEFT S K

Quaedam in variolarum insitionem animadversiones.

Et naturales quoque variolae insitae sunt.

Multorum adhuc animis alte inhaeret de variolarum naturalium et infitarum discrimine opinio, ut existiment, morbum utrumque externa equidem specie simillimum, natura autem et indole sua dissimillimum esse. Ex quo errore pia quorundam deliria, religioni sibi ducentium in hominum corporibus morbum excitare, quod maxima esset ulciscentis, fulminan-

A 2

tifque

tisque Numinis praerogativa. Doleo nostro etiam philosophico, si superis placet, saeculo et medicos et philofophos, cum hac imperita turba una vociferasse. Alii, qui prae illis sapere fibi magis videbantur, modestius de ea re sentiebant, id tantum metuentes, ne variolarum excitandarum negotium intempestive a medicis peragatur, quod consultius Naturae suisset relinquendum. Eminet inter hos celeberrimus nostra aetate philosophus, quem inita quasi conspiratione et sacerdotes, et philosophi, et omnium saevissime ipsissimae suae depravatae imaginationis ludibria persequebantur, Iacobus Rousseau hominum persaepe turbans capita circulosque. At verbo Natura ludere, quod et antiquitus fecere, et nunc etiam faciunt Philosophi, ingenuo Medico indignum est.

Non magna certe aut sensuum aut iudicii acies requiritur, ut omnino convincamur inter naturales et insitivas variolas discrimen nullum intercedere, nisi quis ita argumenti claritate percellatur, ut sylvam prae arboribus praetervideat. Inquiramus in modum, quo naturales variolae, et quonam artificiales oriantur. Eo enim commento, Naturam corporis humani humoribus incubando, post annos tandem miasma variolosum excludere, atque foris amandare, aetas nostra nunc non laborat.

Cum ergo a natura variola producuntur, id contingere folet, ut materia variolofa ex variolantium corporibus tenuissima exhalans, in vario vehiculo, a variis corporis partibus excipiatur, et a venulis bibulis reforbenda sangninique commiscenda, ex quo tandem a natura, omnis extranei stimuli inimica, extricatur, atque expellipellitur. Atqui haec miasmatis ex alio corpore in aliud traductio, atque eiusdem morbi ab eodem contagio excitatio, quid, per deum, aliud est, quam instio? Si ergo Natura idem sacit ac Ars, quodnam nunc est illud ingens discrimen? Reapse nullum est.

Viae tantum, per quas venenum intrat, variae dantur. In suburbio Vindobonensi Maria Hilf Epidemia quondam regnante plures cuiusdam pistoris infantes variolis confertissimis decumbebant in eodem cubiculo, ubi panes, antequam venderentur, affervabantur. Per totam eam regionem variolae mox graffabantur, eas praecipue in domus diffipata, in quas panes ab hoc pistore divendebantur. Alia via linteamina funt, quae apud lotrices ex variolantium linteaminibus miasma inbibebant, et sanis dein corporibus communicabant. Sufficiat haec haec communissima exempla adduxisse, ut respondeant osores inoculationis, cur mater Natura (varias enim singunt Naturae sormas) ac sortuito potius, quam per medicos ex instituto variolas velit communicare?

Tantum igitur interest inter Naturae et Artis insitionem, quantum inter varias methodos inoculandi a variis medicis adhiberi solitas.

Commoda insitionis.

Nisi utile est, quod facimus, stulta est gloria. Nolo eam utilitatem inoculationis ab eius primordiis repetere, sed ex ipsa insitionis natura demonstrare. At illa insitionis utilitas ita simplex est, ut haec ipsa simplicitas maxima sit asserti huius commendatio.

Selectus constitutionis epidemicae, selectus anni temporis, selectus valevaletudinis, en tres illas conditiones, a quibus, cum in medici fint potestate, omnis pendet variolarum inferendarum utilitas.

Magni Sydenhami effatum, morbum regnantem epidemicum omnes alias intercurrentes febres in suam potestatem redigere, et cognitionem, et curam variolarum facillimam reddidit, ut vel ex eo capite gratam vir divinus posteritatem debuisset spectare. Nostra certa aetas, qua certe erga inventa meritaque magnorum virorum vix ulla fuit ingratior, in omni alia re potius, quam in erutis a Sydenhamo Epidemicorum morborum legibus Virum hunc excellere existimant, forsan ideo, quod eius opera, cum latina sint, non legantur.

Regnante itaque epidemia mali moris, e. g. graffantibus passim febribus putridis medicus variolas non inserat, ferat, pessimum enim et variolosae, et putridae sebris connubium variolas pessimi moris progigneret. Eo magis abstinendum est, si variolosa iam inciderit epidemia, et eam gravia ac perniciosa symptomata comitentur. Id ergo periculum medicus a suis variolosis insitis potuit avertere. Accedit, quod magna sit probabilitas, corpus humanum, variolis per populum non grassantibus, ita esse dispositum, ut miasmati varioloso potentius resistat; et hinc a viro varioloso etiam arte insito minus turbetur.

Anni etiam tempus insitionis negotium aut sacile iucundumve, aut
periculosum etiam atque inamoenum
essicit. Aeris inclementia, pluviae
nivesque, aut sine ullis solibus triste
caelum, denegatus liberior aeris accessus tantopere inoculationi salutaris, et ob instituenda animi oblectamenta inoculatis pueris aeque prosi-

cua, hyemale tempus infitioni parum optum reddit. Omnium minime autumnus morborum popularium feracissimus huic negotio favet, nisi simul variolas, et regnantes morbos velis inserere. Aestuosa quoque aestatis tempora, cum aegri non possint continuo umbras inter et frigora contineri variolarum infitionem minus commodam reddunt. Omnium ergo exoptatissimum est ver adultum. Benignior enim solet esse epidemiarum vernalium indoles. Praeterea liberior et grata aura febriles motus compescit, horti, in qua inoculati per diem una degunt, amoenitas, amicorum et affinium confabulatio musicam inter lususque varios id certe esticiunt, ut omnis infitio variolarum ab initio ad finem usque rusticationi sit simillima. Magna denique vernalis temporis praerogativa in eo est, quod variolofi miasmatis reliquiae, quae post insitas pariter, ac naturales subinde superfunt, fuperfunt, subsequentibus aestivis caloribus sudores inter facillime disflantur; quod minus commode insitione aestate aut hyeme peracta poterit obtineri, ob imminutam corporis a frigidiori atmosphaera transpiratione.

Valetudinis denique corporis, cui variolas medicus velit inserere, ratio habenda est. Male instituitur febre quacunque corpus infestante, primis apparentibus menstruis, in foemina gravida, in puerpera; in morbo etiam quocunque, a superveniente febri exacerbando, ut in haemoptoe, in pthyfi. Minus metuendum est praesente vitio rachitico, vitio serophuloso, debilitate infantum chronica, et ab ipfa dentione levioribus symptomatibus stipata; adeo enim insitio iis non nocet, ut potius ob iustum forte vitae institutum regimen, mire prosit. Habuimus et priori anno, et hoc etiam,

etiam, cum insitio sieret, infantum rachiticorum, et dentitione laborantium exempla, quibus insitio ex voto cessit.

Nulla praeparatio, optima est praepa-

Plurimi medicorum, qui variolarum insitione inclaruerunt, corpora licet fanissima praeparatione varia ad insitionem aptiora reddere studebant. Aliqui largis venae sectionibus excitandam a miasmate varioloso phlogosin avertere cogitabant, sed aegros et vires perdidere. Alii purgantibus ante infitionem faepius repetitis virium ruinam induxere. Neque in mercurio aut antimonio aliquid latet, quod venenum variolosum destrueret. Multi diaetam lacteam commendant, quae tamen aeque parum illorum votis respondet. Neque praecedens longa a carnibus abstinentia, et victus

tus mere vegetabilis proderit, debilitatem enim corporibus inducit. Nil ergo mutandum est in homine sano, cum omnis intempestiva medicina vires labesactet.

Modus inoculandi.

Ea methodus, quae punctura non cruenta in utroque humero ad radicem musculi deltoidei apice lanceolae virus fublatam inter epidermidem et cutim miasma variolosum immittit, et ob incruentum vulnusculum, et ob locum, in quo peragitur operatio, omnibus aliis praeferri meretur. Nam stillans ex profundiori vulnusculo fanguis, ne omne miasma variolosum abluat, et insitionem irritam reddat, metum iniicit. Exemplis id Viennae comprobatum est, cum infantes, punctura cruenta variolosum miasma nullatenus, sequenti nihilominus anno incruenta susceperant. Pejor adhuc

erat antiquior methodus vulneribus latis virus variolosum immitens, mala enim inde persaepe ulcera, nulla arte fananda ortum duxere. Locus etiam, in quo operatio instituitur id commodi habet, ut pars pruritui minus sit exposita, et pustulae genitricis mutationes accuratius possint observari. Taceo alias methodos, cum naribus venenum attrahitur, aut crusta pustulae in pulverem redacta vario modo condita ore deglutitur. prava inde symptomata, cum pustula genitrix in pulmonibus aut in ventriculo nascatur. Et hic Viennae ab ingesto in ventriculum veneno lethalis vomitus observatus est.

Diversa stadia variolarum insitarum.

I. Stadium susceptionis. Est haec non ultima insitionis praerogativa, ut veneni variolosi in corpus humanum essectum mox ab exordio observare liceat. Id omne stadium partialis tantummodo corporis affectio est, quae per varios gradus fatiscens morbum tandem universalem accendit. Iuvabit eas mutationes ordine persequi, cum ex regulari huius stadii decursu pateat, quae ab universali subsequente morbo sperare aut metuere debeamus.

- 1. În primis 24 horis vix aliqua mutatio est conspicua.
- 2. Die secunda tertiave in loco insitionis macula dilutissima rubra apparet, et durities lenticularis tactu dignoscenda.
- 3. Maior durities, rubedo intensior, et pruritus. Ea durities abest,
 si aeger variolas iam olim passus est.
 Tunc enim solum rubra plaga veluti
 a morsu pulicis; tertia et quarta die
 ulcusculum suppurat; et sexta die

vix aliquid in loco vulnerato conspicuum est. Hac itaque duritie apparente de suscepto veneno varioloso certi esse possumus.

- 4. Vergente quarta die insolita aut morositas aut hilaritas in infantibus observatur. Pulsuum levior inconstantia, glandularum subaxillarum dolores tractivi, somnus turbatus, propensio in sudores absque manifestiori febre.
- 5. Die quinto plaga amplior, et microscopio, aut subinde etiam nudo oculo plura punctula, totidem parvae vesiculae deteguntur. Complexus harum vesicularum Pustula genitrix vocatur.
- 6. Die sexto pustula haec genitrix insigniter elevata et acuminata, limbo rubro ardente, pruriente circumscripta,

fcripta, vesiculam pure crassiori plenam exhibet.

7. Die septimo maior pustulae elevatio, pus spissius, et maior limbi tensio. Ea die et initio octavi pustula genitrix maturatur, et topicus morbus finitus est.

II. Stadium ebullitionis. Febris variolofa primaria.

Vergente septima die, pustula genitrice ad maturationem perducta, universalis incipit morbus, febris nempe variolosa. Febris haec indeterminata est, ad nullam febrim principem reducenda. Typus remittentium est, accedente ad vesperam nunc graviori, nunc mitiori exacerbatione, variis stipata adsectionibus systematis nervosi et gastrici. Morositas inconsueta, inquies nocturna, pavores, capitis et lumborum dolor, nausea, vomituritio, cardialgia, daedolatio Syll. IV.

praecipua huius stadii symptomata sunt, et multum mitiora; quam in naturalibus variolis esse solent.

III. Stadium eruptionis. Die nona finita, et decima initiante variolae tandem erumpunt; primo punctula rubella morfus pulicum aemulantia apparent, mox in puffulas affurgunt, duriusculas, discretas, cum puncto albicante sphaeroideo lympha variolosa repleto. Eruptione facta, symptomata febrilia, utpote absoluta crisi, cessant. At ipsius variolarum eruptionis non unus est modus. Subinde enim universalis est, ubi simul et semel contingit, subinde partitis vicibus, ut post duos tresve dies nova variolarum feries prorumpat. Si primum, quod communissime fieri solet, febris mox omnis cessat; non item, si partitae crises contingant, tunc enim temporario levamini brevi nova febris succedit, idque eo repetitur,

tur, donec omnis variolofa materia fit eliminata.

IV. Stadium maturationis. Circa 11 aut 12 diem pustulis sensim increscentibus, limbo magis rubescente circumscriptis, interstitiisque tensis, inflammatis, lymphaque variolosa in pus spissum et slavescens transmutata novi oriuntur sebriles motus. Emphysematosa partium inflammatio, salivae sputatio frequens, et diarrhaeica alvus in hoc stadio frequentiora funt symptomata.

V. Stadium Exarescentiae. Duodecima circiter ab insitione die variola, postquam per diem consistere
visa est, pus, dispersa sluidiori parte,
spissecit, pustula ipsa siccescit, et crusta obducitur slavescente, decidua.
Pruritus molesta potius, quam morbosa assectio in hoc stadio aegros
vexat.

VI. Stadium desquamationis. Exarescentia intra triduum sere peracta, rumpuntur tandem pustulae, et sub surfurum specie decidunt. Succedentes soveae sensim replentur, et stigmata diutius manentia, crassioribus sensim sactis cicatricibus, tandem delentur.

Methodus tractandi variolas artificiales.

I. Methodus praeparatoria. Nullam praeparationem, fi medicamenta spectes, optimam esse, supra monuimus. Diaetae etiam repentina mutatio sanitati inimica est. Totum, quod agere licet, illud est, ut inoculandi ante insitionem per aliquot dies et aeri liberiori, et novo hominum consortio sensim assuesant. Medicus interim attentus, qua fanitate utantur, quid sorte mutandum sit, recte intelliget. Saburra sorte, in primis

primis viis praesente, lene tamarindinatum convenit.

II. Inoculatio ipsa siat in horto amoeno arboribus obsito, atque ruri, si id sieri potest, methodo nunc enarrata.

III. Inoculatione peracta, cura omnis in eo versatur. Imo ut eo toto tempore alienos morbos prohibeas, quibus placidus variolarum decurfus abnormis et fatalis redderetur. IIdo Diaeta variolantium talis sit, ut a victu consueto non recedat, et ab ipso victu carneo ea ratione sensim detrahatur, quo propius variolosae febri accedunt. IIIto Toto morbi tempore aegri in aere frigidiusculo sunt retinendi. Neque id volumus, ut etiam in frigida et immiti aere fub din versari cogantur. In teneris enim, et non assuetis infantibus, ne peripneumonicum inde vitium accedat, metuendum

tuendum est. IV to Moderata sint corporis exercitia, grata varietate vagos sebriculae motus compescentia. Vto A somno, quantum sieri poterit, arceantur, somni enim tempora convulsionibus amicissima. VIto Die tertia quartave ab insitione lene exhibeatur eccoproticum, subinde etiam maturationis tempore lene purgans, e. g. hydromele infantum, aut aqua laxativa Viennensis exhibeatur.

Praemissa nunc generaliori variolas insitas tractandi methodo, adnotationes quosdam peculiares subiungo,
quae variolosam potissimum febrim
spectant. Die ab insitione decima,
adproximante iam eruptionis stadio,
somnus et interdiu, et noctu, quantum sieri potest, sit parcissimus. Novimus enim, non nisi indormientes
convulsionibus corripi. Hinc de die
placido corporis exercitio, hominum
consortio, imo artis musicae incantamentis

mentis sopor discutiendus. Noctu, dum somnus tamen aliquis concedi debeat, stragula et pulvinaria saepius vertantur, ne nimis incalescant dormientes. Fenestrae in contiguo conclavi, aut procellosa tempestate januae serventur apertae. Sub ipsis autem eruptionis moliminibus, convulsionibus somno supervenientibus, infantes e lecto eximendi, spiritu cornu cervi aut frigida excitandi, et aeri frigido mox admovendi, quo incantamenti instar ad se redeunt.

Sub ipsa eruptione saepius praesertim si sit universalis, tota facies ita intense rubet, ut conssuentium variolarum metus subsit. Sed vanus est timor. Post aliquot enim horas sub continuato corporis in aura frigidiuscula exercitio pars maxima variolosi miasmatis in auras diffatur.

Solemne est eruptione variolarum facta febriles motus cessare. Febris igitur si non cessat, aut ideo sit, quod materia non omnis fimul et semel fit deposita, sed partitis vicibus erumpat, vel si id quoque non sit, ea febris aut epidemica, aut sporadica causa exci-Magna prudentia et exercitatione multa opus est, ne id, quod temporarium est, et ejusdem morbi continuatio, pro novo morbo habeatur. Evidens huius rei exemplum inoculatio priori anno in pago Herrnals peracta, praebuit. Infans lacte nutricis enutriendus facta infitione ad eruptionis usque stadium bene valuit. Eruptio etiam optime cesserat. At subito morositas, novum febris augmentum, inquies multa, convulfiones, artuum inferiorum ad fuperiora retractio, et doloris etiam in abdomine acutus fensus fola accuratiori contrectatione dignoscendus. Tam praeceps rerum mutatio nullae epidemicae

demicae nunc fupervenienti febri adscribi poterat. At neque privatam aliquam causam rescire ab adstantibus licuit. Stante hac ignoti huius stimuli incertitudine, variolas nunc non amplius respiciendo, soli intestinorum inflammationi medebatur Stollius. Abdomen totum cataplasmate emolliente continuo fovebatur, clysmata emollientia omni bihorio injecta, mixtura mucilaginofa, et potus insuper emolliens, tepidus, frequenter, at parce exhibebantur, hirudines insuper febre non imminuta applicatae. Nutrici quoque conveniens diaeta praescripta. Continuato ad amussim horum remediorum ufu omnia intra paucos dies emendabantur, rediit variolosa febris, et reliqua quoque stadia ex ordine ad finem usque percurrebant. Infante dein extra periculum posito demum constitit, nutricem a cane domestico, se inscia ipsius dorso infiliente, territam, ubera parvum post

post temporis intervallum, pusioni praebuisse. Observationibus certe constat, lac nutricum a terrore ita immutari, ut non blandus amplius humor, sed summe acris, et vix non venenosus evadat. Non ergo mirum est, tot tantasque turbas in teneris infantum intestinulis excitari.

(Reliqua in proxima Sylloge.)

Febris bilioso-putrida, accedente pulmonum inflammatione.

Vidua 52 annorum, cum per biduum de vehementi siti conquesta esset, ante 13 dies continua febre corripitur, daedolatione, oris amarore et soetore, et soetidissima diarrhaeica alvo accedentibus.

23 Maii, 13 m. d.

Cephalalgia; aurium susurrus assiduus. Foetor amarorque oris. Lingua albescens.

Nulla thoracis oppressio.

Levior dextri atque a rudiori attactu dolens intumescentia.

Vrinae mucosum sedimentum. Al-

Pulfus

Pulsus acceleratus, debilis, inaequalis, remittens.

Color faciei circa labia praeprimis et labia terreus. Petechiae lenticulares hinc inde per corpus difperfae.

Librae ij Decoct. corticis pe-

24. Mai.

Noctu calor et miliaria alba inter largos sudores prodeuntia. Mane bis vomuit biliosa. Vomituritio assidua. Lingua minus tenaci glutine obducta. In profundiori inspiratione exiguus in thorace dolor.

Hypocondrium dextrum minus infarctum. Reliquum abdomen molle.

Alvus 7 mota, urinae biliofae cum fedimento mucofo.

Pulsus celerior, paulo elatior. Eadem continuantur.

25. Mai.

Assidua adhuc temulentia. Foetor oris. Bis vomuit. Copiosa miliaria petechiis intermixta. Vegetior pulsus.

Corticis peruviani decoctum.

26. Mai.

Semel vomuit. Os minus amarescens, minusque foetens.

Levior in medio thorace dolor.

Alvus 5 mota, urina fine contentis.

Pulsuum maius robur. Pars maxima exanthematum disparuit.

Eadem remedia.

27. Mai.

Semel vomuit. Sapor emendatus. Lingua albida.

Levior thoracis oppressio.

Alvus bis posita. Vrina fere sanorum; elatusque pulsus.

Eadem continuantur.

28. Mai.

Vomitus. Oppressio thoracis paulo maior, et profundioris inspirationis impedimentum.

Alvus 6 mota, urinae turbidae. Sudor noctu largus.

29. Mai.

Noctu manifesta exacerbatio; ea finita levamen.

Lingua albida. Doloris punctorii in thorace fenfus, infpiratione profundiori et tuffi auctus. Sputa mucofa. Maior incalescentia, et aliqua pulsuum acceleratio.

Decoctum Salap. tepide.

30. Mai. - 2. Iunii.

Emollientium usu respirationis libertas rediit, doloris et oppressionis sensu sublato. Alvus semper soluta, subinde diarrhaeica, et naturalis pulsuum celeritas.

2. Iunii.

Copiosus noctu sudor. Lingua alba, levissime slavescens.

Vix aliquod doloris in thorace vestigium. Sputa puriformia. In profunda inspiratione inaequalis thoracis elevatio. Alvus 7 mota. Infignis pulsuum debilitas.

Cortic. peruv. et rad. salap. decoct.

3 - 4. Iunii.

Semel iterum amara vomuit. Oppressio et dolor thoracis recruduit. Acceleratus pulsus.

Idem fere sequenti die morbi status.

5. Iunii.

At quinta Iunii frequens tussis, et sputa sanguine tincta, et aliqua pulsuum durities.

Venae sectio unc. V. Emollientia.

6. Iun.

Noctu multa tussis. Profundior inspiratio tussi impedita. Pulsuum natu-

naturalis celeritas, et maior iterum mollities. Sanguis e vena missus crusta phlogistica tectus.

Venae sectio unc. V. Emolliens potus.

7 - 13. Iunii.

Sanguis e vena missus crustam initiantem exhibuit. Dolor thoracis mitior, tussis tamen frequens, et inaequalis inspiratio. Sputa purisormia.

Sequentibus' diebus major inspirationis libertas, et rarior tussis. Emollientia continuata.

13. Innii.

Inspiratio profunda dolens, et inaequalis. Tussis frequentior, irritamentum in supremo thorace. Pulsus duriusculus, vibrans.

Venae sectio unc. VI. Decoct. Salap.

Syll. IV.

14 - 23. Iunii.

Sanguis crusta tectus. Continuatis emollientibus tepidis cortici peruviano iunctis thoraci sensim libertas, pulsui mollities rediit. Rarior continuo tussis, at eadem sputorum conditio.

23. Iunii.

Maior iterum thoracis oppressio, et inaequalis inspiratio. Sputa quaedam cruenta.

Decoctum salap. sine cortice peruviano.

24. Iun. - 5. Iul.

Intra biduum thoracis libertas restituta, sola superstite debilitate, quae cortice iterum peruviano emollientibus iuncto tandem prossigata. Aegra sana discessit 5to Iulii, morbi die 56.

Epicrifis.

Quamvis in hac febre, quae in initio biliofo-putrida fuerat, materia biliosa turgeret, ingens tamen virium vitalium debilitas prohibebat, ne emetico saburra eiiceretur. Etiam pravi humores in tanta virium vacillatione haud impune moventur. Emeticum enim propinatum profusam reddit alvum, et pravos fuccos bonis una mixtos ducendo virium ruinam accelerat. Confultius in hoc rerum statu erigendis viribus insistit medicus, exspectans, quid natura ipsa moliatur. In hac aegra spontaneus vomitus absque magno tumultu, cum vires interim insurgerent, maximam partem turgescentis materiae eliminavit.

At sublato bilioso vitio, et viribus iamiam restitutis inslammatoria pulmonum affectio omnem medentis attentionem postulabat. Fuit haec

C 2

cho

thoracis inflammatio eo peior, quod in aegram incideret longo iam eoque exhauriente morbo conflictantem. At parca, repetita venae sectio, pulmonum fotus assiduus emollienti tepidoque potu sanitatem tandem restituerunt.

THE METAL WITH A PROCESSION

PART MONTHS OF HER LINE

is an applicable to the state of the

Haemorrhagia uteri a rheumate illic deposito.

Ancilla 24 annorum, catameniis per duos menses suppressis, eo toto tempore de cephalalgia conquerebatur. Vena tunc secabatur absque levamine. Ante 3 dies a vehementiori saltatione circa vesperam sebris, intensus in abdomine dolor, et sanguinis ex genitalibus stillicidium. Altera die, cum per suburbium excurreret, in via profusissima uteri haemorrhagia corripitur. Continua sebris, et dolens abdomen. Heri in nosocomium delata. Secta vena est unc. VII.

12. Iun. 3. morbi dies.

Noctu biliofa vomuit. Largissima uteri haemorrhagia saevos inter abdominis dolores. Affiduus diffususque in regione epigastrica dolor, attactus externi impatientissimus.

Lingua albida. Pulsus vix celerior naturali, ad debilem accedens.

In sanguine e vena heri misso inchoans crusta.

Venae sectio unc. VI.
Cataplasma emolliens.
Decoctum Salap.

13. Iun.

Multa noctu ob saevitiem dolorum inquies. Haemorrhagia, quae per diem parcior evaserat, noctu iterum prosussor. Biliosa quoque semel vomuit.

Mane dolor abdominis paulo mitior. Pulfus debilis.

Vrinae

Vrinae biliofae. Alvus semel mota.

Sanguinis e vena missi inchoans crusta.

Emollientia continuantur.

14. Iun.

Nox tranquilla. Conticuit enim dolor, et vix ullum fanguinis profluvium.

Mane dolor iterum recruduit, at magis per abdomen vagabatur, rudiorem etiam attactum ferens. Heri femel tantum vomuerat.

Pulsus paulo acceleration, at magis evolutus, cum aliqua duritie.

Eadem continuantur.

15. Iun.

Dolor abdominis plurimum mitigatus, erransque ad humeros usque.

Par-

Parcum fanguinis profluvium, pallefcensque. Vomitus nullus.

Pulsus plenus, fortis.

Emollientia continuantur.

16. Iun.

Noctu saevus et diffusus capitis dolor, mane remissior sactus.

Fluxus loturae carnium ad inftar.

Lingua adhuc albefcens.

Pulsus plenus, fortis, subdurus,

17-28. Iun.

Continuatis emollientibus sensim pulsuum naturalis molities rediit. Pallescens magis magisque fluxus applicato somenti specie aceto lythargirii aqua diluto tandem omnis substitit, et aegra 28 Iuni e nosocomio dimissa.

Epicvisis.

Vix ullum fuit corporis humani viscus, quod non aliquando dominante hac febre stationaria ab inflammatorio rheumate effet vexatum. hac aegra, de qua non dixerim, an non abortum palla sit, rheuma inslammatorium ad uterum potissimum incumbens genitale fanguinis profluvium produxerat. Diffundebatur enim dolor per totum fere abdomen, et ad dissita non nunquam corporis loca errabundus. Antiphlogistica emolliensque methodus fluxum hunc compescebant, quem certe roborando, adstringendoque adeo non sanasses, ut vehementius longe inflammatio utero et intestinis fuisset infixa.

Vomitus ab infarctu lento bepatis.

Caelebs foemina 34 annorum ante 6 septimanas ex pleuritide decumbens sanata 24 April. dolores abdominis erumpentium catameniorum in se prodromos sentiebat. At altera die sebre continua corripitur, accedente gravi cephalalgia et artuum daedolatione. Die tertia morbi petechiae morbillisormes apparuere. Quarta morbi die vena secta est, sanguine phlogisticam crustam exhibente. Modicum et inconstans inde levamen.

3. Maii, 11. m. d.

Caput temulentum. Os amarum. Lingua arida, ficcescens.

Nulla thoracis oppressio. Tussis rara.

Obtufus in regione hepatis dolor, attactum ferens.

Alvus foluta. Vrinae coloratiores cum sedimento impersecte deposito.

Pulsuum acceleratio, et debilitas.

Calor naturali paulo maior. Color faciei circa labia et nares virefcens. Noctu petechiae apparuere nunc iterum evanidae. Cutis imperfpirabilis.

Radicis alth. unc. 3.

Cum cortic. peruv. 3 VI.

decoct.

4. Maii.

Mitior in hepatis regione dolor. Tussis frequens. Oppressio thoracis nulla.

Alvus semel mota, parca. Vrinae coloratiores absque sedimento.

Pulsium maior celeritas, 'mollities cum debilitate.

Color corporis dilutissime slavescens, genis rubentibus, atque levi circa labia et nares pallore. Daedolatio.

Eadem continuantur.

5. Maii.

Sapor oris amarus. Lingua arida, marginibus albicante muco obductis.

Pulsus paulo elatior. Eadem remedia.

Idem fere sequenti die morbi status.

7. Mai.

Hora 8 matutina manifesta sebris exacerbatio.

Copiosum in urina lateritium se-

Corticis peruv. unc. ij. decoct. cum oxymelle simplici.

8. Mai.

Largus noctu sudor. Sapor amarus. Thoracis et abdominis libertas. Vrinae absque sedimento.

Naturalis pulsuum celeritas, et debilitas.

Petechiae inconstanter apparent disparentque.

Rad. gram. taraxac. et corticis peruv. unc. I. decoct. 21707 P

9. Mai.

Heri tota die nulla febris. At hodie iterum hora octava matutina febris accessio rediit. Mitior tamen paroxismus, solo fere calore absolutus.

Pulsus fere naturalis, dilutior corporis flavedo.

Eadem continuantur.

10. Mai.

Pridie circa septimana vespertinum levis horripilatio. Mane os minus amarescens.

Pulsus naturali celeritate, paulo debilior.

servy, one like

Idem decoctum, additis drachmis tribus arcani duplicati.

11. Mai.

Sapor amarus. Lingua multum emendata, humidior.

Alvus enemate follicitata, copiofa. Vrinae cum fedimento mucofo.

Naturalis pulsum celeritas, atque maius robur. Color corporis et sa-ciei minus flavescens.

Eadem remedia.

12 - 13. Mai.

Bis vomuit circa vesperam.

Altera quoque die aeruginosa vomuit. Lingua slavescens. Amaror oris.

Vrinae coloratiores. Alvus ter mota. Pulsus sanorum.

14 - 17. Mai.

Per subsequens triduum bis de die aeruginosa vomuir. Levior interim abdominis intumescentia, urinae magis coloratae. Naturalis pulsuum conditio.

Tertia die decoctum solvens sine cortice peruviano cum drachmis tribus salis mir. Glaub,

17 - 27. Mai.

Per tres iterum subsequentes dies semel tandem per diem vomuit. Abdomen detumuit. Alvus copiosa, pultacea, Vrinae minus coloratae. Et color faciei multum emendatus.

Eadem remedia continuabatur. 24
Mai. Extracti corticis peruviani
drachm. una quotidie in aqua menthae folutum exhibebatur, urinis nunc
plane

plane naturalibus, et solutiori fluente alvo.

27. Mai. - 17. Iun.

Dolor iterum in regione hepatis per vices recrudescens. Levior cardialgia, et anxietas. Capitis stupor.

Mixtura salina ex cremore tartari drachm. tribus. Roob Ribes. unc. I. et dimidia. Aquae communis unc. V.

Continuato solventium usu cardialgia et anxietatis sensus sensim evanuere, et aegra persecte tandem sanata 17. Iunii, die m. 56 dimissa.

Epicrisis.

Febris in initio inflammatorio-biliosa in putridam tendens, ut ex virium vitalium dejectione colligeba-Syll. IV. D tur. tur. Accedebat topica hepatis adfectio. Discussa phlogosi remittere incipiebat sebris, quod biliosis sebribus fere proprium est, ut postea tandem plene intermittant. At non ex voto res omnis cessit. Cessante enim iam febre frequens et pertinax accessit vomitus, cui male emetico sacta esset medicina, cum non a turgente sursum bile oriebatur. Solventium tandem usu, virium simul vitalium habita ratione, et vomitus cessavit, et virium iactura recuperata est.

Infausta Crisis per parotides.

Ancilla 28 annorum fanissima semper per octo dies sebre continua laborat cum susurru aurium, cophosi, daedolatione artuum. Alvus per 3 septimanas morosior.

20. Iun. 8. m. d.

Cephalalgia. Aurium tinnitus, cophofis.

Continuus amaror oris. Sitis valida. Lingua albida, ficcescens.

Assidua thoracis oppressio, tussis rara, sputa mucosa.

Obtufior doloris in abdomine sensus.

Alvus enemate sollicitata copiosa, seybalosa. Vrinae intense slavae.

Pulsus acceleratus, fortis, durus, vibrans.

Calor fere urens. Rubentes oculi, et rubra quoque facies. Petechiae hinc inde lenticulares.

> Venae sectio unc. VIII. Potus emolliens, tepidus.

21. Iunii.

Intensus noctu calor. Capitis stupor, lingua albida slavescens.

Maior per vices thoracis oppressio. Rarior tussis. Sputa sanguine tincta.

Abdomen non plane indolens.

Alvus semel mota. Vrinae biliosae.

Pulsus acceleratus, fortis, subdurus.

Calor primo attactu urens, manu diutius admota, remissior.

In sanguine e vena heri misso crusta rheumatica, dissusa.

Emollientia continuantur.

22. Iunii.

Nox phantasmata inter validosque aestus peracta. Cephalalgia. Lingua siccescens.

Oppressio thoracis. Tussis rara, pectoralis. Sputa quaedam cruenta.

Hypocondrium utrumque dolens.

Alvus ab enemate non mota.

Pulsus celerior, at minus durus.

Oculorum et faciei robur.

Mixtura falina.

23. Iunii.

Heri a meridie abdominis dolor auctus, attactusque impatiens. Mixtura falina cum decocto falap. commutata.

Nox magis placida, non tamen phantasmatum expers.

Mane capitis stupor, cophosis, lingua albida siccescens.

Oppression thoracis, inaequalis inspiratio inferiori thoracis parte impedita. Sinistrum hypocondrium praecipue dolens.

Alvus nulla, urina cum fedimento biliofo.

Pulsus acceleratus, plenus, durus. Calor urens, facies rubicunda.

Venae sectio unc. V.
Antiphlogistica emollientia.

24. Iunii.

Multa noctu inquies. Mentis vix non plena absentia. Lingua sicca, flavescente muco obducta.

Alvus nulla, urinae biliofae.

Pulsus acceleratus, vibrans. Calor urens, minor faciei, et maior oculorum rubedo.

Sanguis heri e vena missus crusta rheumatica tectus. Serum copiosum, viridescens.

Decoct. Salap. cum succo citri.

25. Iun.

Heri circa vesperam intensior sinistri hypocondrii dolor, et insignis pulsuum duries. Secta vena est ad uncias V. Nullum noctu levamen. Neque mens rediit. Mane sicca lingua, tenaci slavescente muco obducta.

Hypocondrii sinistri minor durities atque dolor. Et dextrum quoque tumidum, dolensque.

Alvus nulla. Vrina cum sedimento mucoso.

Pulsus plenus, fortis, vibrans, durus.

Calor urens. Oculi minus rubentes.

Sanguise vena missus crustam rheumaticam exhibuit.

Venae sectio unc. V. Decoctum salap. cum succo citri.

26 - 27. Iun.

Plena mentis absentia, status quasi semiapoplecticus. Respiratio anxia, et difficilis. Dolens utrumque hypocondrium, atque tensum, alvus pertinaciter clausa, et parcae urinae.

Propinabatur olei ricini uncia dimidia cum succo citri. Atque hirudines applicabantur, quo facto sinistra parotis tumere incepit, cum exiguo aegrae levamine.

A meridie alvus copiosa pone-

Sera vespera maior iterum pulfuum durities. Scarificatione ad nucham instituta sanguinis unc. VI eductae. Magna proxima nocte inquies et iactitatio. Sopor assiduus. Alvus bis mota, copiosissima. Abdomen collapsum. Parotis summe intumuit, dura, tensa.

Pulsus non multum ab hesterna duritie recessit.

Emollientia interna continuabantur, et externe parotidi dolenti applicata.

28. Iun.

Noctu clamores et iactitatio. Eadem nocte et in altero latere parotis intumuit, absque ullo levamine. Coma vigil. Abdomen tumidulum.

Alvus enemate sollicitata, copiosa.

Scarificatio ad nucham. Cataplafma emolliens utrique parotidi circumvolutum.

29. Iun.

Ad initium 29 Iunii, morbi die 17. aegra defuncta est.

Sectio Cadaveris.

Magna seri copia intra integumenta communia, et musculum crotaphitem. Intra Intra meninges et ventriculos magna seri copia.

In utraque parotide inchoans suppuratio, ita ut hinc inde vesiculae pure plende repertae sint.

Pulmo uterque inflammatus, inflammatione tamen non diriffima.

Magna hepatis moles. Gibba pars inflammata. Vesicula fellea multa bile virescente distenta.

In intestinis tenuibus plagae hinc inde subinflammatae.

Epicrisis.

Febri huic, quam fynochum imputrem admixta aliqua biliofa labe in initio recte dixeris, topica brevi et thoracis, et viscerum abdominalium inflammatio accessit. Validus in ini-

tio humorum ad encephalum raptus ex vultuosa facie et rubentibus oculis apparebat. Maiori mox impetu humores ad fuperiora ferebantur, vifceribus abdominalibus spasmo affectis, ut parcae urinae fluerent, et pertinax effet alvi strictura. Non levem in hoc rerum statu operam tulit oleum ricini americani, alvum, quae eccoproticorum stimulum haud tulisset, blande aperiens. At inconstans levamen humorum vi ad parotides appulsa, et triftem morbi exitum accelerante. Raro enim contingit, ut ea crisis fausta sit, magno mox et constanti aegri levamine subsecuto. Frequentius imperfecta crisis per parotides, quae longo tantum tempore discutiuntur, aut suppuratione terminantur. At plerumque, praesertim si in utroque latere parotis oriatur, mors certa instat. Mole enim et magnitudine parotidis humores maiori vi ad encephalum ruunt, et premendo apoplexia aegros

aegros interimunt. Subinde aegri fuffocati pereunt, compressis a parotidum volumine respirationis viis. Accedit, quod ab eadem causa reditus sanguinis ex capite prohibeatur. Nonnunquam, magna humorum pravitate parotis subito gangraena corripitur. Non raro etiam is sunessus exitus est, ut suppurata parotis ulcus sistulosum immedicabile relinquat.

Olei Ricini Americani in colica Pictonum.

Pertinax alvi obstructio, et intestinorum a saturnino stimulo cruciatus dira sunt huius colicae symptomata non nisi emollientissimis remediis tollenda. Eminent inter haec
olea recenter expressa, quae lubricando spasmodicas nervorum turbas
sedant. Oleum praecipue Ricini americani id habet proprium, ut simul et
emolliat, et mitissimo suo purgante
stimulo leniter alvum ducat. In tribus aegris, quorum historia subiungitur, remedii huius singularis essicacia
comprobatur.

Prima morbi historia aegram exhibet enteriticis doloribus saepe, et pertinacissime vexatam. Fracta iam phlogosi, dolor tamen aliqua adhuc pulsuum pulsuum durities et alvi morositas perstabant. Orta est tunc suspicio, an saturninus stimulus subsit. Quod iam ab initio ex aegra quaesitum erat, an saturnina tractaverit, idque semper tamen negaverat, nunc iterum querebatur. Tandem fassa est, se per plures menses in cubiculo, ubi pigmenta terebantur, et interdiu commoratam esse, et noctu etiam decubuisse. Scimus peius affici aegros, si plumbum parce, at repetitis vicibus, idque fummopere in pulverem redactum humano corpori ingeratur. Adhibitum est nunc oleum Ricini, quod per plures dies continuatum naturalem alvo lubricitatem restituit.

Secunda et tertia observatio mitiores a plumbo colicae sunt, quibus oleum Ricini Americani maximam citamque opem tulit.

Observatio I.

Ancilla 22 annorum mense Augusto elapsi anni 1784 enteritide laborabat, methodo generosa antiphlogistica, utpote quaternis venae sectionibus curata, at non perfecta ab hoc tempore sanitas rediit. Ante quatuor septimanas in eundem morbum incidit, per 14 dies decubuit. Sanata iterum, iterumque imperfecte convaluit- 24 April sebre continua corripitur, cum saevis abdominis doloribus, alvo diarrhaeica, tenesmoidea, atque cruenta. Heri, cum in nosocomium esset delata venae sectio unc. VIII. instituta.

26. April. 3. m. d.

Dolor per caput diffusus. Sapor oris pituitosus. Lingua siccescens.

Levior thoracis oppressio.

Dolor per totum abdomen diffufus, in latere dextro maxime per intervalla faeviens, attactus impatientissimus, in thoracem usque protenfus, decubitu insuper in utroque latere auctus.

Alvus bis mota, tenesmoidea, saeva inter tormina, non cruenta, at carnis loturae similior. Vrinae vix coloratiores cum sedimento mucoso.

Pulsus celerior, at minor, quam praegressa nocte durities.

Color faciei leviter flavescens.

Sanguis heri e vena missus compactus.

Decoctum salap.
Cataplasina emolliens.
Enema emolliens.

27. April.

Heri a meridie intensius doluit abdomen. Magna noctu inquies.

Mane eadem doloris per intervalla intensio in abdomine, thorax tamen liberior.

Lingua circa margines humidior.

Alvus parca absque tenesmo. Vrinae fere naturales.

Pulsus celerior, fortis, subdurus, doloris vehementiae haud respondens.

Venae sectio unc. VI. Emollientium continuatio.

28. April.

Nox parum tranquilla. Lingua albida, leviter flavescens in medio.

Eadem fere doloris in abdomine vehementia.

Alvus etiam ab enemate haud mota.

Minor et celeritas et durities pul-

Sanguis e vena missus crusta phlogistica contracta tectus.

Emollientia continuantur.

29. April.

Mitior paulo abdominis dolor, per vices intensior. Alvus, licet enemate follicitata, non mota.

Pulsus naturali fere celeritate, at plenior, subdurus.

Venae sectio unc. V. Emollientia continuantur. Vesicans ad nucham.

30. April.

Dolor minus intensus. Eadem pulfuum conditio. Alvus nulla. Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus.

Solutio Mannae unc. ij. ß. in emulfi Librar: ij. Emollientium continuatio.

5. Maii.

Heri a meridie dolor abdominis intensior, ut mannae usus interdice-retur.

Noctu maior pulsuum durities. Secta vena est, unc. VIII.

Leve noctu levamen. Alvus femel movebatur, parca.

Dolor abdominis acutus, per vices tamen remissior, atque thoracis latera minus vexans. Vrinae cum sedi-

Pulsus naturali celerior, fortis,

Sanguis e vena missus initiantem crustam exhibuit.

Vsus emollientium continuatur.

2 — 3. Mai.

Noctu rudiorem attactum abdomen bene tulit, mane iterum impatientius.

Alvus bis mota, parcissima. Aliqua adhuc pulsuum durities.

Idem fere sequenti die morbi status. Alvus tamen nulla.

Eadem continuata.

4. Maii.

Aliqua doloris remissio. Alvus nulla. Modica pulsuum durities.

Oleum ricini: ter de die unc. dimidia iusculo dilut. Potus emolliens.

5 - 15. Maii.

Prima die alvus non movebatur, movebatur at altera binis vicibus. Continuato olei ricini et potuum emollientium ufu alvus sequentibus diebus liberrima.

At doloris haud magnum, et inconstans exstitit levamen; circa vesperam plerumque recrudescentis. Quandoque et thorax vexabatur. Maior sensim pulsuum, et linguae etiam mollities.

15. Maii.

Dolor abdominis ultimis praecedentibus diebus sensim mitior factus, nunc cessans. At lateris iterum dolor, attactum non serens. Artuum insuper superiorum vagi dolores. Pulsus naturalis, et soluta alvus.

Sambucina cum spiritu Mindereri.

CORE ST. Mair, E LEGO

16. Mai.

Dolor lateris imminutus. Abdomen vix non indolens. Pulsus naturalis.

> Vesicans dolenti lateri: supra vesicans emolliens cataplasma.

Sambucinorum continuatio.

17. Maii.

Nox tranquilla. Levior in late-

re dolor. Abdomen vix non indolens. Pulfus fanorum.

Sambucina cum grano uno tartari emetici.

18. Maii - 5. Iunii.

Rheuma humerum potissimum occupans continuato usu tartari emetici sambucinis iuncto, tandem mitissimus, ut aegra 27. Maii, e lecto surgeret. Tartari emetici dein granum dimidium exhibebatur.

At tempestate frigidiori facta proximis diebus dolor et brachii et abdominis ita recruduit, ut 3. Iunii vesicans latum intra scapulas poneretur. Granum iterum recrudescentibus doloribus tartari emetici sambucinis addebatur.

5. Iunii.

Binis iam diebus vespertina dolo-

ris exacerbatio, fine ulla tamen febre; decoctum Salap. iterum exhibitum, et cataplasma abdomini applicatum.

7. Iunii mitior equidem abdominis de die dolor. At in thorace doloris et ardoris fensus. Lingua leviter savescens. Alvus nulla. Aliqua pulsuum durities. Vena secta est ad uncias V. sanguis incipiente crusta tectus. Vespertina iterum doloris intensio.

Altera die rheumate et pulmones, et dextrum iterum latus pertinaciter occupante vesicans nuchae applicabatur. Alvus per 4 dies clausa tandem copiosa ponebatur cum magno levamine. At dolores non penitus subacti, modo in brachium, modo in latera thoracis, aut in abdomen, subinde in omnes eas partes simul incubuit. Tartarus emericus iterum sambucinis iungebatur, et 22. Iunii vesicans nuchae

chae applicatum fluxu seroso per triduum continuato. His remediis dolores sensim mitissimi, ut aegra iterum obambularet.

3. Iunii.

Circa meridiem subita magnaque thoracis oppressio, et acutus dolor, profundiori inspiratione auctus. Vena iterum secta est ad uncias VII. Vesicans iterum nuchae applicatum, et decoctum Salap. exhibebatur tepide. Tertia iam die liberior respiratio, et valde mitescens dolor. Sub continuato potuum emollientium usu omnes tandem pertinacissimi huius rheumatis reliquiae penitus eversae, et aegra 15. Iulii 82 morbi die sana discessit.

String Feld of String of String

art duscina lived and 2001

Observatio II.

Figulus 33 annorum per novem menses plumbata tractans, abhinc duobus mensibus de assidua daedolatione, et artuum quadam rigiditate conqueritur. Ante 4 dies sebre continua corripitur, accessit altera die dolor abdominis, tertia die versus vesperam aeruginosa vomuit, dolor intensior, et alvus pertinaciter clausa.

14. Iun. 4. m. d.

Caput grave. Sapor pituitosus, lingua albida. Dolor per totum abdomen diffusus, rudiori attactu modice auctus.

Alvus noctu semel ab enemate mota. Vrinae intense slavae.

remulti process combined to

Pulsus naturali celeritate, plenus, fortis, durus chordae ferreae ad instar.

Cataplasma emolliens.

Potus antiphlogisticus emolliens.

Olei ricini bis de die unc. dimidia.

15. Inn.

Nox inquieta. Versus auroram mitior paulo dolor. Lingua albida. Aliquoties biliosa vomuit.

Abdomen attactus minus impatiens. Alvus semel ab enemate sollicitata. Vrinae biliosae sine contentis,

Pulsus plenus, fortis, durus.

Eadem continuantur.

16. nIu.

Nulla doloris mitigatio. Vagilartuum dolores. Rarior vomitus.
Alvus

Alvus ab enemate bis mota. Minor pulsuum durities.

Ter de die unc. dimidia olei ricini

Potus emolliens, antiphlogisticus.

17. Iunii.

Maior noctu quies. Aliqua doloris mitigatio. Alvus nulla. Vomitus nullus.

Eadem continuantur.

18. Iunii.

Iterum vomuit biliosa. Dolor remissior. Alvus nunc etiam nulla. Vrinae biliosae.

Emollientia et oleum con-

19. Iun.

İngens foecum copia deiecta. Semel heri biliofa vomuit. Abdomen leviter dolens. Maior pulfuum mollities.

Eadem fere altera die aegri conditio.

Eadem continuantur.

21. Iun.

Manifestus sub profundiori inspiratione oppressionis et doloris sensus. Tussis pectoralis, sputa purisormia, duriorque iterum pulsus.

Lingua albescens, sapor oris pi-

Alvus quater sponte mota, copiosa. Vrinae intense slavae. Abdomen molle, indolens.

Venae sectio unc. VIII.

Potus emolliens, tepidus.

Vsus olei ricini non conti

nuatur.

22. Iun.

Levior et oppressio, et dolor. Pulsus mollior, naturali celeritate. Sanguis e vena missus compactus.

Vrinae intense coloratae. Alvus bis mota, spontanea.

Emollientia continuantur.

23 - 25. Iun.

Plena thoracis libertas. Aequalis inspiratio. Vrinae minus coloratae, libera alvus. Pulsuum naturalis conditio.

Elapso biduo aeger sanus discessir.

Obser-

Observatio III.

Ancilla 18 annorum per novem menses apud pictorem terendis pigmentis inserviens ante 3 circiter menses vagis artuum doloribus vexari cepit. Ante 10 dies sebre continua corripitur; accessit vomitus frequens, colicus dolor, et alvi morositas.

20. Iun. 10. m. d.

Cephalalgia, dolor per frontem ad utramque genam diffusus.

Lingua albida. Oris amaror. Heri primum vomitus cessavit.

Assidua, at levior thoracis oppressio, rara tussis.

Dolor per abdomen diffusus, verfus dextrum hypocondrium magis acutus, attactu externo, et decubitu in sinistro latere auctus. Alvus ab aliquot diebus constipata. Vrinae coloratiores cum sedimento mucoso.

Pulsus vix celerior, fortis cum aliqua duritie.

Venae sectio unc. VIII. Cataplasma emolliens. Potus emolliens tepidus.

21. Iun.

Nox tranquilla. Sapor oris pituitofus, albescens lingua. Levior thoracis oppressio. Dolorum in abdomine nulla mitigatio. Alvus pertinaciter clausa.

Pulsus plenus, fortis, vibrans.

Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus.

Continuantur emollient.

Versus auroram aucta dolorum saevities. Alvus nulla. Aliqua pul-suum mollities.

Venae fectio unc. V.

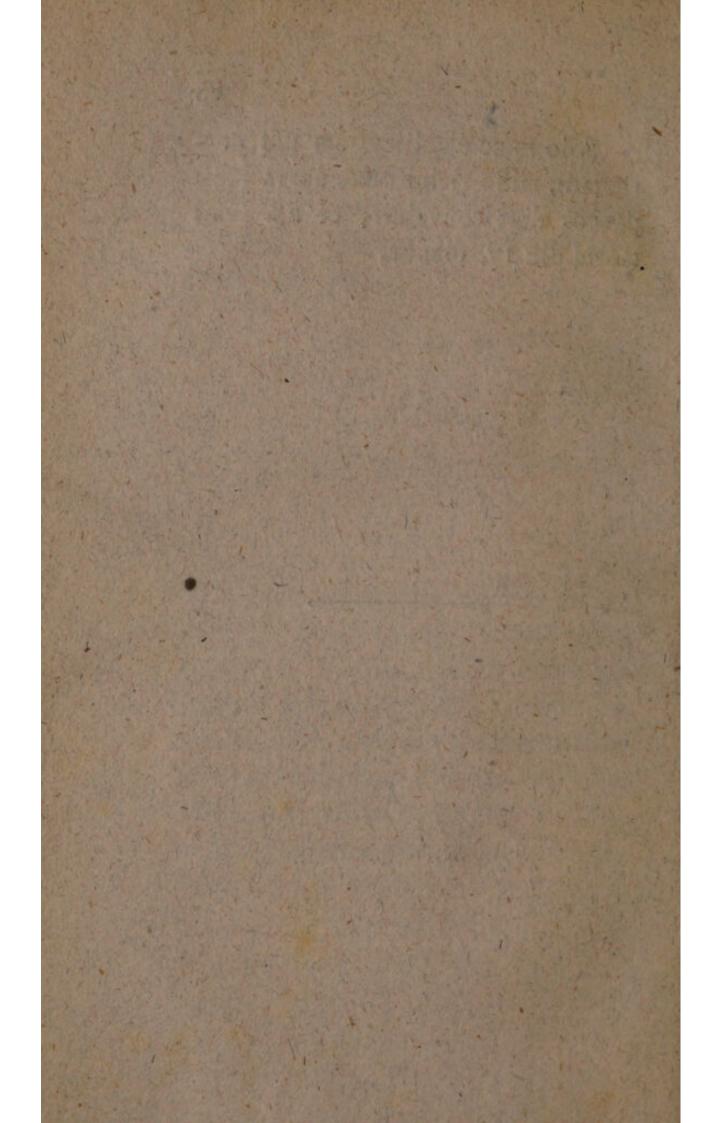
Oleum ricini: ter de die uncia dimidia.

Emollientium continuatio.

23. Iun.

Heri circa vesperam alvus per 11 dies pertinaciter clausa, sponte mota, stercorea, copiosa, noctu etiam bis posita. Insigne levamen. Mane dolor plurimum mitigatus rudiorem etiam attactum ferens. Vrinae biliosae. Molliores pulsus. Sanguis e vena missus crustam iterum pleuriticam exhibuit.

Solo nunc emollientium usu continuato, misso ricini oleo, aegra intra paucos dies convaluit, et 28. Iunii morbi die 17. dimissa.

OBSERVATIONES

MEDICAE

VARII ARGVMENTI-

EDIDIT

IOSEPHVS EYEREL.

STLLOGE V.

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WVCHERER.

MDCCLXXXVI.

£23

nes et eva , in factions fin

de done - madant felt

Febris pituitosa febri inflammatoriae succedens.

Non infrequenter accidere, ut in eodem morbo febris febri succedat, in tertia harum observationum Sylloge p. 49 adnotavi. Ab eo tempore plures observare casus licuit febrium inflammatoriarum in pituitosas tandem febres desinentium. Prima utique in his febribus inflammationis ratio habenda est, cavendum tamen, ne nimis faciles simus in mittendo sanguine, ut natura longo per se morbo fer endo par sit.

Iuvencula 17 annorum ante 14 dies prima vice catamenia experta est. Die 16 Aprilis Dominica paschatis et carnes et ova, ingurgitata simul cerevisia, devoravit. Altera die sebre continua corripitur cum insigni lumborum et praecordiorum dolore. Primis mox diebus purgans sumsit, unde alvus quotidie 5 — 6 mota.

27. April. 11. m. d.

Cephalalgia, lingua arida, fissa.

Nullum profundioris inspirationis impedimentum. Dolor ad scrobiculum cordis assiduus.

Abdomen in regione hepatis acute dolens, tensumque.

Alvus quinquies mota, aquosa. Vrinae brevi iumentosae factae cum sedimento bilioso.

Pulsus naturali multo celerior,

Terreus faciei color, genis alterne rubentibus. Cutis inperspirabilis.

> Decoctum hordei cum roob ribesiorum, et syropo acitosi: citri.

> Cataplasma emolliens lateri dolenti applicatum.

28. April.

Nox infomnis. Capitis dolor, lingua albida mucofa. Tuffis frequens ab irritamento circa praecordia. Dolor in hepatis regione evanuit.

Alvus diarrhaeica octies mota. Vrina coloratior absque sedimento.

Pul-

Pulsus celer sine duritie. Cutis strigosa.

Decoctum salap.

29. April - 4. Maii.

Affidua sequentibus diebus tusticula, et cutis siccitas. Diarrhaeica, non tamen profusa alvus. Vrinae paulo coloratiores, decrescens pulsuum celeritas. Eadem continuata remedia.

At 2 Maii mite incessit delirium. Pulsus plenus sortis. Perstabat hoc delirium tota die; sera vespera maior pulsuum durities, ut sanguinis unciae VIII e vena mitterentur. Alvus interdiu in lectum posita.

Mane plena animi praesentia adfuit, iustumque pulsuum moderamen. Vrinae sere naturales, alvus 5 mota. Sanguis e vena missus compactus, Tussicula. Sicca cutis.

Emollientium continuatio.

4. Maii.

Tussis frequens catarrhosa, cutis imperspirabilis. Hinc inde deciduae cutis squamulae.

Alvus parcior, urinae naturales cum fedimento mucofo. Pulfus naturales rali modice celerior.

Sambucina cum spiritu Mindereri.

Cataplasma emolliens abdomini et thoraci applicatum.

5. Maii, 19. m. d.

Alvus 7 mota, atque ut praegreffis diebus in lectum maximam partem posita. Pulsus celerior, mollis, ad debilem accedens. Faciei pallor.

VI. cum rad. alth. unc. I. et dimidia decoct.

6 - 8. Maii.

Sexta Maii mitissimum delirium, altera die omnino nullum. Rarior tussicula. Vrinae naturales cum pauco fedimento mucoso impersecte deposito. Pulsuum debilitas. Cutis sicca.

Eadem continuata.

8. Maii.

Maxima noctu tranquillitas. Tufsis frequens catarrhosa. Cutis sicca.

Alvus noctu bis mota, confistens. Vrinae turbidae. Cuticula hinc inde instar fursurum secedens. Pulsus modice celerior.

Cortex peruvianus emollientibus iunctus.

9-30. Maii.

Continuato horum remediorum connubio alvus continuo lubrica et affidua cutis desquamatio; pulsuum vigor et appetitus sensim rediere. Tandem solum decoctum corticis exhibebatur, eoque continuato cura ad finem perducta.

Observatio II.

Textor 22 annorum ultima Aprilis vino largius indulfit. Sera vespera febre continua corripitur, praecordiis admodum dolentibus, cum vertigine et amarore or is. Nona morbidie vena secta est; modicum inde levamen.

II. Maii, II. m. d.

Minor capitis temulentia, osque minus amarum. Lingua albida flavescens.

Nulla thoracis oppressio. Tussis rara visceralis. Sputa mucosa.

Dolor auctus in tota regione epigastrica, circa hepar imprimis, tussi et attactu auctus.

Alvus ter mota, urinae paulo coloratiores. Pulsus acceleratus, plenus, vibrans.

Color faciei et oculorum dilutissime slavescens.

> Venae sectio unc. VII. Decoct. hordei cum nitro.

> > 12. Mai.

Mitior noctu calor. Tuffis frequens, visceralis. Sputa biliosa.

Minor abdominis dolor, rudiorem attactum ferens. Minor et celeritas et durities pulsuum. Sanguis e vena missus crusta tectus. Flavescens serum.

Alvus ter mota, urina fere naturalis.

Mixtura falina.

13 - 14. Maii.

Levior omni die dolor. Naturalis lis pulsuum conditio. Accessit surditas. Alvus soluta. Tussicula.

Eadem continuata.

15. Maii.

Maior noctu incalescentia et vexans tussicula. Mane miliaria in abdomine apparuere.

Os amarum. Lingua albida flavescens, tenaci glutine obducta. Sputa pendula, glutinosa. Doloris in regione hepatis reliquiae.

Pulsus modice celerior.

Alvus quater mota, pultacea.

Sambucina.

16. Maii.

Copiosa miliaria. Rarior tussis. Sputa pendula, glutinosa. Lingua cir-

ca margines albida. Levis ad cardiam dolor. Minor auditus difficultas. Alvus quater mota, pultacea. Naturalis pulfuum celeritas, cutis perspirabilis.

Eadem continuantur.

17. Maii.

Confertissima in thorace et abdomine miliaria. Tussicula. Dolor ad cardiam vix ullus. Naturalis urinarum et pulsuum conditio. Continuatis sambucinis aeger intra 14 dies sanatus e nosocomio discessit.

Observatio III.

Ancilla 22 annorum 23. Iunii, cum frigidam affatim hausisset, vesperi sebre corripitur, cum sensu oppressionis ad cardiam. Altera die, sebre perstante, purgans sumpsit, hausta posthac cerevisia, qua vis purgans acueretur. Alvus ab eo tempore diarrhaeica. Quinta morbi die ab emetico assumpto quinquies vomuit, modico inde subsecuto levamine.

30. Iulii, 8. m. d.

Cephalalgia, fapor oris pituitofus. Lingua albida, modice flavescens.

Nulla thoracis oppressio, at frequens catarrhosorum tussicula. Sputa mucosa. Levior ad cardiam dolor.

Vrinae fere naturales, cum fedimento mucofo imperfecte deposito; alvus 8 mota. Pulsuum modica acceleratio, aliqua tamen durities et vibratio.

Sambucina.

I. Julii.

Rarior tuffis, Sputa glutinosa. Alvus quater mota. Pulsus naturali vix celerior.

Mixtura falina.

2 - 6. Iulii.

Febricula. Vrinae brevi iumentosae factae, cum sedimento lateritio,
copioso. Sputa pituitosa largiter affluentia cum magno aegrae levamine.
Frequens tussis. Alvus soluta.

Eadem continuata.

6. Iulii.

Quinta Iulii sera vespera miliaria in abdomine prorupuere. Frequens spu-

sputatio pituitae. Alvus semel mota, urina cum sedimento mucoso. Pulsus ferme sanorum.

Eadem remedia.

7. Iulii.

Largus noctu sudor. Tussis rarior. Lingua alba, slavescens. Sputa copiosa, glutinosa. Alvus semel mota. Copiosa miliaria. Ob alvum morosiorem maior salis medii dosis exhibita.

8 - 14. Iulii.

Largae his diebus nocturnae sudatiunculae. Lingua albida. Frequens, copiosa glutinosae materiae sputatio. Alvus debite soluta. Vrinae lateritiae. Febricula tenuissima. Miliaria abdomen obsidentia.

> Sambucina cum spiritu Mindereri.

14 - 24. Iulii.

Fatiscente sensim sebricula assuxu glutinosae materiae imminuto, et tenuiori, miliaribus disparentibus, et desquamari incipiente cuticula, decoctum corticis peruviani exhibebatur, sub cuius usu continuato aegra sanata 24. Iulii discessit, m. d. 32.

Legacian de de de la companya de la

Mill sporter proportion

Treated white Lanvia

a stole to the artist

coloration as necessarios

Observatio IV.

Iuvencula 15 annorum, catamenia nondum experta, 25. Iunii febricula corripitur assidua, cum artuum daedolatione, ore amariusculo, inappetentia, et sixo in regione lienis dolore. Continuo fere obambulabat agenda persiciens. Ab assumptis domi suae pillulis 11. m. d. bis vomuit, 18. alvum deiecit, unde dolor intensior reddebatur, et alvus diarrhaeica perstabat.

11. Iul. 17. m. d.

Lingua alba, levissime flavescens.
Os minus amarum.

Abdomen in regione lienis tumidulum, modice dolens.

Alvus fexties mota. Vrinae paulo coloratiores naturalibus.

Pulsus modice celerior, durius-

Copiosa per totum abdomen miliaria. Pallescens facies. Artuum daedolatio.

Decoctum salap.
Cataplasma emolliens.

12. Iulii.

Noctu maior incalescentia, et largus sudor. Miliaria vix non omnia disparuere. Dolor in hypocondrio sinistro mitior. Tenuissima febris.

Alvus 7 mota, cutis perspirabilis.

Decoctum falap.

13. Iulii.

Nox placide peracta. Vix ullus in hypocondrio finistro dolor. Pul-

fus ferme naturalis. Decidua hinc inde furfurum specie cuticula.

Alvus 2 mota. Lingua alba.

Sambucina cum nitro.

14. Iulii.

Noctu copiosa iterum miliaria prorupuere largos inter sudores pectus potissimum obsidentia. Abdomen molle, indolens. Naturalis pulsuum conditio. Alvus 4 mota. Cutis perspirabilis.

Eodem sambucino remedio continuto aegra sensim convaluit, et 28. Iulii morbi die 34. e nosocomio discessit. Peripneumonia cum febre bilioso-putrida complicata lethalis.

Ianitor 74 annorum, quondam miles, sanissimus semper, ante 18 circiter
dies sebre continua corripitur, cum
aurium tinnitu, incalescentia magna,
oris amarore, siti valida, daedolatione, dolore lateris sinistri punctorio,
et alvo hucusque diarrhaeica. Quarta morbi die a vena secta dolor lateris sublatus.

22. Maii, 18. m. d.

Caput grave, susurus aurium.

Os amarescens. Lingua slavescens, intermixta albedine, hirsuta. Nulla thoracis oppressio. Levior dextri hypocondrii tensio.

Alvus 2 mota. Vrina coloratior.

Pulsus acceleratus, plenus, cum aliqua duritie.

Color oculorum et faciei, circa labia et nares praesertim, dilutissime flavescens. Genarum rubor.

> Mixtura falina cum roob ribesiorum.

23. Maii.

Maior capitis temulentia, et aurium susurrus. Lingua hirsuta, albido-flavescens. Os amarum.

Abdomen infarctum. Alvus bis mota, parca. Vrinae iumentosae, sedimento mox bilioso deposito. Naturalis fere pulsuum celeritas.

Eadem continuantur.

24. Maii.

Minor abdominis infarctus. Alvus bis mota, copiosa, stercorea. Vrinae nae iumentosae, cum sedimento bilioso imperfecte deposito.

Lingua alba, flavescens, tenaci glutine obducta. Pulsus naturalis.

Eadem remedia.

25. Maii.

Minor capitis temulentia. Lingua minus hirsuta. Abdominis infarctus. Alvus 2 mota. Vrina coloratior. Eadem conditio.

Solutio Mannae cum sale mirab. Gl. et cremore tart.

26. Maii.

Alvum quinquies posuit, minor abdominis infarctus. Vrinae brevi iumentosae factae cum sedimento lateritio. Pulsus modice acceleratus, ad debilem accedens. Magna caeteroquin animi indifferentia.

Decoctum corticis peruviani cum oxymelle.

27. Maii.

Alvus 2 mota. Eadem fere reliquorum conditio.

Mixtura falina ufui decoct. cort. interpolata.

28. Maii.

Maior paulo pulsuum vigor. Alvus bis posita. Vrinae biliosae. Indifferens animus. Lingua impura, slava.

Eadem continuantur.

29. Maii.

Heri per totam fere diem magna virium vitalium prostratio. Nox inter deliria transacta. Lingua arrida, circa margines flavo glutine, tenaci, ductili, obducta. Pul-fuum debilitas. Abdomen turgidum. Alvus ab enemate ter mota. Delirium per vices mussitans. Coma. Tendinum subsultus.

Cortic. peruv. unc. una et dimidia, cum uncia dimidia dia fl. arnicae, decoct.

Latum vesicans intra scapulas.

30. Maii - 1. Iun.

Sub usu corticis peruviani storibus arnicae iuncti, et vires erigebantur, et gluten illud tenas os atque fauces obsidens incidebatur. Sopor tamen assiduus, et taciturna deliria. Alvus soluta, spontanea. 31. Maii accessit praucedo, et frequens tussis.

I. Iunii.

Maior animi praesentia. Oppres-

sio thoracis, tussis frequens, sputa crocea. Pulsus plenus, durus.

Alvus semel ab enemate mota. Vrinae biliosae. Abdomen tumidulum.

Radix altheae unc. una et dimidia cum unc. una fl. arnicae decoct.

2. Iunii.

Minor thoracis oppressio. Tussis rarior, sputa nulla; mollior pulsus.

Abdomen tumens, alvus ter posita. Vrina biliosa.

Lingua glutine minus tenaci ob-

Cortex peruv. cumfl. arnicae.

3. Iunii.

Crebra noctu tuffis. Abdomen

tensum. Alvus bis mota. Vrina copiosa, fere naturalis. Pulsus debite plenus. Sopor assiduus.

Eadem, addito rad. alth.

4. Iunii.

Maior thoracis oppressio. Frequens tussis, sputa nulla. Sudor universalis. A meridie accessit respiratio stertorosa, et aeger sera vespera periit.

Sectio cadaveris.

Thorace aperto pulmones pleurae firmiter adnexi apparuere, dexter praecipue.

Dexter pulmo crude, finister leviter inflammatus.

In utroque thoracis cavo quatuor feri flavescentis librae contentae.

In cordis utroque ventriculo magna copia lymphae coagulabilis polypi figuram effingens.

In intestinis, et in vesica quoque urinaria sanguinis hinc inde suffusio.

Epicrisis.

Synochus fuerat in initio imputris, biliofa tamen afperfa labe, quam ex urina, linguae conditione, ore amaro et anni epidemica conftitutione colligere licuit. At neglectus per octodecim dies morbus, et provectior aetas virium vitalium ruinam accelerabant, adeo, ut fractum corpus, accedente inflammatorio stimulo pulmones obsidente, morbo ferendo impar fuerit.

III.

Exanthema urticatum.

Rarius occurrit inter exanthematicos morbos urticatum exanthema, ut vel ideo binos casus adnotari mereantur, quorum alter febrim urticato exanthemate iudicatam, et huius ipfius exanthematis non obscuram cum miliaribus affinitatem, utpote eodem catarrhoforum tufficula praenuntia, exhibet: alter autem casus febris est continuae remittentis, in qua cuti scarlatina continuo suffusae, urticatum inter febriles circuitus exanthema iungebatur, inter fudores iterum disparens. Iusto febris principis, in utroque casu, moderamine, fatiscente febre exanthemata quoque disparuere.

Observatio I.

Puer 9 annorum 21 Martii febre continua corripitur, cum daedolatione artuum inferiorum, oppressione thoracis, abdominis doloribus assiduis, et diarrhaeica alvo. Die morbi octava in nosocomium magnum susceptus est. Secta est vena.

29. Martii, 9. m. d.

Caput vertiginosum. Os amarum. Lingua albido - flavescens.

Oppressio thoracis. Thorax sub profundiori inspiratione inaequaliter elevatus, inferiori sinistri thoracis parte introrsum tracto, et serius elevato. Tussis pectoralis; irritamentum sub medio sterno. Os amarum. Lingua albido-slavescens.

Aodominis dolor assiduus, dissusus, attactum externo auctus. Genuum nuum dolor rheumaticus, vage etiam artuum dolores.

Pulsus acceleratus, fortis, durus, vibrans. Calor magnus fere urens.

Vrinae biliosae absque contentis.

Alvus ter posita. Petechiae in pectore lenticulares.

Venae sectio unc. VIII. Cataplasma emolliens. Decoctum salap.

30. Martii.

Vix ulla thoracis oppressio. Infpiratio adhuc inaequalis, liberior tamen finistri thoracis elevatio. Tussicula frequens. Sputa mucosa.

Arctiores doloris in abdomine limites. Nulli artuum dolores. Pulfuum eadem celeritas, minor tamen duridurities. Sanguis e vena missus crusta phlogistica tectus.

Emollientia continuantur.

31. Martii.

Tussis frequent, pectoralis. Mitior abdominis dolor, at maior pulfuum celeritas, et durities.

Vrinae fere naturalis, alvus semel mota.

Venae sectio unc. VI. Potus antiphlogisticus.

1 - 3. April.

Mitescens sensim abdominis dolor, rudiorem tandem attactum serens. Tussicula gutturalis. Pulsuum celeritas, minor tamen vibratio.

Alvus sexies mota copiosa.

Idem fere sequenti biduo morbi status, eademque adhibita emollientia remedia.

4. April.

Vix ullae doloris in abdomine requiae. Tufficula frequentior. Pulfus minus celer.

Alvus bis mota. Vrinae fanorum. Eadem remedia.

5. April.

Noctu in brachio dextro urticatum exanthema prorupuit. Rarior nunc tussis, mollesque pulsus. Abdomen indolens.

Alvus ter mota.

6. April. Exanthema urticatum disparuit. 7. April. aeger apyretos, solo usu largo potuum emollientium tepidorum continuato aeger 16. April. m. d. 26. sanus e nosocomio discessit. Syll. V. C Obser-

Observatio II.

Laniarius 32 annorum 18. Iulii mox ab esu raphani friguit, incaluit, prorumpente sub incalescentia in cruribus et pectore tuberculoso, ut dicebat, exanthemate. Altera die nulla sebris, at oppressionis sensus circa praecordia. 20. Iulii frigore iterum corripitur, calore tamen nullo subsequo. Bis ea die biliosa vomuit, cum aliquo levamine.

21. Iulii, 4. m. d.

Lingua alba levissime slavescens. Os minus amarescens. Oppressio circa praecordia. Vrinae biliosae, alvus semel mota. Color corporis et saciei slavescens. Scarlatinosum in facie et pectore exanthema. Pulsus paulo celerior cum aliqua duritie.

Mixtura falina.

22. Iulii.

Quinta matutina manifesta exacerbatio. Durante incalescentia urticatum quoque exanthema scarlatinoso iungebatur, thoracem et crura obsidens, inter sudores iterum disparens.

Eadem remedia.

23. Iulii.

Alvus octies posita. Vrinae coloratiores. Pulsus naturali celeritate, plenus, fortis. Abdomen molle, indolens. Dilutior scarlatina.

Decoctum folvens cum fale mirab. Gl.

24. Iulii.

Rediit circa septimam matutinam paroxismus, praecedente mitior. Vriticatum iterum exanthema apparuit.

- 25. Iulii aeger apyretos.
- 26. Iulii levissima exacerbatio. Nullum exanthema urticatum.
- 27. Iulii. Alvus 6 mota. Pulsus fanorum. Vix ulla scarlatinae vestigia.
- 28. Iulii. Nulla exacerbatio rediit. Alvus quinquies mota. Lingua levissime albida. Continuato decocti solventis usu aeger 29. Iulii 12. m. d. sanus discessit.

4113 was an the minds

Inflammatoria viscerum affectio cum labe biliosa.

Observatio I.

Scriniarius 31 annorum a quatuordecim circiter diebus de vertigine per vices accedente conquestus est. 12. Maii sebre continua corripitur, accedente dolore lateris sinistri punctorio. Eadem die bilem vomuit cum multa pituita.

15. Maii, 4. m. d.

Dolor lateris sinistri assiduus a sinistra mamma ad ultimam usque costam spuriam dissus, tussi, inspiratione et externo attactu auctus. Tussis rara, sputa nulla. Pulsus celer, fortis, plenus, durus, vibransque. Lingua albida, modice flavescens.
Os insipidum.

Abdomen indolens. Vrinae paulo coloratiores absque contentis. Alvus semel posita, pultacea.

Color corporis dilute flavescens. Calor naturali paulo maior.

Artuum inferiorum, et brachii potissimum dextri vagi dolores.

Secta vena est domi, tertia morbi die, eaque cum in nosocomium magnum aeger deportaretur, repetita. Insigne inde levamen obtentum.

Venae sectio unc. VIII.
Potus emoll. nitros. tepid.

16. Maii.

Multa noctu inquies. Dolor lateris angustioribus terminis circumscriptus, feriptus, mitiorque. Oppressionis in medio thorace sensus, media sinistri thoracis parte, cum profunde spiritus duceretur, minus alte elevata.

Pulsus naturali parum celerior, vibrans, subdurus. In sanguine e vena misso crusta rheumatica.

Artuum praesertim inferiorum dolores vagi attactus externi impatientes.

Alvus femel mota, scybalosa. Vrinae nebulosae. Corpus dilute slavescens.

Emollientia.

17. Maii.

Mitia hac etiam nocte phantas-

Dolor lateris plurimum mitigatus. Inspiratio profunda liberior, nondum omni modo aequalis. Modica pulsuum celeritas, durities nulla.

Vrinae nebulofae. Alvus femel posita.

Capitis stupor, lingua albido slavescens. Dilutior corporis slavedo.

Mixtura falina cum roob ribesiorum.

18. Maii.

Noctu fomnus.

Mitis lateris dolor. Minor thoracis oppressio, et profunda inspiratio aequalior. Tussis pectoralis. Sputa quaedam sanguine striata. Pulsus fanorum. Alvus ab enemate semel mota, copiosa. Vrinae coloratiores.

Caput minus stupidum. Lingua minus albida, mollior.

Corpus dilutissime slavescens.

Mixtura falina.

19. Maii.

Thorax liberior, mitescens lateris dolor. Sputa mucosa pauco sanguine tincta. Tussis rara. Pulsus naturalis. Lingua levissime albicans.

Alvus ter mota, copiosa, scybalosa.

Idem remedium.

20 - 28. Maii.

Intra biduum dolor omnis continuit, et plena thoracis libertas est restituta. Sputa tandem mere mucosa. Pulsus naturalis. Alvus bis mota.

Continuato cremoris tartari et roob ribesiorum usu aeger sensim convaluit, et 28. Maii morbi die 17. e nosocomio discessit.

Observatio II.

Operarius 30 annorum die 13. Iulii in febrim continuam incidit cum daedolatione, oris amarore, et alvo diarrhaeica 7 — 10 intra 24 horas. Quarta morbi die biliofus vomitus. Mixtura utebatur salina.

25. Iulii, 13. m. d.

Dolor in regione ventriculi affiduus ab attactu auctus. Pulsus celerior, subdurus.

Caput temulentum, os amarum. Lingua albido - flavescens. Alvus 9 mota, urinae biliosae.

Cataplasma emolliens. Decoctum salap.

26. Iulii.

Dolor dextrum potissimum hypocondrium occupans. Levis amaror oris. Vrinae minus coloratae, alvus quinquies mota.

Pulsus naturali paulo celerior, at fortior, duriorque.

Venae sectio unc. VIII. Emollient. continuantur.

27. Iulii.

Hypocondrium molle, indolens. Lingua levissime slavescens. Vrinae minus biliosae. Alius quater mota. Naturalis fere pulsuum celeritas, durities nulla. In sanguine e vena misso inchoans crusta.

Emollientia.

28. Iulii.

Levior hypocondrii dextri intumescentias dolor nullus.

Alvus bis mota, urinae coloratiores.

Pulsus paulo celerior cum aliqua iterum duritie.

Mixtura falina.

29. Iulii.

Hypocondrium molle, indolens, Pulsuum naturalis conditio.

Dilutior urinarum flavedo: alvus bis posita.

Idem fere sequenti die morbi

31. Iulii.

Vrinae biliofae cum fedimento lateritio. Alvus ter posita. Tenuis febricula. Lingua albescens.

Solis solventibus lenioribus aeger sensim sine sensu pristinae sanitati restitutus e nosocomio discessit.

Observatio III.

Scriniarius 20 annorum hyeme praeterlapsa enteritide laborabat. Sanatus ad haec usque tempora bene valuit. 13 Maii, cum gravius portasset onus, et aestuante corpore cerevisiam largius ingurgitasset, eadem vespera sebre continua corripitur, abdominis insuper doloribus vexatus. Secunda et tertia morbi die biliosa vomuit.

15. Maii, 3. m. d.

Affiduus in dextro hypocondrio dolor per vices intensior. Reliquum abdomen molle atque indolens. Pulsus naturali celerior, fortis, plenus absque duritie.

Lingua albida, flavescens. Nulla vomituritio.

Intensus facie rubor. Corpus dilutissime flavescens.

Decoctum hordei cum nitro et oxymelle.

16. Maii.

Placidus tota fere noctu fomnus. In dextro hypocondrio vix aliquod doloris vestigium. Naturalis pulfuum celeritas.

Lingua albido-flavescens. Alvus bis mota, copiosa, scybalosa. Vrinae fere fere naturales. Minor faciei rubor. Corpus flavescens.

Mixtura falina.

17. Maii.

Intra biduum dolor omnis evanuit, et mollities rediit hypocondrio.

19 Maii alvus semel posita copiofissima. Pulsus et urinae sanorum. Diluta corporis slavedo.

Continuato solventium usu aeger 25 Maii m. d. 13 sanus discessit.

Observatio IV.

Piliarius 23 annorum 27 Iulii circa vesperam horruit, incaluitque valida sinistri thoracis oppressio, abdominis et artuum quoque erratici dolores febrim una comitabantur. Sequentibus diebus calor et oppressio thoracis perstabant.

6. Iul.

6. Iul. 9. m. d.

Oppressionis in medio thorace, ad cardiam usque sensus.

Tuffis frequens, pectoralis. Sputa mucofa, fanguine hinc inde striata.

Levior ad scrobiculum doloris fensus.

Pulsus celer, plenus, durus.

Sapor oris pituitofus, lingua albido - flavescens.

Alvus ab aliquot diebus morosior hac nocte 4 posita. Vrinae coloratiores.

Venae sectio unc. VIII. Decoctum salap.

7. Iul.

Multa noctu ob calorem inquies.

Minor

Minor thoracis oppressio. Tussis rara. Sputa pauxillo sanguine tincta.

Abdomen omne molle atque in-

Minor pulfuum durities.

In fanguine e vena misso crusta pleuritica.

Alvus 4 posita. Vrinae colora-

Lingua albida flavescens, et ama-

Emollientia,

8. Iulii.

Modica sub medio sterno oppressio. Profundior inspiratio inaequalis. Tussis frequens; sanguinis in sputis striae.

Syll. V.

Hypocondria mollia.

Pulsus fere naturali celeritate, subdurus.

Alvus fepties mota. Mucofum in urina fedimentum.

Os minus amarum; lingua albida flavescens.

Emollientia.

9. Iul.

Liberior in profundiori in spiratione thoracis elevatio. Sputa pauca sanguine striata; aliqua pulsuum vibratio.

Io. Iulii.

Oppressio nulla; tussis rarior. Maior inspirationis aequalitas. Sputa mere mucosa. Alvus bis mota, copiosa, pultacea. Vrinae sanorum. Pulsuum vibratio.

Sapor quoque oris emendatus, albido-flavescens lingua.

11. Iulii.

Nondum plena inspirationis profundae libertas. Tussis rara, sputa iterum pauca sanguine tincta. Pulsus modice vibrans.

> Eorundem emollientium continuatio.

12. Iul.

Aliqua iterum inspirationis emendatio accessit. Pauca sanguinis in sputis vestigia. Pulsuum eadem conditio. Continuato emollientium tepidorum usu intra paucos dies plena inspirationis libertas rediit; sputa tandem mere mucosa prodiere, et vibratio pulsuum plane cessavit, ut aeger sanus e nosocomio discederet.

St. Inlie

mediantifitti anelli muchun

dried to the Court of the contract of the

ingua incrum infaireaches

. Purad v Stillern an

Latens pulmonum inflammatio.

Textor 23 annorum parentes graviter aegrotantes invisebat. Iis ex eodem morbo defunctis, moestus ex itinere Viennam redux adversam praefensit valetudinem. Secunda Iunii febre continua corripitur, cum per biduum ardoris in thorace, et doloris in abdomine fenfum per vices effet conquestus. Accessit valida artuum daedolatio. Quinta morbi die ab afsumpto emetico quinquies vomuit, alvus quoque quinquies mota; intensior hine abdominis dolor. Morbi die a fanguinis unc. V missis, et admoto abdomini cataplasmate fractus paulisper morbus est.

12. Inn. 11. m. d.

Lingua albido-flavescens, vomituritio. Sub profundiori inspiratione, et tussi levior insimi thoracis dolor, et facilior in latus dextrum decubitus.

Per totam regionem epigastricam, maxime tamen in sinistro hypocondrio dolor attactu externo auctus.

Pulsus acceleratus, durus, vibrans.

Vrinae biliosae cum sedimento mucoso. Alvus 2 mota.

Color faciei dilutissime flavescens. Genae rubentes.

Venae sectio unc. VIII.
Cataplasma emolliens.
Potus emolliens, nitrosus,
tepidus.

13. Iunii.

Mane biliofa vomuit. Oppressionis ad cardiam sensus. Hypocondrium drium sinistrum minus dolens. Eadem pulsuum celeritas, minor tamen durities. Alvus ab enemate semel mota. Vrinae biliosae cum sedimento impersecte deposito. Sanguis e vena missus crusta rheumatica tectus.

Emollientia continuantur.

14. Iun.

Heri a meridie biliosa vomuit.

Inspiratio profundior tussi interveniente interrupta: inaequalis, superiori thoracis parte citius, altiusque elevata. Tussis rara. Dolor in regione hepatis fere profligatus, levior in sinistro hypocondrio superstes.

Modica pulsuum celeritas, durities aliqua.

Alvus quinquies mota, urinae biliosae. Cutis imperspirabilis.

Venae

Venae sectio unc. VIII. Emollientium continuatio.

15. Iun.

Inspiratio paulo liberior, attamen inaequalis. Tussis rara, eaque pectoralis. Sputa glutinosa, sanguine striata. Levissimus hypocondrii sinistri dolor. Pulsus celer, plenus, subdurus. Sanguis e vena missus, crustam rheumaticam exhibuit. Vrinae turbidae.

Venae sectio unc. VIII.

16. Iun.

Quater heri biliosa vomuit. Noctu largus sudor. Caput stupidum. Lingua intense slavescens, sapor pituitosus.

Thoracis per vices oppressio.
Tussis frequens, pectoralis, sputa puriformia.

riformia. Inspiratio profundior tusti intercepta, inaequalis. Regio hepatica rudioris attactus impatiens, sinistrum hypocondrium leviter dolens. Pulsus celer, subdurus, vibrans. In sanguine e vena misso crusta rheumatica. Alvus quater posita, urinae minus biliosae absque contentis. Dilutior corporis slavedo.

Emollientia.

17. Iun.

Heri iterum biliosorum vomitus. Lingua albida flavescens.

Assidua thoracis oppressio. Eadem inspirationis inaequalitas, tussis rarior. Sputa sanguine hinc indestriata. Vix ullus in hypocondriis dolor. Pulsus celerior, plenus, subdurus. Sanguinis e vena missi crusta rheumatica.

Alvus quater posita, liquida. Vrinae coloratiores.

> Venae sectio unc. VI. Emollientia.

18. Iun.

Minor thoracis oppressio. Inspiratio liberior, altior, adhuc tamen inaequalis, et interveniente tussi praepedita. Tussis rarior, sputa puriformia. Hypocondria levissime dolentia. Pulsus modice celerior, subdutus. Sanguis e vena missus crusta tectus.

Alvus ter mota, urinae coloratiores.

Eadem remedia.

19. Iun.

Nox inquieta. Magna animi indiffedifferentia, et tarda ad interrogata responsio. Lingua siccescens.

Affidua thoracis oppressio. Profunda inspiratio inaequalis, dextra thoracis parte fere immota. Tussis frequens, catarrhosorum ad instar, sputa quaedam purisormia.

Abdomen molle, indolens. Alvus quater posita, urinae coloratiores naturalibus.

Naturalis fere pulsuum conditio.

Sambucina cum nitro.

20. Iun.

Hesterna vespera, cum maior esset virium lanquor, grana VI camphorae in emulso data. Noctu somnus. Mane capitis stupor, lingua glutine obducta. Nulla thoracis oppressio, tussis rara, sputa mucosa.

Abdomen molle, indolens, alvus ter mota inscio aegro in lectum deiecta. Vrinae coloratiores.

Pulfus naturali modice celerior.

Emulsum camphoratum et

Mixtura sambuc. cum spiritu Minder. dr. iij. alternatim.

21. Iun.

Maxima animi indifferentia, soporis aemula. Lingua tenaci glutine obducta. Leve respirationis impedimentum. Tussicula. Sputa tenacia in silum ductilia; quaedam puriformia.

mia. Pulsus ferme naturalis. Alvus inscio aegro posita.

Eadem remedia.

22. Iunii.

Mitiora noctu phantasmata.

Inspiratio profundior inaequalis, et doloris sub ea sensus. Sputa glutinosa. Pulsus paulo celerior. Alvus iterum aegro inscio deiecta. Vrinae cum sedimento mucoso.

Decoctum falap.

23. Iun.

A media nocte maior quies. Mane miliaria in abdomine apparuere. Caput temulentum, responsio tarda. Lingua sissa, arida.

Inspiratio profunda inaequalis, inferiori thoracis parte potius retracta, quam quam sursum mota. Levior in hypocondrio dextro durities. Pulsus
naturali vix celerior, at subdurus, vibransque.

Alvus quater posita, urinae fere naturales.

Idem remedium.

24. Iun.

Tussicula, sputa sanguine tincta, inspiratio inaequalis. Eadem fere reliquorum conditio.

Venae sectio unc. VIII.

Cataplasma emolliens thoraci applicatum.

Decoctum salap.

25. Iun.

Impedita adhuc tussi profundior inspiratio, et inaequalis. Tussicula frequens, sputa sanguine tincta. Pul-

fus celerior, subdurus, fortis. In sanguine e vena misso crusta inchoans. Alvus bis mota.

Emollientia continuantur.

26 - 29. Iun.

Non multum his diebus emendata est respiratio. Pauca itidem in sputis sanguinis vestigia. At maior in dies in lanquor virium vitalium, quas mixtura sambucina, et pauxillo denique camphorae erigere tentabamus.

29. Iun.

Ab hesterna vespera maior observata est inspirationis libertas. Sputa tamen hinc irde crocea, et frequens tussis. At maior nunc virium vitalium ruina.

Rad. falap. drachm. una et dimidia cum cort. peruv. unc. I. et dimidia decoct.

30. Iun.

Multa noctu inquies. Crebra tulfis. Sputa aliqua crocea. Thorax inferior fub profundiori inspiratione fere immobilis. Pulsuum debilitas.

Decoctum salap.

I. Iul.

Paulo liberior thoracis elevatio. Tuffis frequens. Sputa noctu cro-cea, nunc glutinosa. Modica pul-fuum erectio.

Eadem continuantur.

2-9. Iul.

Merica Privers enside of

Continuo usu cataplasmatis emollientis, et decocti salap. lente at evidenter secuta est morbi emendatio.

Tussis in dies rarior, sputa puriformia absque striis sanguineis tandem dem glutinosa, denique mucosa. Profundior sensim et liberior inspiratio, costis latius a se invicem diductis. Rediit pari passu vivacitas animi, et pulsuum vigor, tenuissima tandem superstite sebricula.

9 - 19. Iul.

Cum apparens linguae fordities erroris in diaeta comissi suspicionem suppeditaret, aeger per triduum sambucinis cum drachma una salis mirab. Glaub. utebatur. Soluta inde alvo lingua iterum emendata, et naturalis pulsuum celeritas rediit. Solo decocti altheae usu cura ad sinem perducta est, et aeger 29 Iulii, 61 m. d. e nosocomio discessit.

Epicrifis.

Longus, atque gravis morbus, quamvis in initio non magna symptomatum atrocitas exstitisset. Pulmo syll. V. E enim

enim et hepar subdole suerunt inslammata, magis tamen pulmones. Accessit huic validae pulmonum inflammationi pituitosa simul diathesis cum virium potius languore, quam exorbitantia coniuncta; unde difficilior curandi methodus reddebatur, ne generosis antiphlogisticis maior fieret virium ruina, aut addito stimulo intenfior phlogofis pulmones perderet. Et parum abfuit, quin et emollientissima methodo adhibita in suppurationem abiret inflammatio. Haec pulmonum latens inflammatio ex sola fere respirationis et sputorum conditione erat diiudicanda, et illam admodum gravem fuisse vel exinde colligitur, quod a cortice peruviano, quamvis eius roborans vis emollientibus obvolveretur, aeger peius se habuerit.

ous amue cravis morbus

Inflammatorius Hepatis infarctus.

Operarius 60 annorum, miles quondam, ab anno, postquam cadens ex alto trabs in caput impingeret, vertiginosus saepe factus, subita praecipue tempestatum mutatione. Ante sex menses ex pleuritide per septem septimanas decubuit. Hucusque sanus.

Praegressa per aliquot dies cephalalgia, ultima Iun. vino largius hausto in febrim continuam incidit. Pressionis simul sensus circa cardiam, et dolor ad ultimas costas spurias, tussi, inspiratione et decubitu auctus.

Secunda die alvus diarrhaeica; eadem die tertia perstante bis biliosa vomuit.

3. Iul. 4. m. d.

Caput temulentum. Lingua ex albo flavescens. Thorax liber.

In hypocondrio dextro tumor, et dolor auctus tusi, inspiratione, et decubitu.

Pulsus celer, plenus, fortis, durus, vibransque in dextro praecipue carpo.

Alvus octies posita, urinae coloratiores. Color oculorum et faciei circa nares et labia slavescens, genae rubentes.

Venae sectio unc. X. Mixtura salina.

4. Iul.

Placidus noctu fomnus. Lingua alba versus radicem savescens. Nulla thoracis

thoracis oppressio, sputa mucosa, pauxillo sanguine striata. Dolor in regione hepatis plurimum imminutus.

Pulsus celer, parum mollior. Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus: serum slavescens.

Alvus quater posita, urinae bi-

Decoctum salap, cum nitro.

5. Inl.

Heri sera vespera, cum pulsuum durities augeretur, vena secta est ad unc. VIII. Nox tranquilla.

Profundior inspiratio et impedita, et inaequalis, costis sinistris citius altiusque diductis. In dextro hypocondrio tussis irritamentum. Sputa slavescentia, pauca crocea. Hypocondrium dextrum indolens ac molle.

Pulsus plenus, fortis, durus, modice celerior. Sanguis e vena missus crusta tectus pleuritica, slavescente: serum viridescens.

Vrinae biliosae, alvus ter mota.

Venae sectio unc. VII. Decoctum salap.

6. Iul.

Eadem inspirationis profundioris conditio. Tussis rara, pauciores in sputis sanguinis striae. Maior pulsuum mollities. Abdomen indolens. Sanguinis e vena missi crusta iterum pleuritica.

Vrinae intense slavae cum sedimento mucoso impersecte deposito, alvus bis posita.

Emollient. contin.

7. Iul.

Nox fomnum inter et largos sudores peracta. Liberior inspiratio leviori doloris vestigio sub infimo sterno superstite. Pulsus celerior, fortis, durus.

Vrinae multa bile tinctae, alvus femel mota.

Eadem remedia.

8 - 23. Iulii.

Liberior de die in diem ab emollientium usu respiratio. Thorax et hypocondria indolentia reddita. Pulsuum tandem mollities et naturalis celeritas. Cum slavescens continuo, alvo tamen bis terve intra diem posita, lingua obsideret, mixtura salina aeger per aliquot dies utebatur, ut omnis biliosa materies educeretur. Primis diebus convalescens cum e lecto lecto surgeret, tempestate humida et frigidiuscula obambulans sub fenestra aeri se exposuit. Sequenti nocte erysipelas faciem occupabat, nulla tamen suborta febre. Sambucinis intra paucos die erysipelas prosligatum est.

At 24 Iul. aeger denuo obambulando refrigeratus spirandi iterum dissicultatem adscivit lecto coercendus. Quiete et sambucinorum usu altera iam die liberior atque aequalior inspiratio, brevi omnino naturalis. Sanus i Augusti d. m. 30 e nosocomio discessit.

- luci anillor amplobri (Mina-

den in Com Matelever Colonia and

Hemoptoe inflammatoria letalis.

Ancilla 19 annorum menstruis ab anno fere inordinate sluentibus, a duobus autem ultimis mensibus omnino suppressis secunda Iulii febre, thoracis oppressione et tussi frequenti corripitur, copioso mox ac sanguinis sputo subsequente. Tertia die thoracis oppressione iterum aucta vena secabatur aliquo cum levamine. Sputa assiduo cruenta et continua febris.

6. Iul. 5. m. d.

Lingua albida. Affidua thoracis, finistri praecipue oppressio, per vices aucta. Inspiratio profunda inaequalis, thorace finistro segnius, et minus alte elevato. Tussis frequens, sputa sanguine tincta. Dissicilis in latum sinistrum decubitus. Pulsus acceleratus, plenus, fortis, durus.

Abdomen indolens, alvus semel ab enemate mota.

Calor corporis subflavescens. Genarum rubor.

Venae sectio unc. VIII.

Decoctum salap. cum nitro
tepide.

7. Iul.

Noctu minor thoracis oppressio.

Mane tussis frequens. Largum sanguinis spumantis sputum. Inferior thorax sub profunda inspiratione introrsum tractus. Pulsus celer, plenus, vibrans. Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus. Alvus semel mota ab enemate. Vrinae fere naturales cum sedimento mucoso.

Venae sectio unc. VII.
Cataplasma emolliens thoraci applicat.
Enema emolliens omni bihorio.

8. Iul.

Frequentior iterum mane tussis, et copiosa sanguinis sputa. Inspiratio profunda inaequalis.

Pulsus celer, plenus, subdurus. In fanguine e vena misso crusta inchoans.

Alvus ab enemate bis mota. Vrinae iumentosae cum sedimento.

Solutio mannae cum cremore tartari.

Emollientium continuat.

9. Iul.

Sub profundiori inspiratione tho-

rax finister fere immobilis. Tussis rara, sputa nulla. Pulsus naturali vix celerior.

Alvus nonies mota.

Venae sectio unc. V. Emollientia.

Io. Iul.

Frequens noctu tussis. At minor thoracis oppressio. Aliqua inspirationis emendatio. Sputa pauca, mucosa, incruenta. Pulsus naturali vix celerior. In sanguine e vena misso crusta pleuritica.

Venae sectio unc. VII. Emollientia.

11 - 24. Iul.

Continuato emollientium usu parum emendata est respiratio. Inaequalis enim, et in prosunda inspiratione

tione tussi intercepta. Sputa interim mucosa, et aliqua semper pulsuum durities.

24. Iulii, cum maior esset pulsuum vibratio et durities venae sectio unc. VII. instituta. Crusta sanguinis pleuritica. Eaque ob eandem rationem, levamine nullo subsequente 28 Iul. repetita. Eadem sanguinis conditio.

Nulla, neque ab hac venae sectione respirationis facta est emendatio. Sputa tamen rara, et tenuis sebricula, perstante pulsuum modica duritie.

5. Aug. 35. m. d.

Maior thoracis oppressio. Profundior inspiratio tusti interrupta. Frequens pectoralis tustis. Sputa sanguine tincta. Decubitus in latere sinistro, qui antea facilis suerat, nune primum dissicilis. Sinistrum thoracis latus

latus manu percussum sonitum nullum reddens. Pulsus naturali modice celerior, subdurus.

Alvus bis mota: urinae naturales. Faciei leuco-phlegmatica circa oculos praecipue intumescentia: color terreus.

Decoct. alth. cum liquor. terr. fol. tart.

6. August.

Aucta continuo oppressione thoracis aegra a meridie suffocata periit.

Sectio Cadaveris.

Pulmo finister pleurae costisque membrana spuria intermedia sirmissime adnexa.

Idem pulmo partim adhuc crude inflammatus, partim vomicis pus fundentibus obsitus.

Dexter pulmo in superiori tantummodo parte inflammatus. deposition content venices parties of the content o

OBSERVATIONES

MEDICAE

VARII ARGVMENTI.

EDIDIT

IOSEPHVS EYEREL.

STLLOGE VI.

VIENNAE ET LIPSIAE,

APVD GEORG PHILIPP WYCHERER.

MDCCLXXXVI.

OBSERVATIONES

LY OIGHMENT

VARIL ARGUMENTS

TIGEGG

IOSCPHAS EARLE

TA EDOTIES

THRUMAS ET LUSIAE,

APPENDING THELIPP WVCHERPR.

Hepatitis et Enteritis inflammatoria cum labe biliosa.

Vidua lotrix 52 annorum ante decem circiter dies doloribus dentium vexabatur. Iis cessantibus per
triduum commode se habuit. Ante
5 dies, cum ab opera domum redux
vinum cum pane assumpsisset, sequenti nocte circa matutina tempora vomitu corripitur saepius per diem suborto, copiosa bile eiecta. Accessit
dolor per totum abdomen dissus, intensior tamen in dextro hypocondrio.
Sequentibus diebus rarior sensim vomitus. Febris per hos quinque dies

A 2

con-

continua. Heri e vena sanguinis unciae X eductae.

3. Iul, 5. m. d.

Totum abdomen, dextrum praecipue hypocondrium acute dolens, attactus externi impatientissimum. Abdomen tumidum.

Vomitus ab ultimis 24 horis nullus. Assiduus amaror oris. Lingua alba.

Pulsus celer, plenus, fortis, durus, subinde intérmittens.

Alvus ter noctu posita. Vrinae paulo coloratiores absque contentis.

Color corporis et faciei biliofus, genis rubentibus.

Sanguis heri e vena missus crusta pleu-

pleuritica tectus, cum multo flavescente sero.

Venae sectio unc. X.

Decoctum alth. cum nitro.

Emulsum ordinarium omni
bihorio pro enemate.

Cataplasma emolliens.

4. Iul.

Cum alvus heriantimeridiano tempore nulla poneretur, cochlear unum olei Ricini americani exhibebatur. Alvus inde bis mota.

Pulsuum etiam duritie hesterna vespera fere aucta, sanguinis missio repetebatur ad unc. V.

Mane mitior abdominis dolor, rudiorem attactum ferens.

In dextro hypocondrio intensus dolor,

dolor, per vices exacerbatus, et ad femur usque descendens.

Respiratio ob hypocondrii dextri et abdominis dolores impedita.

Pulsus modice celerior, minus vibrans, subinde adhuc intermittens.

Sanguis binis vicibus detractus crusta pleuritica, slavescente tectus, serum slavescens.

Vrinae biliosae: alvus bis mota.

Os amarum, lingna albida.

Decoct. alth. cum nitro.

Olei Ricini in oxymel. simplici folutum 3 de die cochlear.

5. Iul.

Heri circa vesperam maior dolorum rum in abdomine saevities, perstante pulsuum duritie. Instituta est venae sectio unc. VI. Non magis tranquille peracta.

Mane et abdomen, et dextrum hypocondrium intense, imo et sinistrium, leviter tamen doluit, dolore subinde ad semur vagante.

Pulsus celerior, plenus, durus, incerta adhuc lege intermittens,

Sanguis e vena missus crustam pleuriticam exhibens.

Alvus oleo Ricini sollicitata ter mota, copiosa. Vrinae paulo coloratiores cum pauco mucoso sedimento.

Amaror oris, et albida lingua.

Eadem continuantur.

Heri circa secundam a meridie horam levior et dolorum et sebris exacerbatio. Tranquilla tamen insecuta est nox.

Mane intensus iterum abdominis, dextri praecipue hypocondrii dolor, vel levissimi attactus impatiens.

Pulsus celer, plenus, fortis, durus, intermittens.

Alvus bis posita copiosa, biliosa.

Sapor amarus, lingua purior.

Venae sectio unc. VI.

Mannae unc. ij cum crem.

tart. unc. dimidia in decoct. alth. Libr. ij solut.

omni bihorio vasculum.

Heri a meridie bis vomuit biliofa. Noctu fomnus.

Mane abdominis vix ullus, dextri autem hypocondrii mitior dolor, rudiorem etiam attactum ferens.

Pulsus modice celerior, at fortis, subdurus, rarius intermittens. Sanguis e vena missus pleuriticorum.

Alvus 10 mota, biliosa, copiosa. Vrinae coloratiores.

Os minus amarefcens.

Decoctum salap. cum nitro.

8. Iul.

Dolor hypocondrii fensim mitescens. Thoracis plena libertas. Naturalis fere pulsuum celeritas; aliqua tamen durities.

Alvus semel posita. Biliosum in urinis sedimentum.

Sapor oris pituitofus.

Eadem continuantur.

Piet bas modice collector plat fortign

Mitis admodum abdominis dolor. Hypocondrium dextrum magis dolens, at rudiorem tamen attactum ferens.

Pulsus naturali, celeritate, at subdurus, intermittens.

Alvus bis mota. Vrinae sanorum.

Venae sectio unc. V.

Emollient, continuatio,

io. Iul.

Ab aliquot iam diebus vespertina, levior tamen, doloris exacerbatio. At hesterna vespera ea fuerat saevities, ut vel levissimum attactum non ferret. Secta vena est unc. X. Antelucano primum tempore modica doloris remissio.

Mane mitior hypocondrii dextri dolor, ad femur usque errabundus, abdomen vix non indolens.

Pulsus celerior, subdurus. Sanguis e vena missus pleuriticorum.

Alvus semel posita.

Vesicans hypocondrio dextro applicatum: cataplasmate emolliente superimposito.

Decoctum falap.

II. Iul.

Heri vesperi biliosa vomuit, modica quantitate. At nulla vespertina doloris exacerbatio. Placida noctu quies.

Dolor hypocondrii dextri plurimum mitigatus, rudiorem ferens attactum.

Pulsus naturali celeritate, minus durus, intermittens tamen.

Mucosum in urina sedimentum. Alvus soluta.

Sambucina.

Cataplasina emolliens.

12 - 19. Iul.

Vesicans dolenti lateri iam per biduum impositum nullas excitaverat vesicas. Insigne tamen subsecutum est levamen.

Dolor

Dolor hypocondrii rudiorem etiam attactum ferebat.

Naturalis ferme pulsuum conditio.
Alvus tamen segnior.

Aegra nunc utebatur per aliquot dies mixtura falina, folutione postmodum mannata, alvum blande, et cum aegrae levamine ducente.

19. Iul.

Dolor in dextro hypocondrio recruduit, attactus fumme impatiens. Oppressionis etiam ad cardiam assiduus.

Pulsus acceleratus, subdurus.

Venae sectio unc. VI. Decoctum salap.
Cataplasma emoll.

20. Iul.

Mitior et oppressio, et dolor. Va-

gus nunc dolor, et thoracis latera, et brachium potissimum occupans.

Exigua pulsuum celeritas. Sanguis e vena missus pleuriticus.

Emollient. continuat.

21. Iul. - 5. Aug.

Plurimum sensim mitescebat dolor hypocondrii. Rediit abdomini mollities, et tenuis tandem febricula.

At vagi dolores nunc femur, nunc thoracis latera, tandem et ipsam faciem in dextro latere pone tempora et maxillam inferiorem, tumore ibi levi suborto, dire vexabant.

Vtebatur aegra sambucinis, addito ultimis binis diebus grano uno tartari emetici.

5. Aug. 38. m. d.

Hesterna vespera manisesta et doloris iterum in hypocondrio dextro; itemque oppressionis ad cardiam sensus et sebris exacerbatio.

Recrudescens ad cardiam dolor, vomitus assumptorum; os amarum; alvus quater posita.

Pulsus ferme naturalis.

Vagi artuum superiorum dolores.

Sambucina cum tartaro emet. Vesicans doloris regioni applic.

6. Aug.

Doloris relicto abdomine ad thoracem migratio. Spiritus difficultas, et oppressio. Abdomen molle, indolens. Alvus octies mota. Brachii etiam dextri vexatio.

Pulsuum naturalis celeritas.

Sambucina cum spiritu Mindereri.

7 - 8. Aug.

Vomitus assumptorum. Assidua thoracis oppressio. Nullus artuum dolor. Alvus semel mota. Febris nulla.

> Vesicans ad nucham. Mixtura falina.

Altera die minor oppressio, ut aegra e lecto interdiu surgebat.

At circa vesperam manisesta iterum sebris et oppressionis exacerbatio. Artuum etiam superiorum dolores. lores. Hinc 7 Aug. Vesicans denuo ad nucham applicatum.

Mixtura falina continuata per aliquot dies, alvo inde 8—10 mota, dolores artuum fensim evanuere. Perstabat tamen thoracis oppressio, et difficilior spiratio.

Propinabatur tunc Mixtura: aqua petrofelini cum liquore terrae foliatae tartari, et oxymelle squillituo.

Largum inde urinarum profluvium, et levior de die in diem respirationis dissicultas. Continuato remedii huius usu aegra tandem sanata 25. Aug. 58. m. d. e nosocomio discessit.

Epicrisis.

Rheumatico-inflammatoria fuit hepatis et intestinorum affectio. Saepius recruduit dolor, quamvis geneSyll. V1. B rosam

rosam antiphlogisticam methodum opposuimus. Inslammatione vero iam
fracta rheumatica materies in corpore
huc illucque oberrabat. Vesicans
prima vice applicatum nullas excitabat vesicas; at postea, cum strigosa
anilis cutis emollienti cataplasmate
continuo fota, mollescere incipiebat,
optimum ad eliminandam acrem materiam remedium suere epispastica.

In fine metus erat, ne ob morbi diuturnitatem aquae colligerentur in thorace. Lenioribus diureticis urinam movendo, incipiens ferosa colluvies dissipabatur.

Latens pulmonum, et bepatis inflammatio cum metu imminentis phthyseos.

Vir 64 annorum, potator strenuus iam a longo tempore haemorhoidibus caecis vexatus, ante 3 septimanas exigua febricula catarrhosa corripitur, sputis copiosis tussi frequenti eiectis. Remediis variis utebatur absque morbi levamine.

2. Aug. 20. circiter m. d.

Thorax in profundiori inspiratione ne non omni modo libere elevatus; tussis pectoralis, sputa puriformia, pauxillo sanguine tincta. Tussis nunc rarior; raucedo.

Levior oppressionis ad cardiam sensus, attactu externo rudiori auctus.

Pulsus celerior, fortis, durus.

Lingua albido - flavescens.

Decoct. salap. tepide.

3. Aug.

Inaequalis profundior inspiratio. Tussis pectoralis. Sputa purisormia, quaedam purulenta. Doloris ad cardiam sensus.

Pulsuum celeritas et durities.

Alvus 10 mota, copiosa. Vrinae ferme naturales.

Emollient. continuatio.

4. Aug.

Tussis rarior, sputa quaedam purulenta. Inferior sinistri thoracis pars minus alte elevata.

Pulsus celerior subdurus.

Alvus quinquies mota.

Lingua alba, levissime slavescens. Emollientia,

4-19. Aug.

show number

Maior noctu incalescentia. Oppressio ad cardiam sensim evanuit, sputorum conditio quoque emendabatur,
et pulsuum naturalis rediit conditio
sub continuato emollientium tepidorum usu. Alvus tamen omni die 4—
5 movebatur.

observata est exacerbatio. Sudatiunculae insuper nocturnae, virium debilitas, et carnium consumptio, et
aliqua iterum pulsuum acceleratio.
Rara interim tussis, et liberior thoracis elevatio. Hinc decoctum corticis
peruviani aegro exhibebatur, cuius
usu

usu vespertinae exacerbationes sistebantur, et vegetior reddebatur pulsus.

24. Aug. tempestate frigidiori diutius e lecto degens noctu itetum tussi frequenti vexabatur. Celerior altera die pulsus, et sputa quaedam purulenta. Solo tunc emollientium usu continuato aeger 4. Septemb. ad suos rediit. Colica Pictonum rheumatico - inflammatoria.

Pictor 32 annorum ante novem menses ex colica Pictorum decumbens sanabatur. Ante sex septimanas dolor iterum abdomen vexabat, alvo suppressa, frigore caloreque alternantibus. 29 Iulii summa dolorum saevities, vomitus frequens biliosus, et continua in hanc usque diem sebris.

2. Aug. 5. m. d.

Vomitus a binis diebus nullus. Lingua albido - flavescens. Thoracis libertas.

Abdomen, in regione praesertim umbilicali, acutissime dolens, attactus impatientissimum. Alvus noctu, ut praegressis diebus, non nisi enemate mota.

Pulsus celer, plenus, durus, vibrans.

Vagi artuum dolores.

Venae fectio unc. VIII.
Cataplasma emoll.
Enema emoll.
Decoctum alth.

3. Aug.

Dolor heri a meridie mitescens, noctu iterum plurimum exacerbatus. Mane iterum remissior factus, paulo rudiorem attactum serens.

Pulsus naturali modice celerior, minus durus. Sanguis e vena missus crusta pleuritica tectus. Alvus bis mota. Vrinae ferme naturales. Vagus artuum dolor,

4-10. Aug.

Evanuit sensim abdominis dolor, febre tandem exigua, spontanea alvo, vago tantum artuum dolore superstite, ut convalescere aegrum dixeris.

At 10 Aug. fera nocte ob eiulatum parturientis, in contiguo conclavi, foeminae, aeger expergefactus repente faevis abdominis doloribus corripitur, cum pulfu accelerato, pleno fubduro.

Emolliens dabatur, tepidusque potus; abdomen etiam emolliente cataplasmate sovebatur. Ils remediis per biduum continuatis, dolore tamen exacerbato die 12. Aug. Venae sectio instituebatur unc. VII. Sanguis crustam pleuriticam exhibuit. Mitescebat dolor, at morosior perstabat alvus non nisi enemate movenda. Vagi etiam artuum dolores.

Olei Ricini per aliquot dies, ter de die cochleari uno, exhibito, spontanea sacta est alvus. Dolor omnis evanuit, mollities abdominis rediit, et aeger 23 Augusti, 26 morbi die, sanus discessit.

Febris continua remittens in intermittentem desinens.

Observatio I.

Mulier 38 annorum, multarum prolium mater, per annum ferme rheumaticis doloribus vexata, ante novem menses febre continua corripitur, omni altera die manifestius exacerbata. Comitabantur febrim cephalalgia, amaror oris, dolores artuum rheumatici, doloris quoque ad cardiam sensus, attactu externo auctus. Remediis aegra utebatur nullis.

1. Aug. 9. m. d.

Dolor per totum caput diffusus, attactu externo auctus.

Affiduus amaror oris. Lingua ex albo flavescens. Vrinae coloratiores, alvus

alvus semel mota. Color corporis et faciei flavescens.

Pulsus celerior, subdurus, idque magis in finistro carpo.

Thorax liber; abdomen molle.

Mixtura falina.

2. Aug.

Hesterna vespera circa septimam, manisestior febris exacerbatio. Noctu somnus.

Caput minus affectum. Os amarum, flavescens lingua.

Alvus quinquies mota; urinae coloratiores.

Modica pulsuum celeritas.

Eadem mixtura.

3. Aug.

Heri totam diem aegra sine omni febre transegit. Circa nonam vespertinam paroxismus febrilis rediit, consuetis intermittentium febrium stadiis absolutus. Reliqua nox somno peracta.

Alvis bis mota.

Pulsuum naturalis serme celeritas.

Decoctum solvens, cum sale mir. Gl.

4. Aug.

Circa mediam noctem intensa sitis, calore magno et largis sudoribus obortis.

Lingua alba, os minus amarum.

Alvus bis mota. Vrinae iumentosae, cum sedimento lateritio.

Solventia.

5. Aug.

Nullus heri paroxismus rediit.

Lingua levissime albida; naturalis pulsuum celeritas. Alvus semel mota.

Solventium continuatio.

6-18. Aug.

Neque nocte vel levis rediit paroxismus. Exhibebatur electuarium antisebrile.

Sub usu huius remedii omni altera die, quo redire debuisset sebris, magna aegram invasit in somnum prodivitas. Hac etiam sensim evanescente, cortex in pulvere dabatur.

19. Aug.

Cephalalgia. Os amarum. Lingua leviter flavescens.

Vrina coloratior, alvus 2 mota.

Pulsuum celeritas

Mixtura falina.

20. Aug.

Oppressionis ad cardiam sensus.

Levis amaror oris. Vrinae biliofae. Alvus 9 mota.

Pulsus celerior.

Vagi artuum dolores.

Mixtura falina.

21 - 24. Aug.

Continua ad cardiam oppressio.

Vrinae intense slavae. Alvus bis posita.

Tenuis febricula. Artuum dolores.

Cutis in abdomine infignis scabrities.

Sambucina.

Eadem fere sequenti biduo rerum conditio.

24-30. Aug.

Hac nocte copiosa in abdomine miliaria apparuere.

Mane nulla ad cardiam oppressio. Vix ulla pulsuum celeritas. Vrinae minus biliofae. Alvus bis mota.

Sambucina cum spiritu Mindereri.

Sequenti nocte maior adhuc miliarium copia apparuit, cum infigni aegrae levamine. Eodem quoque remedio continuato aegra fana discessit.

Observatio II.

Scriniarius 26 annorum 18 Iul. hausta mane cerevisia, mox frigore, et dolore ad cardiam corripitur. Secta ea die vena, et assumptis diaphoreticis valida noctu incalescentia. Continua hucusque sebris omni altera die manisestius exacerbata.

26. Iul. 9. m. d.

Circa quartam matutinam frigus aegrum corripuit.

Assiduus in regione ventriculi, versus dextrum hypocondrium dolor, acutus, attactum non ferens.

Pulsus celer, plenus, fortis, durus.

Lingua albida, os amarescens. Tussicula, visceralis. Alvus diarrhaeica. Vrinae naturales, Color faciei dilute flavescens. Ge-

Venae sectio unc. X. Decoctum salap.

27. Iul.

Hypocondrium indolens, levis ad cardiam oppressio, rudiorem ferens attactum.

Pulsus ferme naturali celeritate, minus fortis, subdurus. Sanguis e vena missus sine crusta, compactus.

Alvus quater mota.

Decoctum falap.

28. Iul.

Levior circa 5 matutinam febris exacerbatio.

Abdomen indolens; alvus ter po-

Mixtura falina.

29. Iul.

Lingua levissime albescens.

Alvus ter mota; lateritium in urina sedimentum.

Pulsus naturalis.

Eadem continuantur.

30. Iul.

Levissima mane febris accessio.

Continuatis solventibus plena apyrexia sequebatur, et sebris mox ipsa intermittens peritus emansit.

Epicrifis.

Saepius in huius anni decursu remittentes sebres, non tamen ea frequentia, ut prioribus annis, vidimus, eo quod universim minor suerat biliosarum sebrium extensio. In febribus remittentibus, dum continuae sebri medemur, id sieri solet, ut aut intermittens tota dispareat, superstite continua; aut continua sanetur, sola intermittente relicta; subinde utraque simul subagitur. Rarius id contingit, ut remittens febris in continuam alterius indolis, quam quae ab initio sociata suerat, transitum faciat.

Huius transitus exemplum in prima observatione habuimus, sebre in initio intermittente cum biliosa continua coniuncta. Disparuerat continua, remanserat intermittens, quae tandem cortici peruviano cesserat.

At inopinate aegra, quin aliquis in diaeta commissus error potuerat detegi, in sebrium iterum continuam incidit, biliosae ab initio indolis, ac si natura materiam morbosam partitis vicibus expellere tentaret. Neque id adeo mirum est, cum biliosam epidemiam observarit *Praeceptor*, qua durante ferme omnes aegri, accuratissimo etiam servato regimine, recidivas patiebantur.

Hoc etiam in nostra aegra, ut videtur, contigit. At materia, maxima parte, expulsa, febris continua in febriculam desiit miliaribus subortis iudicatam.

In secunda observatione intermittenti continua inflammatoria sebris iuncta suit. Abstersa, antiphlogistica generosa methodo phlogosi, intermittens superstes solis cessit solventibus.

divertabline exemplicatin prime

Arthritis anomala.

Medicinae studiosus 23 annorum a pluribus annis stranguria vexabatur, urina turbida, iumentosa missa. In puerili aetate a diuturna opthalmia male curata monoculus factus. Ante 9 menses ex febre decubuit vario spasmorum genere stipata. Postea in diarrhaeam incidit, quae ipsa tandem in dysenteriam abiit. Praeterea ab aliquot annis validissimis saepe cordis palpitationibus corripiebatur, seu quietum, seu in motu positum corpus haberet. Noctes praesertim fuerunt inquietae ob gravia infomnia. Per multas feptimanas gravius iterum urgebant fymptomata, et aeger iam de cordis polypo fibi fecerat hypothefin.

14. Martii.

Dolor per totum caput diffusus. Vagi artuum dolores.

Tho-

Thorax liber, abdomen molle.

Pulsus celer, plenus, vibrans, subinde naturali prorsus celeritate.

Cutis perspirabilis.

Venae sectio unc. VIII.

Decoct. alth. cum nitro et
syrupo e baccis sambuci.

15. Martii.

Tranquilla nox.

Dolor capitis. Lingua modice flavescens.

Thoracis oppressio, profunda tamen, et aequalis inspiratio, Cordis palpitationes.

Alvus inter colicos dolores bis polita. Vrinae naturales.

Eadem ac heri pulsuum remissio. Sanguis e vena missus crusta rheumatica tectus.

Idem decoctum.

16. Martii.

Deglutitio impedita; minor thoracis oppressio.

Vagi artuum superiorum dolores.

Eadem ac heri pulsuum conditio.
Sambucina.

17 - 18. Martii.

Caput minus dolens. Levior thoracis oppressio; et rariores cordis palpitationes. Nullus artuum dolor. Iidem remittentes pulsus.

Eadem remedia.

19 - 20. Martii.

Diffusus iterum intensus per caput dolor. Vagi artuum dolores. Oppressio thoracis cum profunda inspiratione. Cordis subinde palpitationes. Pulsuum eadem conditio.

Sambucina.

21. Mart.

Thoracis oppression. Disfusus in dextra thoracis regione dolor. Palpitatio cordis frequens. Dolores artuum inferiorum.

Pulsus celer, plenus, fortis, subdurus.

Alvus ter mota.

Venae sectio unc. VIII. Decoct. Salap.

22. Mart.

Minor thoracis oppressio. Cordis rarior palpitatio. Levior etiam in thoracis latere dolor.

Antiphlogistica sambucinis iuncta.

23. Mart.

Noctu materies arthritica fauces occupabat.

Palpitatio cordis per vices, at rarius.

Vagi artuum dolores. Pulsuum vibratio.

Iisdem remediis continuatis, et palpitationes, et artuum dolores rariores evasere. Aeger cum insigni levamine 27 Martii domum rediit, admonitus, monitus, ut horum remediorum usui per aliquod tempus insisteret.

Epicrisis.

Mobilissima haec arthritica materia, per annos iam et urinarias vias, et cordis quoque nervos irritabat, ut pro polypo, et aegro, et medicis imponeret.

In eiusmodi anomala arthritide cura omnis in sequentium observatione versatur.

I. Curandum est, ne febris, quae hanc morbi anomaliam comitatur, exorbitet, aut plus iusto depressa sit; illam enim deprimere, hanc autem erigere oportet. In primo casu methodus antiphlogistica, plus minusve generosa, in altero leniora excitantia conveniunt.

II. Viae omnes apertae servari debent, ut materies morbosa evacuari commode possit. Vrina movetur potu largo, sambucinis etc. Alvus lenioribus eccoproticis sollicitanda; perspiratio autem potu calido, sambucinis etc. promovenda. Materia autem morbosa, si ad partem quandam deponi incipiat, pars illa sovenda et ad materiae illius susceptionem, praeparanda est.

III. Motus erronei reducendi sunt, et urgentioribus symptomatibus est prospiciendum.

Positiones practicae.

In omni febre indeterminata, indirecta medendi methodus adhibenda est, quae in iusto febris, excretionum, et symptomatum urgentium moderamine consistit.

Parca urinae et alvi, aut etiam involuntaria excretio; pervigilium, delirium, tendinum faltus, manuum ad
attactum medici retractatio inscio
aegro, masticatio assidua, musculorum
faciei et colli ex alterutra parte quasi
paralysis, mala sunt in febribus signa;
omnium autem pessimum est diductis
narium pinnis spiritum trahere: depositionem enim ad encephalum instare, aut iam factam esse notant.

In morbis pectoris inflammatorio de respirationis negotio maxime nos

follicitos nos esse oportet; saepe enim sola inspirationis inaequalitate, et sputorum conditione de latente pulmonum inslammatione admonemur.

Neglecta catarrhi inflammatorii medela frequentissima peripneumoniae latentis origo.

Nocent in hac pulmonum affectione roborantia, equitatio, et spes omnis in continuato diu emollientium potuum usu, et in summa corporis, animique tranquillitate ponenda est.

Febris puerperarum non est sebris suis generis, sed in castra epidemica transit. Hinc medicorum dissenfus de varia huic febri medendi methodo explicari potest.

Febres remittentes in continuam, et in intermittentem, quasi in elementa sua, resolvuntur. Vtriusque febris curam habere debet medicus.

Dum continuae febri medemur, faepe intermittens sola remanet, cortice peruviano tunc profliganda.

Hinc et inflammatoriae, et biliofae, et pituitofae cum intermittentibus connubia intelliguntur.

Pessima autem sunt peripneumoniae et intermittentis sebris connubia. bia. Dum enim febrim intermittentem supprimere animus est, phlogosis augetur. Generosa vero antiphlogistica methodo inslammationi opposita; ipsi intermittentis paroxismi, pulmonibus exitium afferunt.

In colica Pictonum et involvens, et evacuans, et narcotica methodus fuam habent in medendo opportunitatem; et plerumque omnium harum connubio opus est.

In omni colica pictonum, si diutius duraverit, intestinorum inslammatio accedit.

In viscerum abdominalium instammationibus frequens pulsuum fallaciSyll. VI. D tas;

tas; fictitie enim debiles post sactas demum sanguinis evacuationes assurgunt.

Edge intermement of the

Ambigua saepissima sunt saburrae turgentis signa; hepar enim affectum, stimulus inflammatorius abdominis visceribus inhaerens, secundum non raro mentiuntur sebris biliosae stadium.

Inflammatoria febris si biliosae iungitur, inflammatoriae prima habenda est ratio. Duplex est febrium biliosarum stadium: unum materiae morbosae sanguini permixtae, ad exitum nondum praeparatae: alterum materiae ad exitum praeparatae, et ad primas vias depositae, atque surfum, vel deorsum turgentis. Quo turget, eo est ducenda.

Raro hepar inflammatorie est adfectum, quin et in pulmone illius lateris inflammatorius infarctus adsit.

Morbus in initio neglectus, et varia febrium complicatio, acutorum curationem difficillimam reddunt.

Febris pituitosae optimum signum pathognomonicum est, ipsius febris lenis ad speciem decursus.

Et haec ipsa febris subinde cum inflammatoria febre iungitur, et inflammatoriam quoque in hanc pituitosam transiisse vidimus. Huic febri solemne est miliaribus indicari.

Tussicula catarrhosorum, frequens, absque noto pulmonum vitio, sidissima miliarium exanthematum praenuntia est.

Vniversim apparentibus in cute exanthematibus ad febrim principem omnis cura dirigenda est, eaque perfanata, exanthemata quoque disparent.

Qui febre morbillosa laborant, nostris in terris potissimum peripneumonicorum instar antiphlogistica methodo sanandi sunt. Varia datur febrium in eodem aegro successio, ut attentus medicus morbi vestigiis, non autem, formatae in initio febris notioni insistere debeat.

Declinante constitutione annua, illiusque in aliam transitu, duplex habetur sebrium genus, unum antiquae constitutionis, alterum ingredientis novae.

Febris quaecunque cardinalis si in corpus nimium irritabile inciderit, ex quacunque demum causa aucta sucrita irritabilitas, varias ludit tragoedias; status hic nervosus dici poterit, ut ergo febris nervosa acuta quorundam, non sit sui generis febris, sed potius concomitans alterius sebris symptoma. Eaque febre sanata, turbae

turbae quoque ab aucta irritabilitate oriundae optime sedantur.

In febribus inflammatorio rheumaticis, inflammatorio adhuc stimulo
praevalente, a medicamentis stimulantibus abstinendum est. Fracta inslammatione vesicantibus, et tartaro
emetico, scopo alterante, ad eliminandas rheumatis reliquias utimur.

Infausta in morbis acutis crisis per parotides. Magna, in utroque latere parotis, et irritando, humorum ad encephalum raptum accelerant, et mole sua, premendo, apoplecas mortes inducunt. Spes omnis in emollientissimis remediis posita est.

Depositiones ad encephalum saepe omnino non praevideri, aut praevisae etiam, raro averti possunt.

cellarion, are cob team centrelam ne-

the control of the section of the

Latens pulmonum inflammatio ob morbi lenitatem, sive febrim, sive oppressionis sensum respicias, et aegros, et medicos saepe fallit. In longo emollientium potuum, parvis et iteratis venae sectionibus, animi corporisque quiete, salus.

is id datar teum materia partiris vici

hur, and (ponte) and arra, per given

Convalescentium cura, protracta ut plurimum medendi methodus esse debet, quam in initio, inventa ad artis regulas morbi notione practica, indicatam esse iudicavimus. In febribus inflammatoriis praccipue, cum topica alicuius visceris inflammatione, longior emollientium antiphlogisticorum usus adeo est necessarius, ut ob eam cautelam neglectam, frequentissimi et pessimi relapsus observentur.

In febribus biliosis subinde nulla in secundo stadio aut sursum aut deorsum turgescentia observatur. Fieri id solet, cum materia partitis vicibus, aut sponte, aut arte, per alvum eliminatur.

Omnium ultimo in febribus lingua emendatur. Qui ex colica Pictonum aliquando decubuere, fanati etiam, fi dein acuto morbo corripiuntur, in spasticas omnis generis, nervosi systematis, affectiones proclives sunt.

Ad expellendam vermena Taeniam, efficacissimum est methodi involventis, olei praesertim Ricini americani, et methodi evacuantis, specifici Nousseriani, connubium.

At expulsa etiam verme, id sieri oportet, ut, restauratis viribus coctricibus, verminosa dispositio tollatur.

Hae sunt potissimum practicae positiones, quarum veritatem repetitis vicibus

vicibus in schola clinica, hoc anno, fuimus edocti. Minus equidem ferax fuit hic annus, morborum fi spectes varietatem et insolentiam. Longum enim iam a pluribut annis stationariae febris, quae rheumatico-inflammatoriae indolis erat, imperium, tot aegros obtulit, omnes r heumate, at modo hoc, modo illud viscus occupante, vexatos. Hinc antiphlogisticae methodi, generosae ut plurimum, amplissimus fuit usus. Frequentissima crisis per miliaria observabatur, quae vix non semper catarrhosam tussiculam praenuntiam habuerunt. Praeterea in omnibus ferme aegris sedimentum in urina mucosum conspiciebatur.

Complicatio huius febris rheumatico-inflammatoriae, multiplex fuit; cum cum biliosa plerumque, sed etiam, quod rarius contingit, cum pituitosa, imo in eam transiit.

Haberis Hic, artis clinicae quino-

s act constilled, observation on vec-

disting Enloyers, quibus to polifi-

starte conditionent, quant ad acertain

Thus doing to the Local pit son to

colos in feliola charca agea funt, one

Description, more mecons, state gider dep

there are and february destroyers, proceed

LEGIST SOCION ROYSLAND MAISO SECTION

Chy mengers of a frint strategy of A. 2127

elicities pro-properties

Habetis hic, artis clinicae cultores aestumatissimi, observationum medicarum sylloges, quibus ea potissimum continentur, quae ad aegrorum lectos, in hoc anni scholastici curriculo, in schola clinica acta sunt, atque vobis ipsis, una mecum, intueri licuit. Ad febrium doctrinam, quae et amplissima est, et maximae ad chronicos etiam fanandos morbos utilitatis, hae observationes potissimum pertinent. Iuvabit vos quondam meminisse, si vestrae curae aegrorum vita salusque traditur, quo Duce utebamur in eruenda ex ipfis aegris febrium historia; et quanta fuerit Praeceptoris Optimi in clinicis suis institutionibus, et animi contentio, et in explananda morborum doctrina perspicuitas, ut medicos vos efficeret, quam optimos. Vos potissimum alloquor, praestantes et ingenio, et animorum integritate Iuvenes, qui in artis nostrae incrementa nati, Praeceptoris doctrinam, ea attentione excipere, tantoque studio perscrutari solebatis, ut in vestra quondam peritia et humanitate, firmissima habeantur adversae valetudinis praesidia. Quod eo magis exoptandum est, cum nostra potissimum aetate, et docti et indocti,

de Medicinae dignitate, et de methodo illam addiscendi, tenuiter admodum sentiant: ut enim omnia praeclara, rara sunt; ita Medici quoque,
qui non ex auri same sapiunt, sed ex
artis, quam persicere student, praestantia, rarissimi.

beiden emiliären katerialia

Dieta Therman Challes and Balles

Marie of the Stay of the Control of the Stay of the Control of the Stay of the Control of the Stay of

Synopsis.

Sylloge 1.

Praemittitur methodus examinandi aegros.

- I. Indirecta febribus medendi methodus.
- II. Peripneumonia letalis. Pulmonum inflammatorum conditio.
- III. Status in febribus nervosus a depositione ad encephalum facta.
- IV. Variae inflammationum thoracis formae.

Sylloge II.

- I. Medicorum dissensus de indole febris puerperarum.
- II. Infausta peripneumoniae, et febris intermittentis connubia.
- III. Varia colicae Pictonum medendi methodus.
- IV. Inflammatoria febris cum serosa colluvie ex praegressa intermittente tente tertiana.
- V. Rheuma ad hepar et intestina conversum.
- VI. Enteritis cum hepatitide et peripneumonia.
- VII. Subdola pleuritidis latentis origo.
- VIII. Peripneumonia sub specie febris biliosae in initio delitescens.
- IX. Graves quaedam in curandis febribus difficultates.

Sylloge III.

- I. Ambigua saburrae turgescentis signa.
- II. Sectio cadaveris peripneumonia defuncti.
- III. Diversa genii epidemici facies.
- IV. Febrium in eodem aegro successio.
- V. Mors improvifa a vero cordis polypo.
- VI. Status nervosus in febribus acutis.
- VII. Nonnulla de verme Taenia.

Sylloge IV.

I. Quaedam in variolarum insitionem animadversiones.

Et naturales quoque variolae infitae funt.

II. Edris biliofe-edrida, acte

Commoda infitionis.

Syll. VI. E Nulla

Nulla praeparatio, optima est praeparatio.

Modus inoculandi.

Diversa stadia variolarum insitarum.

Stadium ebullitionis.

Febris variolofa primaria.

Stadium eruptionis.

Stadium maturationis.

Stadium exarescentiae.

Stadium desquammationis.

- II. Febris biliofo-putrida, accedente pulmonum inflammatione.
- III. Haemorrhagia uteri, a rheumate illic deposito.
- IV. Vomitus ab infarctu lento hepatis.

- V. Infausta crisis per parotides.
- VI. Commendatio olei Ricini americani in colica Pictonum.

Sylloge V.

- I. Febris pituitofa febri inflammatoriae fuccedens.
- II. Peripneumonia cum febre biliofoputrida complicata letalis.
- III. Exanthema urticatum.
- IV. Inflammatoria viscerum affectio, cum labe biliofa.
- V. Latens pulmonum inflammatio.
- VI. Inflammatorius hepatis infarctus.
- VII. Haemoptoe inflammatoria letalis.

Sylloge VI.

- I. Hepatitis et Enteritis inflammatoria cum labe biliofa.
- II. Latens pulmonum et hepatis inflammatio, cum metu imminentis phthyseos.
- III. Colica Pictonum rheumatico-inflammatoria.
- IV. Febris continua remittens in intermittentem definens.
- V. Arthritis anomala.

Positiones practicae.

Epilogus.

Synopsis.

